

Onsdag den 26. maj 2010 (D)

1

97. møde

Onsdag den 26. maj 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Transportministeren og undervisningsministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 233:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et antidiskriminationscenter.

Af Astrid Krag (SF) og Karen J. Klint (S) m. fl.
(Fremsættelse 19.04.2010).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 237:

Forslag til folketingsbeslutning om voldsramte udenlandske kvinder.

Af Henrik Dam Kristensen (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Marianne Jelved (RV) og Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 21.04.2010).

1) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener statsministeren, det er rimeligt at gennemføre omfattende nedskæringer og fastfryse dagpenge, kontanthjælp, pensioner, SU, boligydelse m.v. med henvisning til EU's konvergenskrav i en situation, hvor det fremgår af regeringens eget konvergensprogram, at man forventer et underskud på 3,1 pct. af BNP på de statslige finanser i 2013 og på 2,3 pct. i 2014?

(Spm. nr. S 2235).

2) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener statsministeren, det er rimeligt at fastfryse dagpenge, kontanthjælp, pensioner, SU, boligydelse m.v. i en situation, hvor det samme beløb kunne hentes ind ved at trække skattelettelserne til de 10 pct. rigeste danskere tilbage?

(Spm. nr. S 2236).

3) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Har ministeren fortsat den holdning, at der ikke er betingelser, der kan begrunde, at Europa-Parlamentet kan afvise forslaget om at anvende enzymet thrombin - det, der også kaldes kødklister i den of-

fentlige debat - til trods for at Parlamentet den 19. maj 2010 vedtog en resolution, der forbyder thrombin?

(Spm. nr. S 2241).

4) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Synes ministeren, at den danske regering har handlet rettidigt i spørgsmålet om enzymet thrombin - det, der folkeligt kaldes for kødklister - et spørgsmål, der først kom til Folketingets kendskab, få dage før sagen skulle behandles i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed (SCoFAH), og som den på det tidspunkt nyudnævnte minister i DR1 den 23. februar 2010 kl. 21.45 kaldte en sag, der var kørt, selv om Europa-Parlamentet efterfølgende har vedtaget en resolution, der forbyder stoffet?

(Spm. nr. S 2245).

5) Til finansministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Hvorfor har regeringen valgt, at dens genopretningsplan skal føre til lavere vækst og til, at færre kommer i arbejde end med S og SF's plan »En fair løsning«?

(Spm. nr. S 2267).

6) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Henset til, at AErådet har beregnet, at de 10 pct. fattigste bidrager med 3,3 pct. af deres disponible indkomst til genopretningen af den danske økonomi, mens de 10 pct. rigeste kun bidrager med 0,1 pct. af deres indkomst, finder ministeren det da rimeligt, at det i så ekstrem grad er de fattigste, der skal betale for genopretningen af den danske økonomi?

(Spm. nr. S 2265).

7) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren tage initiativ til, at der laves en »beregner« på eksempelvis Finansministeriets hjemmeside, hvor borgerne kan lave en beregning af, hvor meget de taber på regeringens genopretningsplan?

(Spm. nr. S 2269, skr. begr.).

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Finder ministeren det rimeligt, at afholdelsen af udgifterne til forbedrende voksenundervisning for ledige overgår fra staten til kommunerne, når den ledige skal i aktivering og have udarbejdet en jobplan, hvorved kommunernes budgetter til aktivering belastes?

(Spm. nr. S 2202).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor skal en arbejdsløs straffes med 2.700 kr. mindre i 2011 og 4.600 kr. mindre i 2012 som følge af regeringens løftebrud, selv om regeringen har lovet ikke at røre dagpengene?

(Spm. nr. S 2233).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Carsten Hansen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at arbejdsløse skal betale for ufinansierede skattelettelser?

(Spm. nr. S 2238).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, det er rimeligt, at borgere i eksempelvis Silkeborg, der er afhængige af offentlige ydelser og oplever nedskæringer på deres velfærdsservice på grund af regeringens økonomiske politik over for kommunerne, nu også privat skal klare sig med færre penge?

(Spm. nr. S 2246 (omtrykt)).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Er det en del af ministerens drøm for Danmark, at der ikke bare i 2011, 2012, 2013, 2014, men også i 2020, 2021, 2023 osv. - kort sagt i al fremtid - vil blive mindre at leve af for folkepensionister, studerende, førtidspensionister og arbejdsløse end efter den hidtidige regulering af satserne, idet regeringens nye indgreb medfører lavere indtægter for disse grupper i al fremtid, og hvad begrundes ministeren sin holdning med?

(Spm. nr. S 2250).

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren enig i, at hvis en aktivering skal blive en succes, skal de basale grundelementer være på plads, inden man kan få succes med det næste trin på kompetenceudviklingsstigen?

(Spm. nr. S 2203).

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvordan skal en enlig pensionist få råd til mad og husleje, når regeringen vil rane 1.800 kr. i 2011 og 3.100 kr. i 2012 fra pensionisterne, samtidig med at regeringen har givet tusindvis af ufinansierede skattelettelser til de rigeste?

(Spm. nr. S 2234).

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Carsten Hansen (S):

Hvilke konsekvenser vil fastfrysningen af overførselsindkomsterne få for flexicuritymodellen i år 2011 og 2012?

(Spm. nr. S 2239).

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at fastfrysningen af de offentlige ydelser ikke vil føre til yderligere tvangsudsættelser af lejere?

(Spm. nr. S 2248).

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Har ministeren overvejet, om det er hensigtsmæssigt i al fremtid at pålægge erhvervslivet øgede økonomiske omkostninger ved at gøre det dyrere for arbejdsgivere at skulle betale fuld løn under sygdom samt under graviditets- og barselorlov, idet regeringen nu varigt gør dagpengerefusionen mindre, end den ville have været efter de nu-gældende regler - og vil de kommunale og regionale arbejdsgivere i øvrigt blive kompenseret herfor af staten?

(Spm. nr. S 2252).

18) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Maja Panduro (S):

Mener ministeren, at nulvækst og de bebudede milliardbesparelser kan gennemføres uden konsekvenser for børn, svage og ældre?

(Spm. nr. S 2240).

19) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Maja Panduro (S):

Mener ministeren, at vi kan spare os til regeringens sympatiske mål om, at danske skolebørn skal være blandt de dygtigste i verden?

(Spm. nr. S 2242).

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Bonne (SF):

Hvilke økonomiske konsekvenser mener regeringen, at fastlåsnings af overførselsindkomsterne vil få for landets fattigste 16 kommuner, når de har et lavere beskatningsgrundlag end gennemsnittet, bl.a. som følge af en overrepræsentation af borgere på overførselsindkomster?

(Spm. nr. S 2243).

21) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Karsten Hønge (SF):

Hvis en af udfordringerne i forhold til den nuværende økonomiske krise er jobskabelse, hvorfor reagerer regeringen så med passivitet over for tabet af mere end 150.000 private arbejdspladser?

(Spm. nr. S 2258).

22) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Karsten Hønge (SF):

Hvis en af løsningerne på den nuværende økonomiske krise er at skabe flere virksomheder og forbedre eksporten, hvorfor tager regeringen så ikke de helt nødvendige initiativer til at forbedre væksten?

(Spm. nr. S 2261).

23) Til justitsministeren af:

Høgne Høydal (TF):

Hvilke skridt vil ministeren tage som følge af, at den færøske justitsminister har erklæret, at der er foretaget brud på retsplejeloven for Færøerne i forbindelse med ansættelsen af en ny politiinspektør for Færøerne, hvor det færøske landsstyre ikke har fået mulighed for at afgive erklæring, sådan som retsplejeloven for Færøerne foreskriver i § 110?

(Spm. nr. S 2244, skr. begr.).

24) Til socialministeren af:

Astrid Krag (SF):

Vil ministeren forklare, hvordan regeringens genopretningsplan med budskabet om nulvækst i kommunerne hænger sammen, når antallet af ældre stiger langt mere, end antallet af børn falder, og når vi kan se på kommunernes aktuelle budgetoverskridelser, at netop udgifterne til de ældre borgere er en af de poster, der presser kommunernes økonomi allermest?

(Spm. nr. S 2247).

25) Til socialministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Ældre Sagens administrerende direktør, Bjarne Hastrup, i forbindelse med regeringens spareplan udtaler »Det jeg frygter allermest er, at det vil gå ud over de ældre helbred, fordi mange ældre vil spare på fødevarerne [...] Cirka 200.000 mennesker lever i dag udelukkende af deres folkepension. De bliver ramt meget hårdt, og der er en stor risiko for, at den øgede fattigdom, som regeringen nu vil skabe, vil medføre flere indlæggel-

ser blandt pensionister med kroniske sygdomme», jf. Ritzautelegram den 19. maj?
(Spm. nr. S 2251).

26) Til socialministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, det er rimeligt, at det bliver Vestegnens arbejdsløse og pensionister, der skal betale regningen for regeringens skattelettelser i 2004, 2007 og 2010 til de rigeste danskere?
(Spm. nr. S 2255).

27) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren som regeringens sociale ansigt, at det er rimeligt, at de borgere, der har mindst, og som er afhængige af offentlige ydelser, skal betale regningen for regeringens skattelettelser?
(Spm. nr. S 2253).

28) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at fastfrysning af offentlige ydelser ikke kommer til forøge fattigdomsproblemerne i Danmark?
(Spm. nr. S 2256).

29) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Er det ministerens opfattelse, at landets ungdomsuddannelsesvejledere er godt nok »klædt på« til at håndtere udviklingen af individuelle uddannelsesplaner for mennesker med udviklingshæmning?
(Spm. nr. S 2226).

30) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Hvilken tanker gør ministeren sig om det nødvendige tilsyn med de individuelle uddannelsesplaner?
(Spm. nr. S 2227).

31) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Set i lyset af, at SU-modtagere ifølge en undersøgelse blandt elever og studerende mangler 1.011 kr. om måneden for at kunne betale de faste udgifter, mener ministeren så, at det er fornuftigt at skære yderligere ned i SU'en, som regeringens genopretningsplan lægger op til, og gør det indtryk på ministeren, at også formanden for det af regeringen nedsatte SU-råd mener, at SU'en ikke slår til?
(Spm. nr. S 2254, skr. begr.).

32) Til skatteministerens af:

Anders Samuelsen (LA):

Hvad er ministerens holdning til de konsekvenser, som afgiftsstigningen på cider vil have for udflytningen af danske vækstarbejdspladser, og til den stigning i grænsehandelen, som afgiftsstigningen vil medføre?
(Spm. nr. S 2259).

Kl. 13:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Transportministeren og undervisningsministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget transportministeren og undervisningsministeren.

Til transportministeren er der anmeldt følgende spillere:

Magnus Heunicke (S)

Anne Baastrup (SF)

Henrik Brodersen (DF)

Jens Christian Lund (S)

Til undervisningsministeren er der anmeldt følgende spillere:

Kirsten Brosbøl (S)

Pernille Frahm (SF)

Bjarne Laustsen (S)

Karsten Hønge (SF)

Eigil Andersen (SF)

Vi ved, at der er tid. Hvis man overholder tidsfristerne, er der plads til, at der kan være otte spillere, det er fire spillere til hver.

Så starter vi med fru Anne Baastrup, der har et spørgsmål til transportministeren, værsgo.

Kl. 13:00

Spm. nr. US 149

Anne Baastrup (SF):

Tak. Den tidligere transportminister var optaget af, at vi fik sikkerhed for, at togene kunne bruges på en måde, så folk også havde mulighed for at tage med dem. I den forbindelse havde vi så spørgsmål om stationsåbninger.

Nu er det sådan, at på Fyn er der stationsåbninger vest for Odense, men der er slet ikke nogen øst for Odense. Der har vi tidligere talt om muligheden for at få åbnet Langeskov Station, for der ligger færdselsstationer, og der er plads til vigespor og ekstra spor osv. Så jeg vil høre, om ministeren er kommet videre i sine overvejelser om det?

Kl. 13:01

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:01

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen jeg synes, at det er et meget godt spørgsmål, for nu er det ikke kun Fyn, vi taler om, for vi har penge, vi skal bruge på netop at gøre det muligt at åbne stationer og også på at indrette stationer på en bedre måde.

Jeg er endnu ikke på det sted, hvor vi har fuldstændig oversigt over, hvilke muligheder der er rundt omkring i landet, men jeg kan bekræfte, at Langeskov Station bestemt er en af de stationer, der indgår i det der snævre løb, hvor vi prøver på at kigge på, hvad der er muligt.

Kl. 13:02

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 13:02

Anne Baastrup (SF):

Det er jeg da glad for at høre, for den tidligere transportminister mente rent faktisk, at Langeskov var så højt oppe på listen, at den

stod som den fjerde potentielle station, vi skulle åbne. Så jeg glæder mig da til forhandlingerne her til efteråret, hvor jeg regner med, at Langeskov Station så også kommer op på det her niveau, for det, vi ved, er, at der er så mange, der bruger Nyborg Station, at der simpelt hen ikke er plads til, at folk med bil kan komme af med den der længere.

Omkring Langeskov Station er der plads, der er masser af plads til parkering af biler, og det handler om, at det i virkeligheden ikke er ret mange penge, der skal bruges til at sikre, at ikke IC-togene, der kører fra Århus til København, men lokaltogene fra Middelfart til Nyborg rent faktisk kan standse der. Så det vil glæde mig, hvis det er sådan, at ministeren måske vil bekræfte, at Langeskov Station står som nummer fire.

Kl. 13:02

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:03

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen som spørgeren selv siger, er det klart, at det er de forhandlinger i efteråret, der vil afgøre det. Men det er også lige så klart, at jeg er positiv over for Langeskov Station, det kan jeg sagtens bekræfte, sådan ser det ud fra mit vindue.

Kl. 13:03

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 13:03

Anne Baastrup (SF):

Det var et rent spark, jeg sparker en åben dør ind, så jeg siger tak for besvarelsen.

Kl. 13:03

Formanden :

Så er det hr. Magnus Heunicke med spørgsmål til transportministeren, værsgo.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 150

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Mit spørgsmål drejer sig også om jernbanen, det drejer sig om Kystbanen, den meget omtalte strækning, der ligger nord for København og hele vejen op til Helsingør. Jeg ved, at ministeren, allerede fra ministeren blev udnævnt, var meget optaget af at få styr på tingene deroppe. Derfor kunne det være interessant at få en status på det, ikke mindst også med hensyn til operatører. Nu ved jeg, at der har været fokus på strukturen, men hvad er status vedrørende operatøren, som delvis ejes af DSB og dermed også er ministerens ansvarsområde, altså DSBFirst, hvad er status på situationen deroppe? Og har ministeren noget nyt at bibringe Folketinget om DSB's engagement i DSBFirst på Kystbanen?

Kl. 13:04

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:04

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen det er helt rigtigt, at det har været et af mine højt prioriterede emner. Og det er det selvfølgelig, fordi kigger man på Kystbanen, kan man se, at det jo er helt uholdbart både af hensyn til folks arbejde, afhentning af børn og alle sådan nogle ting, at folk ikke kan være sikre på, hvornår de kan komme fra et sted til et andet. Det er det

også, for at man kan sikre, at det bliver meget attraktivt at vælge den kollektive trafik.

Det er mit indtryk – og det vil jeg godt have verificeret, så jeg er helt sikker på, at det sådan er statistisk begrundet – at der allerede nu er sket forbedringer. Det er sådan set også kun naturligt, for med al den fokus, der har været, skulle det gerne være kommet til, at der også begynder at ske forbedringer.

Vi får jo en rapport, og jeg tror, at særlig når vi kommer forbi den 14. august, hvor den nye køreplan kommer, vil vi kunne se det helt store. Det er altså allerede nu mit klare indtryk, at det klart har forbedret sig, men jeg vil godt være helt sikker og have tallene, før jeg kan svare præcist på det.

Kl. 13:05

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:05

Magnus Heunicke (S):

Tak. Det lyder godt. Det er jeg fuldstændig enig i, jeg tror, at hele Folketinget er enig om, at det har været uholdbart, og at det er brandærgeligt, at en jernbane, som har nye skinner, og som har nye tog, ikke præsterer så godt. Alle steder i Danmark, hvor der er forsinkelser, er det ærgerligt, men når forudsætningerne er i orden, burde man også kunne levere varen. Og det er det arbejde, som åbenbart ikke fungerede tidligere, og man er altså nu i gang med en genopretningsplan. Det er selvfølgelig fint, at man er det.

Jeg spurgte netop til DSBFirst i spørgsmålet, altså selve operatøren DSBFirst, ikke Trafikstyrelsen og den her rettidighedsafdeling, der nu er oprettet, men selve DSBFirst, hvor der jo er et delvis statistisk engagement, kan man sige, i og med at DSB altså er hovedaktionær i DSBFirst. Har ministeren nye oplysninger om DSBFirst?

Kl. 13:05

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:05

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Hvis jeg lige må bruge et enkelt minut på det, vil jeg sige, at hvis man kigger på de forskellige interessenter, der er i den her sag, og det er både, som det bliver sagt, Trafikstyrelsen, det er DSBFirst, det er DSB, som har vognene, og det er Banedanmark, vil man se, at det langt hen ad vejen går sådan nogenlunde. Men sagen er bare, at hvis vi lægger det sammen, og det er den måde, man skal gøre det på, er vi nede på noget, der ligner 82-82½ pct. i rettidighed, altså i regulariteten.

Der er det rigtigt, at DSBFirst så kan sige: Hvis ellers alt er i orden og vi så kan komme til at køre, ligger vores del af det forholdsvis højt. Men det er bare noget, der ikke siger noget. Det, der er det afgørende, er, om det samlet opleves som værende rettidigt af pendlerne.

Kl. 13:06

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:06

Magnus Heunicke (S):

Ja, det er netop præcis det afgørende, så jeg ved ikke, om ministeren ved det her på stående fod – nu er det jo uforberedte spørgsmål i spørgetimen, og det anerkender jeg naturligvis. Ved ministeren, eller har ministeren indtryk af, hvor mange områder og hvor mange gange der er udbetalt bonus på Kystbanen, siden udbuddet trådte i kraft? Der er flere operatører, der kan få bonus, hvis de overholder forskel-

lige dele af kontrakten, og hvis de ikke gør det, får de en bod. Men er bonusudbetaling som ros og et klap på skulderen for godt arbejde noget, man har udtalt på Kystbanen under det her, som ministeren tidligere har omtalt som helt uacceptabelt, tror jeg det var, eller i hvert fald som et dårligt, dårligt serviceniveau?

Kl. 13:07

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:07

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal gerne sende de helt præcise tal over, når man har gjort det, også om man er tæt på eller ikke er tæt på.

Når det er lidt kompliceret, er det, fordi udbuddet er lavet sådan, at man sådan set godt kan få bonus for en række andre ting, man kan f.eks. få for, hvordan folk oplever servicen, hvordan informationen er osv., det er altså delt op på nogle parametre. Og der er det bare jeg siger, at samlet set er det måske ikke den bedste måde at gøre det på, men det er jo noget, vi må overveje til næste gang.

Man kunne måske godt have sagt, at under et skal folk have oplevet det, for at der kan udmøntes en bonus. Men sådan er det ikke. Der er nogle af tingene, som opleves som virkelig gode, bl.a. sådan noget som servicen, men det ændrer bare ikke ved, at passagerer vil opleve det som dårligt, når togene ikke kører til tiden. Så det er den måde, det er gjort op på, og jeg skal gerne oversende de helt specifikke tal på det.

Kl. 13:08

Formanden :

Tak til hr. Magnus Heunicke.

Den næste spørger er hr. Henrik Brodersen med spørgsmål til transportministeren, værsgo.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 151

Henrik Brodersen (DF):

Tak for det. Først vil jeg sige, at der jo er gjort mange tiltag her fra huset for at besværliggøre forholdene for bilejerne og dem med køreglæde, dem, som ikke har adgang til offentlig transport, og dem, som bor i landdistrikterne. Hvad er ministerens holdning til, at Socialdemokraterne nu kommer med et forslag om, at det skal koste 35 øre pr. kilometer at køre på de danske veje? Hvordan tror ministeren, at det vil påvirke lige præcis den befolkningsgruppe, i og med det kan komme til at koste omkring 10.000 kr. for en ganske almindelig familie?

Kl. 13:09

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:09

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Problemet ved kørselsafgifter, som der også kan være fordele ved, er, at de skal være intelligente. Det er bl.a. det, det giver problemer de steder rundt omkring i Europa og i verden, hvor man laver det, nemlig om man kan lave det intelligent.

Spørgeren har fuldstændig ret, formålet med kørselsafgifter skal jo være, at nogle kan træffe et valg. Hvis man derimod ikke kan træffe et valg, fordi man simpelt hen er bundet af, at den kollektive trafik enten ikke passer sammen, eller der slet ikke er nogen kollektiv trafik, så vil man opleve, at det jo bare bliver en afgift. Og det er desværre det, der sker ved det forslag fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Det er nemlig, når man kigger på det, rettet mod statsveje og trafikerede kommunale veje, og der vil man opleve,

at ganske almindelige lønmodtagere kommer til at betale rigtig mange penge, hvis de f.eks. skal køre fra punkt A til punkt B – det kan man regne ud bare ved at tage kilometerantallet. Det bliver noget værre, hvis man kommer ind i København, for der skal man så også til at betale bomafgift. Men ellers må man sige, at det er det dårlige ved det, nemlig at det simpelt hen ikke er intelligent.

Så jeg tror, det kommer til at påvirke rigtig meget. Jeg kan jo nævne det eksempel, at hvis man f.eks. skal køre fra Grenå til Århus – og der er jo flere, der kan komme i den situation at skulle gøre det – så koster det næsten 10.000 kr. om året, som spørgeren også siger. Så jeg tror helt klart, det kommer til at påvirke meget.

Kl. 13:10

Formanden :

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 13:10

Henrik Brodersen (DF):

Nu sagde ministeren, at det skulle være intelligent, og i og med at det er fremsat af venstrefløj, så kan det formentlig godt knibe en lille smule med det. Jeg tænker bare på de mennesker, som lige præcis har valgt at bo i et landdistrikt og har deres virke derude og skal pendle hver dag. Er det ikke således, at det under alle omstændigheder vil få de mennesker til endnu en gang at overveje, om det er værd at bo derude og bruge den tid på landevejen, hvis de oven i købet skal straffes for det? Og så vil jeg gerne have ministeren til samtidig at bekræfte, om ikke det her bare er et skridt på vejen til, at det simpelt hen vil koste en krone, hver gang vi tager et skridt på et for-
tov, hvis venstrefløj kommer til magten?

Kl. 13:11

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:11

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal jo ikke begynde at vurdere, hvad der vil ske. Vi i regeringen er slet ikke begyndt at overveje, at vi kunne komme i den situation, så det vil jeg ikke gøre mere ved. Men det andet, jeg vil svare på her, er, at hvis man går ind og kigger på tallene, så er det jo helt klart, at vi jo er nede og ramme almindelige lønmodtagere. Vi kunne tage et helt tilfældigt område. Hvis vi tog sådan noget som Sjælland og Lolland-Falster, så er der fra Rødby til Næstved 90 km, og hvis man skal køre den strækning, ryger man jo op på over 14.000 kr.

Det kan også være nogle mindre afstande. Det er f.eks. 33 km fra Assens til Middelfart, der ryger man op på 5.200 kr. om året. Man skal bare huske, at det jo er en ekstra udgift, som de mennesker, som går på arbejde, får. Derfor er det jo helt klart noget, der rammer folk, som skal bruge deres bil til at komme til og fra arbejde, og det er jo ikke det, vi har behov for at stille ud nu, her hvor vi gerne vil have folk til at blive på arbejdsmarkedet og tage arbejde osv. Så for mig at se virker det her forslag fuldstændig forkert, og jeg kan ikke vurdere det anderledes, end at det er et spørgsmål om at få nogle nye skatter og afgifter ind.

Kl. 13:12

Formanden :

Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 13:12

Henrik Brodersen (DF):

Nej, det er også den vurdering, jeg har af det, og jeg tænker også bare, at den situation må vi bare ikke bringe den danske befolkning i. Derfor er der jo al mulig grund til ikke at lave nogen lignende tiltag på nogen som helst måde, netop fordi privatbilismen for nogle sim-

pelt hen er et spørgsmål om, om hverdagen kan hænge sammen eller ej, og jeg mener ikke, at vi skal gøre noget til at fragte dem den mulighed.

Kl. 13:13

Formanden :

Kræver det svar? Værsgo.

Kl. 13:13

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen altså, det er jeg jo fuldstændig enig i, og jeg vil gerne, hvis spørgeren vil have det, oversende de eksempler, jeg har, så kan spørgeren simpelt hen bare regne det ud. Det er jo klart, at når jeg har stået og sagt det her, så oversender jeg dem også gerne, hvis spørgeren er interesseret.

Kl. 13:13

Formanden :

Tak til hr. Henrik Brodersen.

Så er det hr. Jens Christian Lund med spørgsmål til transportministeren. Værsgo.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 152

Jens Christian Lund (S):

Inden jeg lige starter mit spørgsmål, vil jeg sige, at det selvfølgelig er interessant, at vi her diskuterer S og SF's forslag, og jeg vil sige, at det skal være intelligent, og det tror jeg at alle er enige om, så mange gange synes jeg, at man diskuterer på falske forudsætninger. Men det var slet ikke det, jeg ville tale om. Jeg fik lige lejlighed til at blive inspireret.

Det, jeg ville spørge ministeren om, er, at der jo desværre dør mange i trafikken hvert eneste år. Da jeg ved, at ministeren er et godt menneske, så vil ministeren gøre alt, hvad der er muligt, for at forhindre folk i at dø. Er ministeren enig med mig i, at en ikke uvæsentlig – jeg vil endda sige den væsentligste – begrundelse for, at der dør så mange i trafikken, er fatigue, altså træthed? Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvad agter ministeriet og ministeren at gøre for at komme fatigue til livs på vejene?

Senere vil jeg selvfølgelig også tage lufttransport op. Men her indledningsvis: Er ministeren enig i, at det er et kæmpe problem på vores veje, og hvad agter ministeren at gøre ved det? Som jeg oplever det, er de eneste, vi kontrollerer fatigue hos, lastvognschauffører. Det er selvfølgelig fint, men det er en meget lille procentdel af dem, der kører på vores veje. Hvad er ministerens holdning til det her?

Kl. 13:15

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:15

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil godt starte med at sige til spørgeren: Tak for de rosende ord. Derfor er det også sådan – og ikke kun på grund af det – at en minister selvfølgelig svarer på de spørgsmål, man bliver stillet, også hvis de omhandler S og SF.

Det her er jo noget, som jeg er fuldstændig enig i er et problem. Derfor er vi også nu i gang med at undersøge det i ministeriet. Dels har vi set nogle ulykkesstatistikker her for nylig, dels er vi ved at undersøge, hvad vi i grunden kan gøre ved det. Jeg vil bare sige, at det jo er en noget kompliceret problemstilling. En ting er, at træthed selvfølgelig medfører ulykker, det ved vi godt. Noget andet er, om man kan lave regler, hvordan man kan lave oplysning om det, og hvad det lige er for ting, man skal sætte ind over for. Men jeg deler fuldstændig spørgerens opfattelse og har også sat i system, at vi må

prøve at finde ud af, hvad vi kan gøre, og hvor stort omfanget er af alle ulykker.

Kl. 13:16

Formanden :

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:16

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil give ministeren så meget, at det ikke er en let opgave. Men jeg vil sige, at det er ministeren, der får lønnen i øjeblikket for at være minister, og derfor er det ministerens ansvar mere, end det er vores. Hvis jeg havde en idé om, hvordan vi gjorde det, ville jeg selvfølgelig fortælle ministeren det. Jeg er enig i, at det er svært.

Hvis vi nu springer til lufttransport, er ministeren jo vidende om, at jeg har haft alle transportministre i den tid, jeg har været i Folketinget, i samråd om fatigue inden for luftfart. Ministeren er vidende om, at da vi indførte Subpart Q, fik vi, uden at dette Folketing på nogen måde var inddraget i det, indført en 60 timers arbejdsuge for piloter og kabinepersonale. Jeg ved godt, at der så er nogle lokale forhandlinger, der har gjort, at der er nogle selskaber, der er nede på 52 timer eller sådan noget.

Men mit spørgsmål til ministeren er: Synes ministeren, at det er rimeligt, at folk, der flyver med hundredvis af mennesker, har en arbejdstid på op til 60 timer og i nogle tilfælde mere end 60 timer pr. uge? Er ministeren enig med mig i, at vi historisk set har mange eksempler på, at piloter virkelig er ramt af fatigue?

Kl. 13:17

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:17

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er som minister enig med spørgeren i, at det ikke er rimeligt, hvis man udsætter passagererne for usikkerhed, alene ved at man rammes af det, vi kalder fatigue. Jeg vil alligevel godt have lov til at bruge lidt mere tid på det. Jeg indrømmer, at når man har siddet 3 måneder, må man have sådan nogle ting ordnet i en fart, men så enkelt er det bare ikke.

Jeg vil sige til spørgeren, og længere kommer vi ikke, at jeg gerne vil medgive, at det her er nødt til at have en høj prioritet, fordi der er noget, der tyder på, at fatigue spiller ind i endda et ret anseeligt antal ulykker. Det, der er problemet, er ikke kun at finde ud af statistikkerne. Det, der er problemet, er mere at finde ud af, hvordan vi opstiller regler for det. Der giver spørgeren selvfølgelig en mulighed ved at sige, at man må arbejde så og så længe. Men det er sådan set ikke engang nok til, at man kan være sikker på, at fatigue ikke kan indtræffe. Jeg beder bare om den tid, vi er nødt til at bruge på det.

Men ved udgangen af det her år er jeg ret sikker på at vi kommer frem med noget, som er brugbart.

Kl. 13:18

Formanden :

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:18

Jens Christian Lund (S):

Det lyder jo positivt, vil jeg sige til ministeren.

Historie er jo altid interessant. Er ministeren enig i, at vi indførte de her regler, uden at vi havde gennemført en videnskabelig undersøgelse, som den daværende transportminister lovede? Er ministeren enig i, at der, efter at vi har indført de her regler, er kommet en rapport, en videnskabelig rapport, der viser, hvor alvorlige de her ting er? Der er masser af piloter og kabinepersonale, der egentlig er i den

situation, at de alene ved træthed og fatigue kommer til at føle sig, som om de er spirituspåvirkede. Det fremgår af den rapport.

Så har jeg også hørt, at der skulle være kommet en ny rapport for ganske nylig, kan ministeren bekræfte det? Hvis der er kommet en ny rapport om emnet, ved ministeren så noget om hovedkonklusionen? Er det i overensstemmelse med den tidligere videnskabelige rapport, som er kommet?

Kl. 13:19

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:19

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er helt klart af den opfattelse, at de synspunkter, der for øjeblikket gives udtryk for af de forskellige parter om det her spørgsmål, er meget varierede. Man kan også godt sige, at der er en stor afstand imellem dem.

Men det er også rigtigt, at det over for mig er oplyst, at der er nogle, der har lavet en undersøgelse, der viser, i hvor høj grad fatigue spiller ind ved ulykkestilfælde. Det kan godt være, at man har lavet en ny undersøgelse, uden at jeg ved det, men jeg har ikke viden om, at vi har sammenmenstillet de to ting. Det var da en god idé at gøre, men det er ikke noget, jeg er vidende om at vi har.

Kl. 13:20

Formanden :

Tak til hr. Jens Christian Lund, og tak til transportministeren. Hermed sluttede spørgsmålene til transportministeren.

Så er der spørgsmål til undervisningsministeren. Det første er fra fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 153

Kirsten Brosbøl (S):

Regeringen fremlagde jo i går aftalen, som man har indgået med Dansk Folkeparti, om besparelser. Jeg tror, at det er meget overraskende for mange, i hvert fald for mig, at det altså går voldsomt hårdt ud over uddannelses- og forskningsområdet. Nu har vi så chancen i dag for at høre lidt mere om, hvad det er for nogle tanker, der ligger bag de her meget voldsomme nedskæringer på uddannelsesområdet, når undervisningsministeren er kommet i salen.

Hvis man bare ser på 2013 i det resumé af aftalen, jeg står med her, så kan man se, at 2,8 mia. kr. af de besparelser på lidt over 4 mia. kr., der er, kommer fra uddannelses- og forskningsområdet; altså over halvdelen af besparelserne kommer fra uddannelses- og forskningsområdet. Når man så kigger ned over listen og ser, hvad det er for nogle områder, der bliver sparet på inden for Undervisningsministeriets område, så er det jo altså over en bred kam: Det er frie grundskoler, det er efterskoler, det er folkehøjskoler, det er produktionsskoler, det er professionshøjskoler, det er Center for Undervisningsmidler, det er videregående uddannelser, det er Statens Voksenuddannelsesstøtte, det er AER-bidraget til VEU-godtgørelse. Der er en meget lang liste.

Derfor er jeg selvfølgelig spændt på at høre, hvad det er for nogle overvejelser, regeringen har gjort sig, og hvad det er, der har ændret sig, siden statsministeren i sin nytårstale sagde, at viden er det pureste guld – underforstået, at det jo er det, vi skal leve af i fremtiden i Danmark, nemlig at få uddannet og forsket, så vi kan blive klogere. For det er det, der styrker vores konkurrenceevne. Sådan forstod jeg i hvert fald statsministerens udtalelse. Men det kan jo være, at undervisningsministeren har en anden udlægning af det, for man må i hvert fald tolke den her aftale, som om regeringen nu vil nedprioritere uddannelses- og forskningsområdet voldsomt.

Så hvad er det, der har ændret sig i regeringens opfattelse? Er vi den ikke længere det pureste guld for Danmark? Er det ikke ufattelig kortsigtet at spare på netop uddannelse og forskning, som skulle få Danmark styrket ud af krisen?

Kl. 13:22

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:22

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Hvad angår de tanker, der ligger bag de 24 mia. kr., vi har fundet, kan jeg sige, at det skyldes, at vi generelt er bekymret for dansk økonomi som følge af den internationale økonomiske krise. Vi er jo ligesom en række andre lande blevet presset på de offentlige finanser, fordi vores velstand i det danske samfund simpelt hen ikke er så stor, som den hidtil har været. Det regner jeg ikke nødvendigvis med at Socialdemokraterne kan forstå, for Socialdemokraterne har jo nægtet overhovedet at gå ind i den diskussion, der handler om, at vi har behov for genopretning af dansk økonomi nu og i de kommende år.

Efter at vi har haft den mest ekspansive finanspolitik, der er blevet ført i landet i flere årtier, for at imødegå en øget ledighed, for at sikre, at der er gang i aktiviteten og i beskæftigelsen, og hvor vi har haft ekstraordinære anlægsudgifter m.v. for at imødegå krisens negative effekter, ja, så er tiden kommet til, at vi må betale regningen. Det er god liberal, borgerlig politik, at vi tager ansvar, også for at fremtidige generationer har mulighed for at finansiere deres uddannelse.

Helt grundlæggende i forhold til børn og unge kan man dog sige, at vi tager et hovedhensyn til, at vi, når de forlader deres uddannelse, er i en situation, hvor der også er job til dem, altså at der er virksomheder tilbage i Danmark, og at der er nogle muligheder for vækst. Det er der altså ikke, hvis vi kastes ud i økonomisk kaos, sådan som Socialdemokraterne sammen med SF lægger op til i deres plan, fordi man nægter at forholde sig til, at Danmark – i lighed med en række andre lande – er i en situation, hvor vi skal skære i de offentlige udgifter.

Kl. 13:24

Formanden :

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:24

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes, det er meget kreativt, at Undervisningsministeriet kan få drejet det her til, at det faktisk er for de uddannelsessøgendes skyld, at man skærer på uddannelse. Det synes jeg sådan set var en meget fin kringel, man lige fik lavet på den argumentation, for hvis det er det, der ligger bag, så tror jeg nok, at der er mange, der sådan vil kigge lidt og spørge: O.k., hvordan hænger det sammen, altså at man siger, at man vil styrke uddannelserne, så derfor skærer man ned på uddannelserne? Det giver for mig ingen som helst mening.

Når ministeren så siger, at vi ligesom en række andre lande er i en situation, hvor vi altså skal ind at sikre vores økonomi fremover, er det jo rigtigt. Der er mange lande, der er ramt af krisen – der er så nogle lande, der er værre ramt end andre – og Danmark har måske truffet nogle forkerte beslutninger på forkerte tidspunkter, og derfor står vi i en værre situation end andre.

Men jeg vil godt bede ministeren om at svare på, om der er andre lande, der skærer så voldsomt ned på uddannelse og forskning, som Danmark gør nu. Hvis vi kigger på de lande, vi normalt sammenligner os med, er der så nogle af de lande, der går så voldsomt til den med besparelser på uddannelses- og forskningsområdet for at komme styrket ud af krisen?

Kl. 13:25

Kl. 13:28

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:25

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det kan jeg ikke sige noget om, for det ved jeg ikke præcist, men jeg kan bare sige, at man i øjeblikket i langt de fleste lande er igennem store besparelsesrunder i den offentlige sektor. Vi har gjort det her for bl.a. at undgå at skulle gribe til værktøjer, som man har gjort i andre lande. Jeg ved ikke, om spørgeren er bekendt med, at der er nogle lande, hvor man faktisk skærer betydeligt i alle offentligt ansattes indtægter. Det er jo en mulighed, som Socialdemokraterne kunne overveje, hvis de synes, at det er en bedre vej at gå.

Vi gør det her i forhold til undervisningssektoren, fordi undervisningssektoren som helhed fylder meget i dansk økonomi. Det, vi har gjort – og den filosofi, der ligger bag – er, at vi som hovedregel har holdt de kompetencegivende uddannelser fri, for vi synes, at det er væsentligt, at vi når 50- og 95-procents-målsætningerne.

Nu er der i dag meget kritik af, at vi tager fra højskolerne, men der er jo taget fra de korte kurser. Altså, der har jo været nogle historier fremme i pressen om golf og klaphatte og andet. Men da vi skal finde penge i hele den offentlige sektor, har vi sagt, at vi skærer i forhold til de korte kurser, men vi giver faktisk de lange kurser et løft for at sikre, at den kerneopgave, der ligger hos højskolerne, kan løftes af højskolerne.

Så det, vi generelt har gjort, er, at vi har lagt besparelserne der, hvor vi skærmer de unge mest af, men jeg kan godt forstå, at Socialdemokraterne overhovedet ikke vil diskutere den overordnede årsag til hele den her øvelse. Det er altså sådan, at hvis vi ikke griber ind nu – hvis vi skal ud på det globale lånemarked at optage nye lån og vores rente stiger – så koster det altså hurtigt langt flere milliarder kroner end det, vi opererer med på uddannelsesområdet. Det skulle jeg bare hilse og sige.

Kl. 13:26

Formanden :
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:26

Kirsten Brosbøl (S):

Vi diskuterer meget gerne, hvilken vej vi skal komme ud af krisen. Det tror jeg godt at undervisningsministeren er bekendt med; vi har fremlagt vores eget bud på det. Men nu er det jo undervisningsministeren sammen med videnskabsministeren, der har ansvaret for de områder, som holder forholdsvis mest for i forhold til regeringens besparelser, og det er sådan set derfor, at jeg er interesseret i at høre, hvad det er for en baggrund.

Så vil jeg godt sige, at noget af det, jeg ville spørge ind til, jo netop var målsætningerne. Nu kommer ministeren så ind på dem.

Tror ministeren virkelig, at de her massive besparelser på uddannelse og forskning ikke får negative konsekvenser for 95-procents- eller 50-procents-målsætningen, når man f.eks. skærer på produktionskoler, på professionshøjskoler og på universiteter? Nu siger ministeren, at man holder de kompetencegivende uddannelser fri, men der er altså besparelser både på professionshøjskoler og på universiteter, som jo uundgåeligt vil gå ud over uddannelserne.

Kan ministeren garantere, at man ikke dermed rammer uddannelserne og giver de uddannelsessøgende ringere vilkår, og at det ikke får negative konsekvenser, når man hæver brugerbetalingen på voksen- og efteruddannelse, som jo netop skal løfte nogle af dem, der ikke fik en uddannelse, da de var yngre, men som gerne vil videre og f.eks. omskoles til noget andet, hvis de kommer ud i ledighed?

Formanden :
Så er det ministeren.

Kl. 13:28

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Vi fastholder målsætningen om 1 pct. til forskning, og det er den målsætning, der bliver holdt i de år, vi opererer med her, altså 2011, 2012 og 2013. Så det er uændret, at vi vil leve op til de mål, vi har sat os i forskningspolitikken. Det er på forskningen, at der reduceres i merforbruget over årene; det er ikke på de videregående uddannelser. Det skal jeg i øvrigt ikke tale så meget om, for det er ikke mit ministerområde.

Men professionshøjskolerne er jo i hvert fald mit område, og der har vi set på de effektiviseringer, som kan ligge i professionshøjskolernes administration m.v. – og der er et potentiale at hente. Fru Kirsten Brosbøl kan jo godt være ironisk over for, at man forsøger at tilvejebringe de nødvendige ressourcer, for at vi kan styre vores samfund sikkert igennem en krise, som er opstået globalt, og som er skyllet ind over de danske grænser, men jeg kan bare konstatere, at vores valg af beslutninger har været en hel del bedre, end hvis vi havde fulgt rådene fra S og SF, for så havde vi stået med en kæmpe-regning i dag, hvor vi virkelig skulle have skåret ind til benet, også på uddannelsesområdet. Så vi kan glæde os over, at vi ikke fulgte de råd.

Kl. 13:29

Formanden :
Tak til fru Kirsten Brosbøl.

Så er det fru Pernille Frahm med spørgsmål til undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 13:29

Spm. nr. US 154

Pernille Frahm (SF):

De her spørgsmål ligger jo smukt i forlængelse af hinanden, kan jeg høre. Jeg har også noteret mig den udtalelse fra statsministeren i sin tid om, at uddannelse er guld, og jeg har også – med glæde faktisk – noteret mig, at regeringen går efter, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse. Jeg synes, det er godt at sætte sig sådan nogle mål, men forudsætningen for, at man kan nå dem, og at det giver mening, er, at man skaber de forudsætninger, der skal til.

Vi ved jo alle sammen godt, at der en gruppe af unge, det har været rigtig svært at fastholde i uddannelsessystemet og få videre fra noget ikkekompetencegivende til noget kompetencegivende. Den gruppe er bl.a. dem, som f.eks. falder fra på en ungdomsuddannelse. De har tidligere haft ret til at komme på produktionsskole, og nu kan jeg se i regeringens plan, at det skal de ikke have mere, ikke automatisk i hvert fald, og at det er den ændring, som skal føre til en besparelse på produktionsskolerne på 99 mio. kr. i 2011, 104 mio. kr. i 2012 og 92 mio. kr. i 2013.

Det kan jo ikke forklares på andre måder, end at man forestiller sig, at når man ændrer de kriterier, er der et mindre optag. Der er altså færre unge, der skal ind på produktionsskolerne.

Så er det, jeg gerne vil have at vide af undervisningsministeren: Hvor mange taler vi om, hvor mange unge er det, der nu ikke skal kunne komme på produktionsskole?

Kl. 13:30

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:30

Kl. 13:34

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg vil gerne ligesom over for den tidligere spørger slå fast, at der ikke er noget af det her, jeg gør af stor lyst. Jeg gør det simpelt hen, fordi det er nødvendigt, at vi tilvejebringer 24 mia. kr. over de næste 3 år for at undgå, at der bliver et enormt pres på den danske krone med deraf følgende rentestigninger, som meget hurtigt både vil koste i folks privatøkonomi, deres huspriser vil falde dramatisk, og koste arbejdspladser, hvilket igen vil fordyre den offentlige sektor. Så det er den overordnede målsætning med overhovedet at røre ved det her område.

Når vi så vælger at gøre det på den her måde i forbindelse med produktionsskolerne, er det ud fra en betragtning om, at aktiviteten har været dramatisk stigende over de senere år. Og det er ikke vores oplevelse og opfattelse i regeringen, at den gruppe, som har behov for et produktionsskoleophold, er blevet så meget større. Vi ændrede for nogle år siden målgruppen for produktionsskolerne, så der blev en automatik, hvis man var faldet fra en ungdomsuddannelse. Den automatik fjerner vi, fordi vi mener, det er væsentligt, at produktionsskolerne netop kan tilrettelægge deres skoleophold og deres undervisning efter, at de ikke nødvendigvis har en række meget stærke elever.

Jeg vil i hvert fald sætte spørgsmålstegn ved, om det er oplagt, at en ung, som falder fra gymnasiet i 2. g, skal ind på en produktionsskole. Der kan være psykosociale årsager til, at man ikke magtede uddannelsen, men at man skal have et produktionsskoleophold, er ikke nødvendigvis en god løsning. Derfor har vi sagt, at vi indsnævrer målgruppen i forhold til dem, der simpelt hen ikke er klar til at tage en uddannelse.

Så gør jeg det med forholdsvis god samvittighed, fordi vi nu her i Folketinget har det store vejledningsforslag på vej mod tredje behandling, hvor vi sørger for, at ingen ung nogen sinde igen kan gå ud til ingenting. Det er en følge af, at kommunerne bliver forpligtet til at give et tilbud til den unge, som ikke er uddannelsesparat. Der kan de jo fortsat bruge produktionsskolerne, de kan vælge at få dem ind i et grundforløb, de kan tilbyde et kommunalt forløb. Så der er altså ikke nogen unge, heller ikke efter dette, som går ud til ingenting efter grundskolen.

Kl. 13:32

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:32

Pernille Frahm (SF):

Det er en påstand, der skal efterprøves, må man sige, og det er jo ikke en påstand, der holder, som det ser ud nu. Der er også i dag masser af unge, der ikke rigtig finder et sted, der er egnet til dem. Kommunerne har masser af problemer, og det her minder jo ikke de problemer, kommunerne har. Det vil jeg gerne lige understrege. Det forøger de problemer.

Så siger ministeren, at det ikke er noget, man gør af lyst. Nej, det tror jeg gerne, men forklaringen er jo først og fremmest, at vi har soldet pengene op, ikke? I de der gode år, vi havde, i de syv fede år har vi i stedet for at investere soldet pengene op. Nu skal gildet betales, og en af de måder, man finder ud af at betale gildet på, er, ved at nogle af vores allermest sårbare unge – dem, som vi har knoklet med at prøve at få ind i uddannelsessystemet og få fastholdt – nu skal have kniven endnu en gang. Det er dem, der skal betale for det her.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad hun forestiller sig kommunerne kan stille op med den gruppe af unge, der ikke får det tilbud, de har nu. Og så vil jeg gerne endnu en gang spørge, om ministeren har noget overblik over, hvor mange det handler om.

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:34

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg finder det helt unfair at skulle høre på, at vi har soldet pengene op i de år, vi har siddet i regering. Der var ingen, der kunne forudse krisen overhovedet, heller ikke SF eller Socialdemokraterne, der var ingen, der forudså, at en international finanskrisen af den størrelsesorden ville skylle ind over landet og dermed helt grundlæggende ændre præmisserne for dansk økonomi. Før krisen satte ind, havde vi afviklet nettogælden i det danske samfund, og vi havde undladt at falde for fristelsen fra de mange gode forslag, der kom fra S og SF, om, hvordan man bare kunne bruge endnu mere og endnu flere penge.

Jeg har stået oppe på denne talerstol utallige gange som ordfører på forskellige områder og er blevet klandret for barske nedskæringer og for, at vi ikke brugte nok. Og vi bruger immer væk snart hen ved 70 mia. kr. mere hvert eneste år, end da vi kom til. Så konstateringen er, at vi ikke har soldet pengene op, men hvis vi havde fulgt rådet fra S og SF, havde vi ganske rigtigt soldet pengene op.

Jeg har ikke det eksakte tal for antallet af elever, som bliver omfattet af dette forslag, men der vil blive et tilbud, og det vil jeg gerne vende tilbage til i mit næste svar.

Kl. 13:35

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:35

Pernille Frahm (SF):

Det skal ministeren sandelig også komme til, og jeg skal nok sørge for, at vi får de tal sendt over.

Jeg vil bare gerne endnu en gang sige, at det er fuldstændig forkert, når ministeren påstår, at SF og oppositionen i det hele taget har villet bruge flere penge. Vi har ikke villet bruge flere penge, vi har villet bruge pengene på en anden måde. Regeringen har valgt at bruge pengene ved at strø dem ud til skattelettelser, så vi kunne æde og drikke og rejse og feste pengene op. Det, som vi foreslog, var, at vi investerede penge i vores fælles rigdom og i vores fælles fremtid. Nu står vi med håret i postkassen, for pengene er spist og drukket op, og nu kommer problemerne.

Alle ved jo, at konjunkturer går op og ned. Regeringen har levet, som om man kunne forlænge verden med brædder, og det viser sig nu, at det kan man ikke. Det vidste vi andre godt, så det kunne vi godt have fortalt.

Jeg vil gerne høre nogle eksempler på, hvad man forestiller sig der skal ske med de unge, som nu i dag kan komme på produktionsskole, og som ikke kan det i morgen, når det her er blevet gennemført.

Kl. 13:36

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:36

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, jeg forudsætter, at det er unge, som er uddannelsesparate, for dem, vi fjerner fra målgruppen, er alene unge, som har været i gang med en uddannelse. Og vi siger, at det ikke er en selvstændig årsag til at komme på en produktionsskole, at man er faldet fra på en uddannelse. Det kan der være en række grunde til at man er. Det kan bl.a. være, at man fik en skæv start af den ene eller den anden årsag,

og at man måske bare skal have en start igen på en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Det er sådan set regeringens målsætning, at så mange som overhovedet muligt går ind i de erhvervskompetencegivende ungdomsuddannelser, frem for at det bliver en større og større andel, der går på produktionsskolerne. Det må jo også undre ordføreren selv en lille smule, at der har været så massiv en vækst der, samtidig med at vi, mange partier hernede i salen – nu er SF ikke en del af forligskredsen – faktisk i fællesskab har gjort en enorm indsats for at skabe bedre ungdomsuddannelser. Der er et alternativ.

Med hensyn til kommunerne kan jeg ganske kort sige, at det fremgår klart af det vejledningsforslag, som SF også agter at stemme for hernede i Folketingssalen, og som snart kommer til tredje behandling, hvilke muligheder kommunerne har for at hjælpe den unge.

Kl. 13:37

Formanden :

Tak til fru Pernille Frahm.

Så er det hr. Bjarne Laustsen med spørgsmål til undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 155

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg tror, jeg deler opfattelse med en stor del af befolkningen, som mener, at regeringen ville have haft rigtig godt af bare at holde pinseferie, og når de havde planer om at lave sådan noget, som de rent faktisk har lavet, så at spørge vælgerne først. Nu har man altså valgt noget andet og har i en sen natteftime lavet nogle besparelser, som går ud over noget, som jeg ellers troede vi hidtil havde været enige om, nemlig at det er godt at hæve niveauet for uddannelser i Danmark og give de mange mennesker, som ikke har trukket særlig meget på uddannelseskontoen, nogle kompetencer, så de er klar til morgendagens arbejde og udfordringer. Det, vi nu kan se her, er, at man skærer i VU-godtgørelsen, man skærer i perioden, hvor folk kan få SVU, og en lang række forskellige ting.

Det munder jo ud i spørgsmålet: Hvilken betydning får det i forhold til folk, der gerne vil have en uddannelse?

Der er også store byrder til arbejdsgiverne i det her; de kommer også til at bidrage noget mere. Samlet set bliver det sværere at få uddannelse, man får mindre for det, motivationen og incitamenterne falder, arbejdsgiverbetalingen stiger, og egenbetalingen, altså brugerbetalingen, stiger også for en gruppe, kan jeg se. Det er jo ikke udmøntet endnu, men det er bare, hvad vi kan se. Ministeren må endelig rette mig, hvis det ikke skulle være tilfældet, men det er sådan, vi har læst papirerne.

Derfor vil jeg gerne spørge: Hvad fører det her til? Fører det til, at der er flere mennesker, der får uddannelse i en tid, hvor vi har behov for det, eller fører det til mindre uddannelse og måske til, at folk får sværere ved at finde et job i fremtiden?

Kl. 13:38

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg skal beklage over for spørgeren, at han lige får samme indledende kommentar som de øvrige spørgere, nemlig, at man skal se forslagene på Undervisningsministeriets område ud fra en sammenhæng, der hedder, at den danske økonomi er kommet under pres som følge af en international krise, som har gjort, at der er skyllet problemer ind over det danske samfund. Vi har i 2009 og 2010 ført den

mest ekspansive finanspolitik, der er ført i årtier i det danske samfund, og det har vi gjort, fordi vi mente, det var vigtigt at modvirke, at der kom endnu yderligere flere ledige. Vi har også gjort det, fordi vi så også har benyttet lejligheden til at sikre, at vi fik lavet nogle offentlige investeringer, som vi da selvfølgelig kunne have god glæde af. Men vi undlod jo at følge Socialdemokraternes og SF's forslag om, at vi bare skulle bruge endnu yderligere flere penge.

Lad mig bare illustrere, hvad det ville have betydet. Det ville have betydet, at vi ikke skulle finde 24 mia. kr. nu, men at vi skulle finde op i nærheden af 50 mia. kr. nu og i de kommende år. Men Socialdemokraterne og SF og den øvrige venstrefløj minus Det Radikale Venstre, der viser en vis ansvarlighed over for den her opgave, er jo fuldkommen ligeglade. Altså, om kronen kommer under et massivt pres og vi ser rentestigninger, der betyder, at folk kommer af med 10.000, 15.000 eller 20.000 kr. mere i renteudgifter hjemme i privatboligen, det gør sandelig ikke noget, det betyder ikke spor for Socialdemokraterne.

Nu skal jeg forholde mig til det spørgsmål, der er stillet, og svaret er, at inden for de seneste 2 år er udgiften til voksen- og efteruddannelse øget med en tredjedel. Altså udgiften til voksen- og efteruddannelse er øget med en tredjedel igennem de seneste 2 år, og det betyder, at regningen nu beløber sig til op imod 5 mia. kr. for den offentlige andel af voksen- og efteruddannelsen. Så siger vi, at i en krisesituation som den, dansk økonomi er i nu, går det ikke, hvis vi ikke gør noget, og vi beder så virksomhederne om at give et lillebitte ekstra bidrag til at få finansieret det her, hvor man går fra en forsørgelsesgrad på ca. 2 pct., som man selv betaler, til 3-4 pct. Det er altså den størrelsesorden, vi opererer i. Og det kan godt have en vis effekt på aktiviteten, men man skal bare regne med, at vi jo ikke nødvendigvis kommer under den aktivitet, vi havde for bare 2-3 år siden.

Kl. 13:41

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:41

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret, også på det, jeg ikke spurgte om. Når ministerens tid går med at besvare noget, man ikke har spurgt om, gør det jo nogle gange, at seerne sidder derude og måske tænker: Det var dog en underlig debat; man får et svar på noget, man ikke har spurgt om.

Vi er nemlig ikke enige om, hvad der er årsag til finanskrisen. Regeringen har jo valgt at give ufinansierede skattelettelser og har ladet være med at reagere tidligere. Jeg minder bare om, at i 2008 stod jeg på den samme talerstol og sagde modsat regeringen, at vi fik overskud af arbejdskraft. Og regeringen sagde: Vi bliver nødt til at stramme op på supplerende dagpenge og alle mulige andre ting, fordi vi kommer til at mangle arbejdskraft. Det var altså ikke tilfældet; vi har nu en meget stor ledighed.

Uddannelse er jo også konjunkturbestemt i de perioder, hvor vi har en stor ledighed. Det er også forklaringen på, hvorfor vi har en stigning i VU-godtgørelsen. Og det var fornuftigt nok. Men er det her ikke en knyttet næve til et blåt øje? Når man er en situation, hvor der er rigtig mange, der har svært ved at finde sig et job og måske ikke har kvalifikationer, så går man ud og skærer ned på de forudsætninger, der kunne gøre, at man kunne bringe dem tilbage til arbejdsmarkedet igen.

Kl. 13:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:42

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg tror, at hvis man går ud på det private arbejdsmarked – og også det offentlige for den sags skyld – og spørger den enkelte medarbejder: Hvad vil du helst? Vil du helst, at din virksomhed skal betale en lillebitte smule mere, når du skal på voksen/efteruddannelse, at de skal bidrage en lille smule mere til din godtgørelse og betale en lille smule mere til det i øvrigt meget favorable offentlige voksen- og efteruddannelsessystem, vi har i Danmark – og også fortsat har efter det her – vil du helst det, eller vil du hellere se din arbejdsplads forsvinde til udlandet? For det er sådan set det valg, dansk økonomi står i. Dansk økonomi står i et valg mellem, om vi vil tage de problemstillinger, vi har i øjeblikket med et for stort underskud på de offentlige finanser, alvorligt, eller vi ikke vil.

Jeg har forstået, at Socialdemokraterne og SF er komplet hamrende ligeglade med, at EU, ja, alle uden om os peger på, at det er nødvendigt at få strammet op. Alle danske økonomer er sådan set også enige.

Så nej, det er ikke en næve til et blåt øje. I en situation, hvor vi har hårdt brug for politisk ledelse af det her samfund, går vi ind dér, hvor det selvfølgelig indimellem er beklageligt, men hvor det er nødvendigt at gribe ind, fordi der ligger rigtig mange penge.

Kl. 13:43

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:43

Bjarne Laustsen (S):

Vi kalder det jo for en nedrivningspakke, det, som regeringen blev enige om her i pinsen. Lad mig bare minde om, at skatteministeren har svaret, at der siden 2001 er givet 233 mia. kr. i lettelser. Der er ikke ret mange af de penge, der er faldet i Nordjylland. Der er vi fatige, og huspriserne er ikke særlig høje; det ved ministeren sikkert udmærket godt. Så det er altså en omfordeling, der er sket her også. Og derfor sidder man jo tilbage med, at der skal betales en regning.

Det, jeg spurgte om, var faktisk, om det er klogt at skære ned på uddannelserne i en tid, hvor vi har brug for, at folk kan komme tilbage til arbejdsmarkedet. Og så siger ministeren: Jamen finanskrisen og alt det der. Og derfor skal jeg jo spørge: Beklager ministeren, at man er nødt til at skære ned på nogle ting, som ellers ligger ministerens hjerte meget nær, netop uddannelse, opkvalificering og omskoling.

Så skal jeg også spørge: Respekterer man de forlig, der er indgået? Her tænker jeg helt specifikt på skolepraktikydelsen, som vi har et forlig om; det blev aftalt i »Flere i arbejde« for nogle år siden. Respekterer man det forlig?

Kl. 13:44

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:44

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Vi har ikke droppet nogen af forligene, og skolepraktikydelsen er ikke forligsbelagt. Vi har været meget grundige i ministeriet med at gennemgå områderne for at se, hvor vi var nødt til at spørge andre end de tre partier, der nu tager ansvar for dansk økonomi, og det var ikke nødvendigt i forhold til skolepraktikydelsen.

Men jeg vil for at imødegå den kritik, der sikkert vil komme fra Socialdemokraterne og andre partier i en lang række spørgsmål, straks sige, at jeg meget gerne oversender de overvejelser, der ligger til grund i forhold til skolepraktikydelsen og forlig på det pågældende område. Det skal jeg meget gerne gøre.

Hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at påstå, at vi nu skærer voldsomt ned, og at det er en hel katastrofe. Jeg må altså lige understrege, at vi har haft en vækst på en tredjedel på 2 år – det er i øvrigt helt generelt på mit område, det er enorme vækstrater, vi har – og så går man ind og siger, at vi nu er i en situation, hvor vi skal tilvejebringe ressourcer for at skærme dansk økonomi af mod pres udefra, vi skal kunne låne penge til at få det danske samfund til at fungere, og vi skal kunne gøre det til en rente, som er til at betale, og i den sammenhæng siger jeg, at så er det her en udmærket idé. Men det er klart, at som undervisningsminister havde jeg da hellere set, at det var alle andre ministre, der leverede; det er jo da sjovere. Men jeg ser det i en sammenhæng, fordi det er en sammenhængende problemstilling, som hele planen går ud på at afhjælpe: Dansk økonomi skal altså op på tærerne nu, for at vi ikke kommer i alvorlige problemer. Det skylder vi de unge og også de voksne ude på det private arbejdsmarked, der ellers mister deres arbejdspladser.

Kl. 13:45

Formanden :

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Næste spørger er hr. Karsten Hønge, og det er også et spørgsmål til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 156

Karsten Hønge (SF):

I forlængelse af det, som ministeren sluttede af med, vil jeg da også lige starte med at skabe lidt god stemning ved at sige, at jeg da har fuldstændig forståelse for, at det må være rigtig træls at være undervisningsminister i sådan en regering, der sammen med Dansk Folkeparti har besluttet sig for at gå så hårdt efter at forringe uddannelserne. Det kan da godt være, at regeringen kalder det et skråplan. Det er et svar, men det er i hvert fald ikke et svar på de udfordringer, som vi står over for. Det er det ikke, hvis vi er enige om, at de udfordringer består i, at vi bliver færre ufaglærte og flere, der skal være faglærte eller have en anden uddannelse.

Så hvorfor i alverden vil regeringen gøre det sværere og dyrere at tage en voksenuddannelse? Er det ikke lige netop uddannelser, der er svaret? Man siger, at man skal skærme Danmark af økonomisk, men er svaret ikke netop, at vi skal skærme Danmark af ved at uddanne og arbejde og investere os ud af det? Og vil det her ikke betyde, at Danmark kommer til at stå svagere i den globaliserede verden?

Det er da muligt, at man opnår nogle kortsigtede økonomiske besparelser, men hvad med tømmermændene, som kommer senere? Løbende uddannelse er simpelt hen fuldstændig afgørende for, at vi kan fastholde et fleksibelt arbejdsmarked, der kan tilpasse sig de vilkår, der hele tiden forandrer sig, og som stiller nye krav til både produktion og til de ansatte.

Kl. 13:47

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:47

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil bare slå fast, at hele vores voksen- og efteruddannelsesområde er vigtigt for mig. Det er jo klart, at det er det, og det er det for hele regeringen. Hvis det var sådan, at vi var fuldkommen ligeglade med økonomien nu og her og tænkte, at det må andre regeringer tage sig af om lang, lang tid, for så må de overveje, hvordan de kan redde dansk økonomi, kunne vi da også have ladet være. Det er jo sådan, S og SF agter at gribe det an. De vil ikke vide af, at vi har en problemstilling nu, fordi man hellere vil diskutere, hvordan man vinder et valg. Det, vi gør, er jo på ingen måde populært. Det er ikke en popu-

laritetskonkurrence. Det er ikke smaddersjovt for en ny undervisningsminister som noget af det første, man kommer med, at sige: Ja, jeg skal også give mit bidrag til, at vi sikrer dansk økonomi på længere sigt.

Så det er ikke noget, jeg vil stå her og fryde mig over. Men jeg vil fryde mig over, at vi har en regering, som samlet set med et flertal bestående af V, K og Dansk Folkeparti tager hånd om dansk økonomi i modsætning til den opposition, som har et varmt og hjerteligt ønske om at få regeringsmagten.

Vi har verdens højeste niveau for offentlige bidrag til voksen- og efteruddannelse. Jeg tør ikke sige, om vi ligger hundrede procent i top efter det her, men vi ligger absolut i top med hensyn til at bidrage til voksen- og efteruddannelse. Det, vi ved, er, at virksomhederne er under hårdt pres for at flytte arbejdspladser ud, så hvis vi ikke skærmer dem af mod rentestigninger og andet, så er det det, der vil ske. Så behøver de slet ikke at spekulere over voksen- og efteruddannelse, for der er slet ikke nogen medarbejdere tilbage at spekulere over.

Det er jo i den sammenhæng, det her forslag skal ses. Så vil jeg også sige, at vi har taget det vidtgående hensyn – det har også været meget magtpåliggende for mig – at vi siger, at der, hvor vi primært henter penge, er hos de højtuddannede. Så har man en lang videregående uddannelse, står man altså ikke først i køen til at få offentlig støtte til yderligere uddannelse. Det er de kortuddannede, som vi skærmer af med det her forslag.

Jeg vil sige, at vi også har været meget omhyggelige med at vælge, hvilke fag vi skærmer af, f.eks. dansk og matematik, som vi betragter som grundfærdigheder. Ja, dem skærmer vi også af mod stigninger. Men jeg vil faktisk antage, at reduktionen i aktiviteten vil blive forholdsvis begrænset som følge af det her forslag, fordi vi fortsat ligger så højt med offentlig støtte, som tilfældet er.

Målsætningen er ikke at genere nogen, hverken nogen i voksen- og efteruddannelses-systemet eller nogen institutioner eller nogen dygtige medarbejdere, der gerne vil kvalificere sig yderligere. Det drejer sig simpelt hen om at sikre, at vi også har arbejdspladser i fremtiden.

Vi skal sikre dansk økonomi mod den fjendtlige vind, der blæser udefra.

Kl. 13:49

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:49

Karsten Hønge (SF):

Jeg hørte også ministeren bekræfte, at det er træls at være undervisningsminister i en nedskæringsregering. For lige at nuancere det lidt, så man ikke skal tro, at det er sådan en eller anden rød sammensværgelse og en kritik af regeringens lyst til at skære ned på uddannelserne, vil jeg prøve at citere Dansk Erhvervs uddannelseschef, hr. Svend Berg – I ved godt alle sammen, at SF jo har perlevenner i erhvervslivet. Svend Berg siger:

»Vi har svært ved at forstå, at regeringen gør, som den gør.«

Han siger lidt senere, at forslagene vil forringe virksomhedernes lyst til at sende medarbejdere på efteruddannelse.

Så sent som sidste vinter blev der ført trepartsforhandlinger med VEU. Om det siger Svend Berg:

»Her blev man enige om først at se på hele udgiftsdelen i 2011 – det løber man fra nu også. Hele den trepartsaftale er ikke noget værd.«

Jeg må sige, at det vist også er lykkedes regeringen at genere erhvervslivet ganske grundigt.

Kl. 13:50

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:50

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Sådan kan man godt se det, men det, vi gør, er at sikre, at dansk erhvervsliv også har en chance fremadrettet. Hvis der er noget, der kan få erhvervslivet op på dupperne og virkelig få dem til at brokke sig, er det højere renteniveauer og højere omkostninger for at producere i Danmark. Det er altså det eneste alternativ, der umiddelbart foreligger, medmindre man gør som S og SF, nemlig ingenting.

Jeg kender godt hr. Svend Berg, og han er et udmærket, fint menneske. Der er ingen tvivl om, at han er optaget af uddannelse, ligesom jeg selv er det. Derfor er der jo heller ikke nogen onde intentioner, når han siger, som han gør.

Det er klart, at det her vil påvirke. Man kan ikke fjerne så mange penge fra folk, uden at de opdager det. Men situationen er bare den, at vi alene gør det af en eneste grund, nemlig at vi skal leve op til EU's konvergenskrav. Ikke fordi EU siger det, men hvis vi ikke gør det, er der altså nogle låneshajer rundt omkring, der lige får kig på os. De siger: Hvor er det svageste led lige i øjeblikket, aha, den danske krone ser svag ud, så nu begynder vi at sælge, sælge, sælge.

Hvis SF havde været i regering tidligere, ville SF også være fuldstændig klar over, hvad det koster det danske samfund at beskytte kronen, når først det begynder at gå galt. Det er rigtig dyrt, også rigtig, rigtig dyrt for privatøkonomien.

Kl. 13:51

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:51

Karsten Hønge (SF):

Jeg kan høre, ministeren bekræfter, at regeringen er i gang med at grave et hul, som Danmark så ellers kan køre ned i, med det her kortsigtede fokus på, at man her og nu kan spare nogle penge, uanset at det, som Danmark har brug for, hvis man virkelig skal skærme sig af, er uddannelse, job og investeringer.

At kalde det her en reform synes jeg ikke bare er et brud på forbrugerloven, men det er simpelt hen at gøre vold på hele det danske sprog. For vi skal lige nøjagtig den modsatte vej med større investeringer i uddannelser. Jeg er sikker på, at hvis Danmark fortsat skal være et velfærdssamfund og erhvervslivet fortsat skal være konkurrencedygtigt, skal der investeres endnu mere i uddannelse og netop ikke skæres ned i den.

Det er helt afgørende for forstå, at et fleksibelt arbejdsmarked jo skabes af mange forskellige forhold, bl.a. skabes det ved let adgang til uddannelse. Det vil regeringen nu ødelægge. Øjensynlig skal vi ikke bare være fattigere, vi skal også til at være dummere.

Kl. 13:52

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:52

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu er det jo sådan, at det er mig, der besvarer spørgsmål, men man får godt nok stor lyst til at spørge den anden vej. For jeg synes, det er fuldstændig fantastisk, at man står som et stort oppositionsparti og overhovedet ikke forholder sig til, at hele verden omkring os gør nøjagtig de samme ting. De er jo også nødt til at skære ned. Jeg ved ikke, om man har fulgt med i medierne vedrørende det, der sker i England, Tyskland, Italien, Grækenland, Letland, Litauen. Det er så-

dan set dem alle sammen, det er også Spanien og Portugal. Alle lande går igennem en øvelse lige nu, der går ud på, at man nødvendigvis skal skære ned i det offentlige underskud. Det her gør ikke engang, at det kommer i balance. Vi skærer bare ned på det underskud, vi har i det danske samfund.

Men SF fastholder altså, at man kan låne sig til at blive rig. Det er vi bare ikke enige i i regeringen. Vi tror på, at man er nødt til at skabe sin egen velstand, ligesom vi har gjort det i alle de år, hvor de udefrakommende kriser ikke spolerede det for os.

Så vil jeg gerne lige fastslå, at jeg overholder de aftaler, der er lavet i trepartsaftalen. De her ting træder i kraft, når trepartsaftalen udløber. Og så er det ikke spor træls at være minister i en regering, som tager hånd om danskernes fremtid. Det er jeg faktisk nærmest sådan lidt glad for.

Kl. 13:53

Formanden :

Tak til hr. Karsten Hønge.

Sidste spørger er hr. Eigil Andersen med spørgsmål til undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 13:54

Spm. nr. US 157

Eigil Andersen (SF):

Jeg bliver nødt til at sige, at det virker ret grotesk på mig at høre om den her hensyntagen til de økonomiske problemer i samfundet, når man ved, at den her regering har brugt milliarder og milliarder af kroner på skattelettelser til rige og højtlønnede. Jamen du godeste, hvis man havde undladt det, ville der have været masser af penge til stede, også til at fastholde efteruddannelse og udbygge den, sådan som der er behov for.

I stedet har regeringen og Dansk Folkeparti nu besluttet sig for at slå hårdt ned på arbejdsløse. Dagpengeperioden skal forkortes fra 4 til 2 år. Det vil efterlade mange i den situation, at de må gå fra hus og hjem, fordi de efter de 2 år ikke engang kan få kontanthjælp, men må leve af 0,0 kr. – 0,0 kr. pr. måned. Det er ikke svært at sætte sig ind i, hvor hårdt det er.

En af de få muligheder, man som arbejdsløs så kunne have i f.eks. den situation, ville være, at man kunne søge ind på nogle af de uddannelser eksempelvis som SOSU-assistent, merituddannelse eller pædagogisk grunduddannelse og dermed få en faglært uddannelse og dermed større chance for et job.

Der ligger det så sådan, at med de her nedskæringer på uddannelsesområdet, vil den sats, som man vil få i den situation nu efter regeringens forslag, blive skåret ned med 20 pct. i godtgørelse. Satsen er i dag dagpengeniveau, så fremover er det altså kun 80 pct. af dagpengeniveau. Det vil altså sige, at arbejdsløse mennesker, som man i forvejen har slået i gulvet i form af den 2 års dagpengeperiode, træder man oven i købet også på, mens de ligger ned, ved at sige, at deres økonomiske forhold bliver forringet under en sådan uddannelse.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun mener, at det har sin rimelighed.

Kl. 13:55

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:55

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg ville i sådan en situation helt klart anbefale, at man ikke ventede 2 år på at gå i gang med en uddannelse. Jeg deler sådan set spørgrens opfattelse af, at uddannelse er vigtigt, så hvis man bliver ledig, fordi ens job vedvarende må antages at være blevet flyttet til udlandet, fordi danske arbejdspladser er under pres, skal man ikke vente,

til dagpengeperioden udløber, med at starte på en uddannelse. Så skal man jo starte på den med det samme.

Vi har gode eksempler på, at det var det, man gjorde, f.eks. da Danish Crown lukkede i Hjørring. Der lavede man simpelt hen en straksuddannelse, og det vil jeg da klart anbefale at man benytter i stedet for at vente i 2 år og så først derefter gå i gang. Jeg kunne også argumentere med dette: Hvad gør man så i dag, når man går 4 år på dagpenge og så først derefter beslutter sig for at tage en uddannelse? Det er vigtigt, hvis man er blevet afskediget som følge af, at der er job, der er blevet flyttet vedvarende, at man så går videre og kommer i uddannelse.

Så vil jeg gerne med hensyn til vores skattepolitik sige, at noget af det, der virkelig har irriteret mig, er, at hver gang det drøftes her i salen, lyder det, som om S og SF slet ikke kunne finde på noget som helst, der bare mindede om det. Men da Skattekommissionen kom med sine anbefalinger, som var klart mere vidtgående end det, regeringen på nogen måde har gennemført, sagde hr. Villy Søvndal: Den er lige inden for skiven.

Det var først, da regeringen så tog ansvar og rent faktisk gennemførte nogle nødvendige skattereformer, som fuldt ud er finansierede – ja, mere end finansierede, mere end finansierede særlig nu, hvor vi udsætter de skattelettelser, der skulle komme – at kritikken kom. Reformen er mere end finansieret, der er ikke en krone at hente på det, heller ikke i tilfælde af at S og SF skulle komme i regering. Tværtimod vil S og SF i regering jo skulle stå over for en regning, der er mangefold det, vi opererer med her, fordi man lader hånt om, at dansk økonomi er under pres som følge af en international krise.

Jeg kan konstatere, at den samlede genopretningsplan tager hånd om dansk økonomi, uden at den ødelægger mulighederne for, at voksne medarbejdere kan få sig en god efteruddannelse, også i tilfælde af at de bliver ledige, og det vil de fortsat kunne gøre på højt niveau, hvis de går i gang straks.

Kl. 13:57

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:57

Eigil Andersen (SF):

Der er bare den beklagelige kendsgerning, at de refusionssystemer – jeg vil sige sindrige refusionssystemer – som regeringen har sat i gang over for kommunerne i forhold til arbejdsløse, betyder, at det, som ministeren her peger på, uddannelse straks, er en dårlig forretning for kommunerne, hvis økonomi er meget dårlig i forvejen på grund af den selv samme regering. Det vil sige, at man desværre kommer alt for sent i gang med den form for uddannelse.

Med hensyn til skattelettelser må man sige, at der er gennemført skattelettelser i flere omgange – også ufinansierede skattelettelser – og det, som er det groteske her, er, at regeringen finder, at det har været vigtigere at give højtlønnede og rige skattelettelser end at sikre, at efteruddannelsen kan fortsætte og blive videreført på et højere niveau. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren finder det rimeligt af hensyn til arbejdsgiverne og erhvervslivet, at man har sat mere på skattelettelser til rige og højtlønnede end på, at det skal være billigt for arbejdsgiverne at efteruddanne.

Kl. 13:59

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:59

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan så endnu en gang slå fast, at der ikke på noget tidspunkt er blevet gennemført ufinansierede skattelettelser i denne regerings periode. Faktisk er det jo sådan – og det er der også blevet rejst kritik

af – at ved at vi fastfryser skattesatserne nu som en del af genopretningsplanen, er det faktisk sådan, at man kunne argumentere for det modsatte, nemlig at skattesystemet faktisk er med til at bidrage til genopretningen af dansk økonomi i situationen.

Så vil jeg blot konstatere, at det er faktuel forkert, at vi har klatret noget som helst væk på ufinansierede skattelettelser i øvrigt – eller i det hele taget klatret noget som helst væk i dansk økonomi – for situationen er den, at det var sådan, at inden den økonomiske krise kom og smadrede alt i Europa og i Asien og andre steder, ikke mindst i USA, var vores nettogæld blevet nedbragt af denne regering. Men havde vi lyttet til S og SF, havde vi stået i en helt anden situation, hvor vi nu ville have skullet finde langt, langt flere penge, end vi gør med genopretningsplanen. Og jeg er stolt af at sige, at det, som V og K og O og regeringen er blevet enige om, er socialt afbalanceret, og det gælder også i forhold til lediges adgang til uddannelse.

Kl. 14:00

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:00

Eigil Andersen (SF):

Jeg må holde fast i, at de mange milliarder kroner, der er gået til skattelettelser, havde det været langt mere hensigtsmæssigt at have i dag, så de kunne anvendes f.eks. til at fastholde efteruddannelsen. Det er Danmarks fremtid, det handler om i en situation, hvor vi får brug for mere faglært arbejdskraft og der forsvinder 130.000 ufaglærte job. Det er komplet uforståeligt, at man så graver sin egen grav ved at skære ned på det her område.

Mit afsluttende spørgsmål drejer sig om kommunerne, hvis økonomi er meget smal på grund af regeringens mange nedskæringer. Kommunerne vil få mindre refusion, hvis de vil uddanne deres arbejdskraft, for at den bliver mere effektiv, så produktiviteten kan stige. Jeg vil gerne spørge ministeren: Vil kommunerne i de kommende forhandlinger, der skal finde sted, blive tilbudt kompensation for, at deres udgift til efteruddannelse vil stige?

Kl. 14:00

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:00

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Altså, det helt konkrete spørgsmål hører under en anden ministers område, så derfor er jeg nødt til at forholde mig til uddannelsesdelen, som jeg er ansvarlig for. Jeg vil ikke i detaljer bevæge mig ind på de regler, der gælder for fru Inger Støjbergs ministerområde. Men det, jeg kan konstatere, er, at hvis man er i en situation, som hr. Eigil Andersen var inde på tidligere, hvor man gerne vil have en uddannelse, er der jo fortsat rig mulighed for det i det danske uddannelsessystem. Vi har netop med de omlægninger, der har været inden for Undervisningsministeriets sektor, sørget for, at vi skærmer de kortuddannede af i forhold til kernefag som dansk og matematik, hvis man har brug for det under almen voksenuddannelse.

Godtgørelsesnedsættelsen betyder, at virksomhederne skal gå ind og betale noget mere for deres medarbejdere, javel, men prøv at se på, hvad der sker i andre lande, hvor man prøver at imødegå krisens negative effekter – vi prøver at skærme danskernes privatøkonomi af. Men samtidig prøver vi at sikre, at vi overhovedet har nogle medarbejdere i virksomhederne at sende på voksen- og efteruddannelse, for hvis vi ikke overordnet redder den danske økonomi efter den internationale krise, er der jo ikke nogen arbejdspladser tilbage i Danmark. Så kan man sige, at problemet med voksen- og efteruddannelse er løst, for hvem skal vi dog sende i uddannelse, hvis ikke vi ska-

ber et klima i det danske samfund, hvor man også har lyst til at producere?

Kl. 14:02

Formanden :

Tak. Jeg kan oplyse, at fru Inger Støjberg omtales som beskæftigelsesministeren her i Folketingssalen, når vi omtaler hende.

Tak til hr. Eigil Andersen, og tak til undervisningsministeren.

Der er ikke flere spørgsmål, og vi har dermed udfyldt det dagsordenspunkt inden for den tid, der var afsat.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:02

Formanden :

Jeg kan oplyse, at de under nr. 6, 12, 14-20, 28, 29 og 30 opførte spørgsmål efter ønske fra spørgerne udgår af dagsordenen og tages tilbage. Jeg skal endvidere meddele, at det under nr. 31 opførte spørgsmål udgår af dagsordenen og overgår til skriftlig besvarelse. Jeg skylder nok dem, der følger debatten, at oplyse, at årsagen til, at de fleste spørgsmål er trukket tilbage, er, at de vedrører forslag, som ikke er en del af genopretningsplanen, som nu skal til behandling efterfølgende i Folketingssalen.

Men den første, der her får ordet, er hr. Per Clausen med spørgsmål til statsministeren.

Kl. 14:03

Spm. nr. S 2235

1) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener statsministeren, det er rimeligt at gennemføre omfattende nedskæringer og fastfryse dagpenge, kontanthjælp, pensioner, SU, boligydelse m.v. med henvisning til EU's konvergenskrav i en situation, hvor det fremgår af regeringens eget konvergensprogram, at man forventer et underskud på 3,1 pct. af BNP på de statslige finanser i 2013 og på 2,3 pct. i 2014?

Formanden :

Værsgo at komme med spørgsmålet.

Kl. 14:03

Per Clausen (EL):

Spørgsmål 1: Mener statsministeren, det er rimeligt at gennemføre omfattende nedskæringer og fastfryse dagpenge, kontanthjælp, pensioner, SU, boligydelse m.v. med henvisning til EU's konvergenskrav i en situation, hvor det fremgår af regeringens eget konvergensprogram, at man forventer et underskud på 3,1 pct. af BNP på de statslige finanser i 2013 og på 2,3 pct. i 2014?

Kl. 14:03

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Ja, det spørgsmål er så ikke trukket tilbage, selv om det faktisk er sådan, at med den aftale, der blev indgået i går, er det element i regeringens udspil, der spørges ind til, jo ikke længere eksisterende – altså, tanken om, at vi i en 2-årig periode ikke skulle regulere overførselsindkomsterne. Det er jo erstattet af en aftale, som betyder, at vi i stedet nu låser skattesystemet i en 3-årig periode, sus-

penderer de automatiske reguleringer af vores skattesystem, udskyder topskattelettelsen yderligere 1 år og så i øvrigt laver en dagpengereform. Den løsning skaber så rum til, at landets pensionister, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister osv. kan få reguleret deres overførsler efter gældende regler.

Kl. 14:07

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:04

Kl. 14:04

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at der er sket nogle ændringer siden i torsdags, men det, der står tilbage, er jo, at regeringen fastholder en plan om at gennemføre besparelser og nedskæringer på i hvert fald op imod de der 24 mia. kr., man snakkede om. Noget af det henter man så også ved udsudte skattelettelser, det er fuldstændig rigtigt.

Men det, som jo er kernen i spørgsmålet, er, om det, regeringen er i gang med her, overhovedet er fornuftigt, altså om det er en rigtig, fornuftig og klog taktik, at samtlige lande i EU tilsyneladende samtidig er i gang med spare- og nedskæringsrunder i en situation, hvor arbejdsløsheden jo stadig væk er meget stor i samtlige EU-lande.

Det, der også gør det særlig interessant, er, at da vi læste det oprindelige udspil fra regeringen, var der en meget grundig redegørelse for, at Danmark var i en særligt gunstig økonomisk situation sammenlignet med andre EU-lande. På det tidspunkt var det også i nogle kredse i EU den almindelige opfattelse, at det var en rigtig god idé, at nogle EU-lande udskød deres nedskæringer og opstramninger af de offentlige finanser netop for at undgå, at en alt for brat opbremsning i økonomien ville føre til øget arbejdsløshed.

Så tilbage står jo alligevel spørgsmålet, om det, regeringen har gang i her, ikke er en politik, som i virkeligheden i hvert fald i løbet af de næste 2-3 år vil øge arbejdsløsheden i Danmark og, sammenholdt med hvad der i øvrigt sker i de andre EU-lande, vil føre til en ganske voldsom vækst i arbejdsløsheden, hvad der vil få ganske negative konsekvenser for mange.

Kl. 14:05

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er glad for, at hr. Per Clausen har noteret, at vi nu fremadrettet regulerer folkepensionister, førtidspensionister, SU-modtagere og sygedagpengemodtagere efter de gældende regler.

Til det underliggende spørgsmål vil jeg sige, at vi ikke strammer voldsomt op. I 2010 fører vi en meget, meget ekspansiv politik, som faktisk trækker helt ind i 2011, og så er det rigtigt, at der strammes op, når vi kommer længere ud i 2012 og 2013.

Den aftale, der er indgået, er jo en aftale, der skruer på alle håndtag, både på indtægtssiden, hvor vi altså får mere ind i skat, end vi ellers skulle have, og på udgiftssiden, hvor vi reducerer nogle steder ved at holde det offentlige forbrug i ro, og endelig på reformsiden. Det er et udmærket mik, som betyder, at vi får foretaget en blød landing fra en periode, hvor vi har ført en meget, meget ekspansiv økonomisk politik.

Ved at samle kriseregningen op, så hurtigt som vi gør her, sender vi også et stærkt signal til de internationale markeder om, at Danmark er et land, hvor der er styr på økonomien. Jeg er glad for, at hr. Per Clausen også har opdaget, at vi har en god økonomi i Danmark, og det skal vi så også fortsat have for at holde krone og rente.

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:07

Per Clausen (EL):

Jeg tror sådan set, at der er ganske mange mennesker, som har lidt svært ved at se den bløde landing. Jeg tror, at der er mange børnefamilier, der har svært ved at se den bløde landing, og jeg tror, at der er mange arbejdsløse, der har svært ved at se den bløde landing.

Men kernen i det her er jo spørgsmålet: Er det en fornuftig økonomisk politik samtidig i samtlige EU-lande i en situation, hvor EU måske er det sted i verden, hvor arbejdsløsheden har mindst tilbøjelighed til at rette sig, at gennemføre en politik, som jo helt oplagt må være arbejdsløshedsskabende?

Der er jo ingen, tror jeg, der kan være i tvivl om, at når man strammer op på økonomien, fører det til øget arbejdsløshed. Og det gør man så på et tidspunkt, hvor man ikke har nogen som helst sikkerhed for, at arbejdsløsheden er begyndt at falde. Jeg kan godt se i papirerne, at statsministeren ligesom anfører, at det ikke er gået helt så galt, som vi havde forudset. Men det er jo ikke et udtryk for, at arbejdsløsheden er ved at falde. Der er jo intet i den nuværende situation, der tyder på, at arbejdsløshedstallene i EU er begyndt at vende.

Kl. 14:08

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er nok meget svært at diskutere det her spørgsmål med et parti, som slet ikke anerkender markedsøkonomi. Men udfordringen er jo den, at der har været en international finanskrisen, som satte sig i en reel økonomisk krise, og det, vi er på vej ind i nu, er jo en gældskrise, altså en offentlig gældskrise, som de internationale finansielle markeder reagerer på, og som jo i virkeligheden tester Europas vilje til at få orden i eget hus; det er jo det, der sker i øjeblikket. Danmark er en lille åben økonomi. Vi har valgt at stå uden for euroen, og det stiller i virkeligheden særlige krav til, at vi har orden i eget hus.

Jeg er helt enig med hr. Per Clausen i, at vi har en god og sund økonomi. Jeg noterede mig også, at en tidligere statsminister, Poul Nyrup Rasmussen, i går endda gik så langt som til at sige, at vi har den bedste økonomi i Europa. Så store ord vil jeg måske ikke tage i min egen mund, men alligevel vil jeg sige, at vi har en god økonomi, og at det skal vi også have, for ellers er vi sårbare. Hvis ikke vi har orden i økonomien, risikerer vi, at der kommer spekulation mod den danske krone, vi risikerer, at der kommer rentestigninger. Er der noget, der koster arbejdspladser, og er der noget, som risikerer at sætte husejere fra hus og hjem, er det rentestigninger.

Kl. 14:09

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:09

Per Clausen (EL):

Det, jeg jo synes er lidt spændende her, er, at vi har en økonomisk krise, som i hvert fald i starten blev kaldt en bankkrise. Det, som så er forbløffende, er, at efter at vi er kommet om ikke på den anden side af den bankkrise, men lider under efterveerne af den, siger statsministeren, at vi stadig væk er i den situation, at det er de finansielle markeder, og det vil i stor udstrækning sige de store banker, som afgør,

om den politik, vi fører, er fornuftig eller ej. Det er ikke os selv; det er finanssektoren, det er bankerne, der afgør det.

Man kan vel spørge sig selv, hvorfor det ikke er blevet lært det af den sidste krise, at det måske i større udstrækning handlede om at gøre sig uafhængig af bankernes magt. Jeg synes, at det bare ender med, at fordi man tror, at det kunne være, at den finansielle sektor ville udvælge Danmark til at være sådan et land, man ville kaste sig over, er vi nødt til som en forebyggende foranstaltning – for at tilfredsstille banksektorens interesser, finanssektorens interesser – at gennemføre nedskæringer. Det synes jeg ikke lyder rimeligt.

Kl. 14:10

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, vi gør, gør vi for at varetage vores egne interesser. Regeringen har ført en utrolig offensiv krisepolitik. Vi er, når man sammenligner med de øvrige OECD-lande, absolut blandt de lande, der har gjort mest for at afværge effekterne af krisen. Vi har øget de offentlige investeringer til et historisk højt niveau. Vi har frigivet de særlige pensionsopsparinger. Vi har lavet en fuldt finansieret skattereform og indfaset den på en sådan måde, at den understøtter familiernes økonomi. Vi har lavet renoveringspuljer. Vi har lavet bankpakker og kreditpakker. Vi har forlænget erhvervskreditterne. Vi har lavet nye eksportlånordninger.

Vi har gjort en masse for at holde hånden under dansk økonomi og sikre en fornuftig beskæftigelse, og derfor kan vi også glæde os over, at arbejdsløsheden ikke udvikler sig, sådan som vi havde frygtet det. Det betyder så også omvendt, at vi har slået et stort hul i kassen, og det er penge, vi skal ud at låne. Enhver, der har fået en rudekuvert, ved, at den ikke forsvinder, ved at man ikke åbner den. Og derfor handler det om at få den regning betalt tilbage så hurtigt som muligt. For ellers skal vi i mange år slæbe rundt på at betale renter for folks skattekrone, hvor jeg jo hellere ville bruge folks skattebetaling på sygehuse, på skoler, på daginstitutioner m.v. Det er rationalet.

Kl. 14:11

Formanden :
Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Vi går til spørgsmål nr. 2 på dagsordenen, der også er stillet af hr. Per Clausen til statsministeren.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 2236

2) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener statsministeren, det er rimeligt at fastfryse dagpenge, kontanthjælp, pensioner, SU, boligydelse m.v. i en situation, hvor det samme beløb kunne hentes ind ved at trække skattelettelserne til de 10 pct. rigeste danskere tilbage?

Formanden :
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:12

Per Clausen (EL):

Mener statsministeren, at det er rimeligt at fastfryse dagpenge, kontanthjælp, pensioner, SU, boligydelse m.v. i en situation, hvor det samme beløb kunne hentes ind ved at trække skattelettelserne til de 10 pct. rigeste danskere tilbage?

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:12

Kl. 14:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det bliver jo lidt en gentagelse. Det element, der spørges ind til, eksisterer ikke længere. Det er afløst af en række andre tiltag, ikke mindst en dagpengereform, som også øger holdbarheden i dansk økonomi på sigt, og ved at vi suspenderer de automatiske reguleringer i vores skattesatser i 3 år i stedet for 2 år og udskyde topskattelettelsen yderligere 1 år, altså til 3 år.

Så måske skulle jeg lige bruge den resterende del af min taletid til i stedet at rette den misforståelse, at der skulle være givet nogle særlige ufinansierede skattelettelser til nogle særlig rige mennesker. Det er jo ikke situationen. Den skatteaftale, der blev indgået sidste år, i 2009, hænger fuldstændig sammen krone til krone. Vi beskatter det mere, vi vil have mindre af: forurening og energi. Vi beskatter det mindre, vi vil have mere af: arbejde og foretagsomhed. Det passer krone til krone. Går man ned i det, kan man i øvrigt se, at de finansieringsbidrag, som gør det muligt at sætte topskatten ned, i høj grad kommer fra den samme kategori af skatteydere, ved at vi reducerer rentefradrag, ved at vi reducerer fradrag på store pensionsindbetalinger og andet.

Så det er i virkeligheden, kan man sige, den mere velstillede del af befolkningen, der har betalt deres egne skattelettelser. Og ikke bare hænger det sammen krone til krone, det er også sådan, at når man ser på, hvad effekten er på arbejdsudbuddet, giver det et overskud. Det bidrager på den lange bane med godt 5 mia. kr., 5,5 mia. kr. for at være helt præcis, og man kan sige det på den måde, at havde vi ikke lavet den skattereform sidste år, ville vi sådan set have haft en økonomisk udfordring, der er større og ikke mindre. Derfor er hele ideen om, at vi kunne løse nogle problemer ved at trække nogle skattelettelser tilbage, forkert.

Kl. 14:14

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:14

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at det er spændende, at en statsminister for en regering, der tilbage i 2007 gav skattelettelser med henvisning til det økonomiske råderum, nu ligesom siger, at den skattereform, der er kommet med nu, nok skal give et overskud på den lange bane. Det forudsætter jo, at nogle ganske bestemte omstændigheder indtræffer.

Men jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke er rigtigt forstået, at man har valgt at sige, at dem, der skal betale en ikke uvæsentlig del af prisen for genopretningen, den, som vi alle skal være med til at betale, som statsministeren har sagt, er de arbejdsløse, som altså bliver dobbelt ramt. Først bliver de arbejdsløse på baggrund af en bank- og finanskrisen, som de i hvert fald ikke har nogen andel i eller noget ansvar for. Derefter kan de så konstatere, at de, mens de er arbejdsløse, bliver udsat for, at man forringer dagpengesystemet på den måde, at man smider folk ud af dagpengesystemet efter 2 år. Hvis de regler, som statsministeren og regeringen foreslår skal gælde om 1½-2 år, gældet fra i morgen, ville det betyde, at 10.000 mennesker ikke ville ryge på kontanthjælp – det er jo en illusion – men en stor del af dem ville ryge fuldstændig ud af enhver form for forsørgelse og måske risikere at gå fra hus og hjem. Det ville adskillige af dem gøre. Det er dem, der betaler prisen.

Uanset hvad statsministeren siger, er det jo dog en kendsgerning, at af de 17 mia. kr., som er blevet givet som skattelettelser i år, er i hvert fald over 7 mia. kr. gået til de 10 pct. rigeste danskere. Hvis

det var sådan, at alle skulle bære byrden, alle skulle være med til ligesom at betale prisen, alle skulle betale regningen, var det så ikke rimeligt, at dem, der var med til festen, kom til at betale den største pris, og det kunne f.eks. være ved, at man sagde, at de skattelettelser, der var givet særlig til de rigeste 10 pct., blev trukket tilbage? Det kan godt være, at statsministeren har en beregning, der viser, at skattelettelserne er fuldt finansieret, men kendsgerningen er også, at det jo først er om nogle år. Sandheden er jo, at en del af det underskud, der er i de her år, hænger sammen med de skattelettelser, man har givet.

Kl. 14:16

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Skattereformen fra sidste år er fuldt finansieret. Den er så i øvrigt indfaset på en måde, hvor den understøtter familiernes økonomi. Det er jo sådan set en af grundene til, at vi nu får et kriseforløb, der er mere positivt eller mindre negativt end det, vi kunne have frygtet.

Nu sad jeg lige og så et indslag på en af nyhedskanalerne, inden jeg gik herved, der handlede om, at det danske boligmarked var ved at stabilisere sig. Det, der direkte blev henvist til, var bl.a. forårspakken fra sidste år, som havde skabt en ny optimisme. Og forårspakken er jo skattereformen. Der er ikke noget at genoprette efter regeringens skattereformer, hverken den fra sidste år eller de andre, vi har givet. Det er en myte, at de ikke er finansieret, ligesom det er en myte, at de er målrettet de rige.

Jeg minder om, at de skattelettelser, vi gav tilbage i starten af vores regeringsperiode og i 2007, jo i høj grad handlede om beskæftigelsesfradrag, handlede om mellemskatten, handlede om at give skattelettelser til ganske almindelige danskere; i øvrigt finansieret – tilbage i 2007, ved at vi indekserede de grønne afgifter, og ved at der var et overskud på arbejdsmarkedsfondene, fuldt finansieret. Oppositionen regnede i øvrigt selv med de samme penge og ville bruge dem til noget andet, så selvfølgelig var de finansieret. Det, vi lavede sidste år, var lige så finansieret.

Derfor er der ikke behov for at genoprette på skatteaftalerne. Skatteaftalerne har medvirket til at gøre Danmark rigere. Skattereformen fra sidste år har ydet et bidrag til, at familierne i Danmark er kommet bedre igennem krisen end det, man kunne have frygtet.

Kl. 14:17

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:17

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at statsministeren i det mindste ikke benægter, at det forholder sig sådan, at skattereformen er underfinansieret, hvad angår 2010, 2011 og 2012, og at det betyder, at der faktisk var en række mennesker, herunder de 10 pct. rigeste, som fik 7,3 mia. kr. af de skattelettelser, som vi nød godt af i år. Jeg er jo en af de 10 pct., og det er rart at vide, at man er iblandt dem. De skattelettelser er faktisk en medvirkende årsag til, at der er underskud på statens økonomi i de kommende 3 år, og det, statsministeren og regeringen nu gør sammen med Dansk Folkeparti, er, at de siger, at dem, der skal betale for det, er de arbejdsløse, som risikerer at ryge ud af dagpengesystemet, det er de mennesker, som skulle have uddannelse osv., for man skærer særlig hårdhændet ned på uddannelses- og forskningsområdet. Det er dem, der kommer til at betale, fordi statsministeren i en situation, hvor regningen skal betales, ikke vil fordele regningen på alle.

Kl. 14:18

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:18

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke bare sige to ting. Den skatteaftale, vi indgik sidste år, er fuldt finansieret, den giver endda et overskud. Den er med til at sikre holdbarheden i det danske samfund. Uden skatteaftalen er det et faktum, at der i forbindelse med de udfordringer, vi har på den lange bane, ville mangle 5,5 mia. kr., og så ville de 12 minutter, som nogle mener vi skal arbejde mere om dagen, blive noget længere. Det er også rigtigt, at vi så har aftrappet skattereformen på en sådan måde, at vi i de første år giver mere ud, end vi tager ind. Det gør vi med fuldstændig åbne øjne for at understøtte familiernes økonomi. Det er jo det, der har gjort, at danske familier i år har haft en fremgang i deres rådighedsbeløb, og det har sammen med en lav rente gjort, at forbrugertilliden er i vækst, og at boligpriserne har stabiliseret sig, så danskerne tror på fremtiden. Men i øvrigt er det allerede fra 2013 sådan, at den aftale, vi lavede sidste år, bidrager positivt til de offentlige saldi. Så i den her periode, der altså dækker 2011, 2012 og 2013, vil det være sådan, at skattereformen positivt giver penge ind på de offentlige konti i 2013.

En sidste ting er altså, at vi i lyset af den løsning, der nu skulle findes, skubber den sidste del af topskattelettelserne ud over den kant, der hedder 2013.

Kl. 14:20

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:20

Per Clausen (EL):

Så tror jeg, vi i hvert fald er nogenlunde enige om, hvordan de faktuelle forhold er. Det, som statsministeren sammen med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti så bare har besluttet sig for, er, at da det viste sig, man ikke vurderede, at der var råd til at give mere ud, end man tog ind, valgte man alligevel at fastholde de skattelettelser, der er givet i 2010, hvoraf 7,3 mia. kr. er gået til de 10 pct. rigeste danskere. Man fastholdt, at de ikke skulle være med til at betale noget af det, de havde fået. I stedet for valgte man at gennemføre stramning af dagpengesystemet, som betyder, at tusindvis af danskere og danske familier risikerer at komme ud i økonomisk ruin, og man valgte at gennemføre en række nedskæringer på uddannelses- og forskningsområdet og en række andre områder, og man valgte at gennemføre en række forringelser for nogle af de børnefamilier, der har tilladt sig at få mere end 2 børn, ja, nogle kan jo få de forringede vilkår allerede ved at få tvillinger.

Det er det valg, regeringen har truffet, og jeg synes jo, det er et valg, der meget godt illustrerer, hvad statsministeren mener, når han siger, at alle skal være med til at bære byrderne, og at alle skal være med til at betale regningen.

Kl. 14:21

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Alle er med til at bære. Vi suspenderer den automatiske regulering af vores skattesystem i en 3-årig periode, og det betyder, at alle kommer til at betale lidt mere i skat, end vi ellers havde en forventning om vi skulle. Vi skubber den udmeldte topskattelettelser i 3 år, og det

betyder, at folk med høje indkomster kommer til at betale mere skat end det, de har planlagt efter. Sådan er det.

Skulle vi så derudover lave massive skattestigninger på arbejde i en situation, hvor dansk konkurrenceevne er under pres, skulle vi lave massive skattestigninger på erhvervsvirksomhederne i en situation, hvor Danmark har tabt arbejdspladser, skulle vi rulle en skattereform tilbage, som bidrager til at løse vores problemer? Nej, selvfølgelig skulle vi ikke det.

Derfor har vi i stedet valgt en løsning, som er socialt fuldstændig afbalanceret, og i sådan gini-koefficient-forstand rykker den ikke ved lighed/ulighed i det danske samfund. Og den har et miks af, at vi tager lidt mere ind på skatten, at vi reducerer nogle udgiftsområder, og at vi så i øvrigt laver nogle reformer, som jo er den gær, der skal få samfundskagen til at vokse de kommende år.

Kl. 14:22

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen og tak til statsministeren. Hermed sluttede spørgsmål nr. 2 på dagsordenen.

Spørgsmål nr. 3 er stillet til fødevareministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 2241

3) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Har ministeren fortsat den holdning, at der ikke er betingelser, der kan begrunde, at Europa-Parlamentet kan afvise forslaget om at anvende enzymet thrombin - det, der også kaldes kødklister i den offentlige debat - til trods for at Parlamentet den 19. maj 2010 vedtog en resolution, der forbyder thrombin?

Formanden :

Værsgo til hr. Benny Engelbrecht med spørgsmålet.

Kl. 14:23

Benny Engelbrecht (S):

Har ministeren fortsat den holdning, at der ikke er betingelser, der kan begrunde, at Europa-Parlamentet kan afvise forslaget om at anvende enzymet thrombin - det, der også kaldes kødklister i den offentlige debat - til trods for at Parlamentet den 19. maj 2010 vedtog en resolution, der forbyder thrombin?

Kl. 14:23

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 14:23

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Forslaget om godkendelse af de nye tilsætningsstoffer, deriblandt thrombin, blev som bekendt tidligere i år godkendt med et kvalificeret flertal i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed. Forslaget kunne herefter vedtages af Kommissionen, men før Kommissionens endelige vedtagelse af forslaget skal det forelægges Rådet og Europa-Parlamentet til kontrol. Her kan Rådet med kvalificeret flertal eller Europa-Parlamentet med flertal modsætte sig, at Kommissionen vedtager forslaget. Og sådan en afgørelse fra Rådet eller Europa-Parlamentet skal være begrundet i en række betingelser, f.eks. at Kommissionens forslag indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat.

Jeg har tidligere nævnt, at det er min opfattelse, at ingen af disse betingelser kan begrunde, at Rådet eller Europa-Parlamentet kunne afvise forslaget. Det er den reelle jura i det her. Så har Europa-Parlamentet den 19. maj stemt for en resolution, der går imod det samlede forslag om godkendelse af de pågældende tilsætningsstoffer. Argumentet herfor var, at man mente, at forslaget ikke var i overensstemmelse med basisretsakten, og der må vi jo så sige, at det nu er op til Kommissionen at afgøre, hvem der har ret i den her sag, og hvad der videre skal ske, og om der skal ske noget.

mentet herfor var, at man mente, at forslaget ikke var i overensstemmelse med basisretsakten, og der må vi jo så sige, at det nu er op til Kommissionen at afgøre, hvem der har ret i den her sag, og hvad der videre skal ske, og om der skal ske noget.

Kl. 14:24

Formanden :

Så er det hr. Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 14:24

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan måske godt forstå, hvis der sidder en enkelt tilhører ude ved skærmen og er lidt forundret over, at det her spørgsmål rejses nu, fordi det trods alt har været en sag, der har været forholdsvis meget omtalt i medierne, at Europa-Parlamentet netop har vedtaget den resolution. Og lad mig bare slå fast, at det ikke er, fordi jeg har valgt at agere på de henvendelser, jeg har fået, om, hvorvidt det er sådan, at man kunne forestille sig, at kødklister skulle være det, der skulle binde regeringssamarbejdet sammen i Danmark, det er selvfølgelig mere seriøst.

Årsagen er den, at vi netop tidligere har stillet et spørgsmål, S 1332, til ministeren om lige præcis formalia i forbindelse med processen, og på det tidspunkt afviste ministeren jo, at der var noget at komme efter, for nu at bruge en tidligere statsministers formulering i den sammenhæng. Altså, man sagde direkte, for nu at citere svaret: Sagen er kørt. Og det var jo meget klar tale. Ikke desto mindre oplever vi altså, at sagen så langtfra er kørt, og det rejser en række spørgsmål i forhold til procedure, men det rejser også spørgsmålet om, hvordan vi skal handle fremover, når der er sager, som er på kanten i forhold til forbrugerbeskyttelse. For det er jo det, der i sidste ende også har været drivkraften fra Parlamentets side, i hvert fald sådan som jeg forstår bevæggrundene, altså dette, at det jo ikke er enzymet eller dets farlighed, der er problematisk, men derimod det slutprodukt, der kommer ud af det i sidste ende. Der kan der være nogle spørgsmål, som bl.a. handler om fødevarekvalitet, om respekten for fødevarer i øvrigt, og som også handler om andre spørgsmål, såsom hygiejne, sporbarhed osv.

Derfor er det et relevant spørgsmål at hive frem og ikke mindst at stille spørgsmålet: Og hvad kan vi så lære af det?

Kl. 14:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren.

Kl. 14:27

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Tak for det. På det tidspunkt, hvor jeg sagde, at sagen var kørt, var den kørt i forhold til kommissionsarbejdet og i forhold til vores arbejde i den stående komité. Og så er der, som jeg lige har gennemgået, de her muligheder for Rådet og Parlamentet. Og dem har Parlamentet altså valgt at gribe, idet de henviser til, at det ikke var i overensstemmelse med basisretsakten, som er en rammeforordning. Og der må vi jo sige, at nu bliver det op til Kommissionen at afgøre, om man vil tage den her debat med Parlamentet, eller om man vil føje sig i forhold til det, og der kan jeg ikke sige nu, hvilket valg Kommissionen vælger at tage her og nu.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:27

Benny Engelbrecht (S):

Men dette bliver jo en principiel diskussion - ikke fordi det handler om et enkelt enzym, selv om det har været nok så omtalt, men fordi

det handler om nogle principper i forhold til fødevarerindustrien, som jo i denne tid er meget omtalt i medierne, og hvilke krav vi kan stille til fødevarerindustrien, og ikke mindst hvor langt man skal have lov til at kunne gå i forhold til de fødevarer, som serveres for forbrugerne i Europa.

Derfor er det også interessant at se på: Hvad kan vi lære af denne sag i form af procedure? Og hvordan kan vi bruge Europa-Parlamentet som en aktiv medspiller i forhold til at formulere en politik også på fødevarerområdet? Og det vil jeg godt spørge ministeren åbent og ærligt om her: Har ministeren lært noget af denne sag? Er der noget, vi kan bruge fremadrettet også i Danmark i vores politik?

Kl. 14:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren.

Kl. 14:28

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg kan ikke i dag svare på, hvordan Kommissionen vil reagere – om de er enige med Parlamentet i, at det her åbenbart ikke skulle være i overensstemmelse med basisretsakten og den pågældende rammeforordning. Så jeg vil afvente, hvad Kommissionens reaktion er på det her, inden vi drager for mange konklusioner om, hvordan det her skal bruges fremadrettet.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:29

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan godt forstå, at vi set ud fra formalia selvfølgelig er nødt til at se på, hvordan man handler i Europa. Men det ændrer da ikke på, at vi i Danmark godt må have en holdning til den mad, der er i vores kølediske, og at vi godt må have en holdning til, hvad det er, vi putter i munden, og den kvalitet, det drejer sig om i den forbindelse. Jeg har faktisk lyttet til noget af det, som ministeren tidligere har udtalt i den sammenhæng, og der har det da været min oplevelse, at ministeren ikke har været bange for netop at have en holdning om nogle ordentlige kvalitetsfødevarer. Derfor må jeg bare sige, at det undrer mig, for vi har en parlamentsafgørelse, som er meget klar – det må vi konstatere, det er en meget klar afgørelse – og som handler om holdninger, om politik, ja, så sandelig, men det er vel også derfor, at både fødevareministeren og jeg er i politik, altså fordi vi ønsker at ændre nogle ting og sende nogle klare signaler.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren.

Kl. 14:30

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Selvfølgelig har vi holdninger til, hvad det er, vi putter i munden, og hvordan vi skal sikre en høj fødevarsikkerhed. Det er i øvrigt et af de områder, hvor Danmark er rigtig flot placeret. Det, jeg siger, er, at jeg vil vente, til jeg nu ser, hvad Kommissionen vælger at gøre oven på Parlamentets beslutning. Jeg tror, at Kommissionen er blevet lidt overrasket over Parlamentets beslutning, og derfor afventer jeg deres reaktion, inden vi begynder at sige, hvilke konsekvenser det her har for det fremtidige arbejde med fødevarsikkerhed og fødevarekvalitet over for EU.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til fødevareministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:30

Spm. nr. S 2245

4) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Synes ministeren, at den danske regering har handlet rettidigt i spørgsmålet om enzymet thrombin – det, der folkeligt kaldes for kødklister – et spørgsmål, der først kom til Folketingets kendskab, få dage før sagen skulle behandles i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed (SCoFAH), og som den på det tidspunkt nyudnævnte minister i DR1 den 23. februar 2010 kl. 21.45 kaldte en sag, der var kørt, selv om Europa-Parlamentet efterfølgende har vedtaget en resolution, der forbyder stoffet?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:30

Benny Engelbrecht (S):

Synes ministeren, at den danske regering har handlet rettidigt i spørgsmålet om enzymet thrombin – det, der folkeligt kaldes for kødklister – et spørgsmål, der først kom til Folketingets kendskab, få dage før sagen skulle behandles i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, forkortet SCoFAH, og som den på det tidspunkt nyudnævnte minister i DR1 den 23. februar 2010 kl. 21.45 kaldte en sag, der var kørt, selv om Europa-Parlamentet efterfølgende har vedtaget en resolution, der forbyder stoffet?

Kl. 14:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren for besvarelse.

Kl. 14:31

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Tak. Jeg må sige, at spørgsmålene begynder at ligge tæt op ad hinanden, også i relation til spørgsmålet for et stykke tid siden.

Jeg vil gentage, at det her forslag om thrombin var en del af et større forslag om godkendelse af en række tilsætningsstoffer, som har været under behandling i EU i lang tid. Allerede i april 2009 sendte Fødevarestyrelsen forslaget i foreløbig offentlig høring, hvor alle havde mulighed for at komme med bemærkninger. Der forekom ikke en eneste bemærkning omkring thrombin i den her foreløbige høringsperiode.

Som alle andre væsentlige komitésager i EU har forslaget været sendt i EU-procedure i Folketinget forud for afstemningen i den stående komité. Kommissionen fremsender forslaget, der skal til afstemning, senest 14 dage før. Det giver lige netop tid til at få det endelige forslag i høring og efterfølgende i EU-procedure i Folketinget. Så skulle Folketinget i øvrigt orienteres 8 dage før afstemningen. På baggrund af de politiske tilkendegivelser besluttede man som bekendt i Fødeudvalget herhjemme, at Danmark skulle stemme imod forslaget. Så jeg kan kun sige, at jeg også selv synes, det er en kort frist, men regeringen har handlet rettidigt og fulgt gældende procedure i denne sag omkring thrombin. Jeg er klar over, at forslagene ofte kommer meget sent. Det vil vi opponere mod i forhold til EU, og vi gør, hvad vi kan inden for de rammer, vi nu engang har at arbejde under.

Med hensyn til bemærkningen om, at sagen er kørt, svarede jeg på det under sidste spørgsmål.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:33

Benny Engelbrecht (S):

Netop her kommer vi ind til kernen af spørgsmålet, nemlig dette: Kan vi lære noget? Kan vi lære noget af spørgsmålet omkring thrombin eller kødklister? Ja, det kan vi naturligvis godt, og ministeren er jo i virkeligheden inde på det i sin besvarelse, altså dette, at det er et arbejde, der pågår i lang tid.

Man kan jo undre sig over, at den problemstilling, som har været rejst om thrombin, om kødklister, i den offentlige debat i den meget korte periode, som vi først havde at behandle sagen i i Folketinget, og senere i den i øvrigt også ret korte frist, man havde til at behandle sagen i i Europa-Parlamentet, ikke har afstedkommet, at man i de meget tidlige faser har udtrykt bekymringer, som jo tilsyneladende ikke bare er bekymringer, som det danske Folketing deler, men som er delt meget, meget bredt i Europa politisk. Det er her, spørgsmålet bliver relevant i forhold til at sige: Er det ikke netop der, man skal have en bedre procedure – der, hvor tiden rent faktisk er – sådan at vi ikke kommer til at stå i en situation igen, hvor vi er afhængige af disse korte frister, men kan få en bredere dialog, hvis der er noget, vi ved? Den her sag kan måske godt vise sig at være mere problematisk end som så.

Jeg er glad for, at fødevareministeren i sit forrige svar på spørgsmål nr. S 2241 rettede sig selv og ikke bare sagde, at det her handler om fødevaresikkerhed, men netop også om fødevarekvalitet. For det er jo i højeste grad det, der er spørgsmålet og pointen her. Kigger man alene på fødevaresikkerhed, er der jo ingen tvivl om, at thrombin som sådan ikke er farligt, men der er nogle problemer i forhold til slutproduktet, og der er vi mere ude i spørgsmål, som også rækker over i fødevarekvalitet. Derfor er der ting, som vi efter min mening kan lære af dette, og det håber jeg at ministeren kan bekræfte.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren.

Kl. 14:35

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg vil af hensyn til tiden prøve at holde mig til det, spørgsmålet egentlig handler om, idet selve holdningen til thrombin sådan set er debatteret her i Folketinget, om end med en kort svarfrist; det medgiver jeg. Men holdningen til thrombin er debatteret. Det, spørgsmålet kører på i dag, er proceduren.

Der må jeg bare sige, at det også er lidt usædvanligt, at der i en foreløbig høring overhovedet ingen reaktioner kommer. Det er normalt det, der så er med til, at også Folketinget dermed får et tidligt varsel om, at her er der et eller andet. Men der var altså det usædvanlige ved sagen om thrombin, at alle de steder, hvor den var ude i foreløbig høring, var der overhovedet ingen reaktioner. Det vil sige, at der var accept. Men da den så kom til høring i Folketinget, var det, at reaktionerne kom, og det er det, der har givet det der meget pressede tidsforløb.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:36

Benny Engelbrecht (S):

Det er jo netop det, der er usædvanligt i sagen. Derfor er spørgsmålet også dette: Er det så er den rigtige kreds? Er den kreds, som man laver den foreløbige høring i, den rette? Er det de rigtige interessenter, som er med i den sammenhæng? Har de interessenter, der deltager i det arbejde, de rette kompetencer? Har de den rette tid? Har de de fornødne ressourcer til at kunne arbejde med de her spørgsmål?

Det er relevant at stille det spørgsmål, mener jeg, netop fordi det jo er en sag, som ministeren selv pointerede, hvor der ikke var et kuk, hvor der ikke var et pip, og i det øjeblik den gik over i det politiske system, var det jo ikke bare en sag, som betød et enkelt løftet øjenbryn eller to, men som altså nærmest endte med at blive en flodbølge, der skyllede ikke bare ind over Folketinget, men hele Europa.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren.

Kl. 14:37

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Vi har nogle meget brede høringslister. Jeg ser ikke umiddelbart, at der er grund til at ændre dem.

Når jeg prøvede at fortælle noget om sagsforløbet og om, hvorfor proceduren blev så presset, som den blev, ja, så var det, fordi der tilsyneladende var en helt anden holdning her i Folketinget på trods af de mange høringsberettigede, og det var det, der gav et presset tidsforløb, for der var ingen, der havde debatteret det før i Folketinget.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:37

Benny Engelbrecht (S):

Så kunne man jo tillade sig at være lidt polemisk og sige, at det jo så må betyde, at der åbenbart ikke er nogen, der stiller de frække spørgsmål i de forhøringer, som ministeren omtaler, og så er vi jo egentlig tilbage ved spørgsmålet om sammensætningen af de lister, men også om den måde, man prioriterer tingene på.

Jeg synes da, det er ærgerligt, at det har været nødvendigt at komme dertil, at vi ikke har kunnet klare den her sag på et langt tidligere tidspunkt, fordi det da er noget, der har skabt umanerlig meget støj på linjen. Det er jeg sikker på at ministeren også vil give mig ret i, uanset hvornår denne sag – det var under en tidligere minister – dukkede op. Jeg er ærgerlig over, at ministeren ikke er indstillet på i det mindste at lave en evaluering internt i ministeriet og spørge: Er der noget, vi kan lære af det her? men bare blankt affejer det og siger, at det var så det, og det kan man i øvrigt ikke lære noget af.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fødevareministeren.

Kl. 14:38

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Lad mig resumere til sidst. Gældende regler for det her er overholdt. Vi har nogle meget brede høringslister. På grund af reaktionerne her i Folketinget og på grund af den korte høringsfrist fra EU var der meget kort tid til sidst. På baggrund af bl.a. hr. Benny Engelbrechts spørgsmål tidligere vil jeg arbejde for, at vi kan få længere frister, også til det politiske arbejde i EU. Det er for øvrigt allerede fremført dernede.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Tak til hr. Benny Engelbrecht. Tak til fødevareministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af Jesper Petersen.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 2267

5) Til finansministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Hvorfor har regeringen valgt, at dens genopretningsplan skal føre til lavere vækst og til, at færre kommer i arbejde end med S og SF's plan »En fair løsning«?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Jesper Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:39

Jesper Petersen (SF):

Finansministeren bedes svare på følgende:

Hvorfor har regeringen valgt, at dens genopretningsplan skal føre til lavere vækst og til, at færre kommer i arbejde end med S og SF's plan »En fair løsning«?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 14:39

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med den aftale, vi har lavet om genopretningen af dansk økonomi, har vi taget fat på det, der er den store udfordring i de kommende år. Vi har nu, om man så må sige, betalt regningen for krisen, og det har vi gjort på et tidspunkt, hvor vi kan se at vi er ved at bevæge os ud af krisen.

De forskellige indikatorer på, at det går bedre, er jo åbenbare: Ledigheden falder ikke lige så meget, som vi havde frygtet, bilsalget er kommet i gang, forbrugernes tillid er større, dankortet bruges lidt mere, ejendomsmarkedet er stabiliseret, og verdenshandelen stiger. Derfor skønner vi, at vi, når vi nu er ved at bevæge os ind i et selv-bærende opsving, skal betale regningen for den store indsats, vi har gjort her i krisens år, 2008, 2009 og 2010. Det betyder, at vi vil få et opsving i 2011 og 2012, og det er det, der er baggrunden for regeringens genopretningsplan og heldigvis i aftale med Dansk Folkeparti. I modsætning hertil er det, som S og SF har fremlagt, og som jo er højere skatter, større selskabsskatter og større underskud på BNP. Det betyder alt i alt, at dansk konkurrenceevne bliver dårligere.

Vores opsummering af S og SF's forslag går på, at højere omkostninger, dyrere skatter osv. ikke er svaret på den udfordring, vi står med. Derfor er regeringens vej ud af krisen den rigtige, det er den konsoliderede vej, og hr. Jesper Petersen har mange regnetimer foran sig endnu til at finde et regnestykke, der hænger sammen.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:42

Jesper Petersen (SF):

Der bliver jo ikke svaret ret konkret på spørgsmålet. Der bliver faktisk overhovedet ikke svaret på det, for der blev spurgt til, hvorfor man vil skabe mindre vækst og beskæftigelse end med S og SF's plan. Faktum er, at S og SF's plan vil skabe mere beskæftigelse. Vi fremrykker offentlige investeringer for at få øget beskæftigelse i de kommende 2 år.

Jeg kan ikke lade være med at kommentere, at finansministeren starter med at sige: Vi har betalt regningen. Mig bekendt har finansministeren fået nogle meget store skattelettelser, ligesom mange andre velstillede danskere har fået nogle meget store skattelettelser. Det og finanskrisen er der en regning for. Så kan finansministeren godt stille sig op og sige: Vi har betalt regningen – og det er flot, for det er jo ikke finansministeren selv, der kommer til at betale den. Næh, dem, der kommer til at betale den, er alle almindelige danskere, der har behov for at få børn i børnehave og få børn og unge mennesker i skole, og som, når de bliver gamle, skal på plejehjem, og

dér kommer nulvækst i den offentlige sektor til at betyde forringelser. Man vil lade de arbejdsløse, der er på dagpenge, betale for det, og der er en lang række andre nedskæringer, bl.a. på uddannelse. Dem, der er på kanten af arbejdsmarkedet, kommer til at betale regningen. Mig bekendt hører finansministeren ikke til nogen af de grupper, som man nu udsætter for at skulle betale regningen for de ufinansierede skattelettelser.

Arbejdsløsheden er steget med 71.000 mennesker på kort tid, vil stige yderligere til 130.000 mennesker på årsniveau i 2010 – det indebærer, at der stadig er en alt for stor stigning forude i resten af det her år – og der vil være en yderligere stigning til 135.000 personer i 2011. Der behøver jeg ikke regnetimer. Jeg kan bare slå op i finansministerens egen økonomiske redegørelse og læse mig til, at det er sådan. Der vil være en fortsat stigning i arbejdsløsheden og et yderligere fald i beskæftigelsen. Regeringens plan om nulvækst vil føre til et yderligere fald i beskæftigelsen på 25.000 danskere. De skal så oven i købet have dårligere dagpengerettigheder. Skulle det være en retfærdig måde at betale regningen for krisen og de ufinansierede skattelettelser på? Jeg tror mere og mere på, at vi er på forskellige planeter, når man kan mene det som finansminister.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 14:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jeg sådan set enig med hr. Jesper Petersen i, for den verden, SF befinder sig i, er milevidt fra realiteterne. S og SF vil forhøje skatterne med 18 mia. kr. Man bruger mere end de 18 mia. kr., det er faktisk underfinansieret med 5 mia. kr. Man vil fortsætte gældsætningen. Hvis jeg har forstået det rigtigt, skal gælden stige yderligere med 5 mia. kr. i år og 10 mia. kr. til næste år. Det er bare for at give et lille håndgribeligt eksempel på, hvad omkostningerne ved S og SF's plan er.

Danmark får nu et underskud på 5 pct., og det udløser, at vi skal konsolidere dansk økonomi i 2011, 2012 og 2013 med ½ pct. hvert år. Hvis man ser på Holland, som har et underskud på 6,1 pct. af BNP, skal man der konsolidere 3/4 pct. om året. Det, hr. Jesper Petersen går i byen med, er, at vi skal øge gældsætningen, at vi skal øge underskuddet på de offentlige finanser, og at vi så skal konsolidere. Bare i kraft af det får vi en ekstra regning på 13,5 mia. kr., som man så kan lægge oven i de 24 mia. kr., dvs. 37,5 mia. kr. Og da hr. Jesper Petersen ikke vil foretage sig noget i 2011, skal det gå ud over danskerne i 2012 og 2013, at man skal konsolidere med 37,5 mia. kr. Der er vores ræsonnement bare mere jordnært, nemlig at jo tidligere vi kan betale regningen, jo billigere kommer vi ud af krisen.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak! Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:45

Jesper Petersen (SF):

Der bliver virkelig jongleret med tallene her, ikke mindst fra de undersøgelser, som finansministeren har fået udarbejdet. Det kommer til at ligne nogle helt forvanskede billeder af, hvad S og SF's plan i virkeligheden indeholder.

Vi insisterer på, at vi i de kommende år skal have nogle af alle de mennesker, der er blevet arbejdsløse – bl.a. fordi regeringen har ført en fuldstændig forfejlet økonomisk politik for at få folk i beskæftigelse – i beskæftigelse, fordi vi skylder de mennesker at tage deres arbejdsløshed alvorligt, og fordi det er et problem for dansk økonomi, at så mange flere bliver skudt ud i langtidsledighed. Og det bliver de med regeringens plan.

Vi foreslår at fremrykke offentlige investeringer for 5 mia. kr. i år og 10 mia. kr. næste år og at få flere folk i beskæftigelse og tusindvis af nye arbejdspladser. Det, som både vi og kritikere fra bankverdenen jo kritiserer regeringen for, er, at der ikke er tilstrækkelig vækst i den her plan. Man bremser for hårdt op og skubber dermed flere ud i arbejdsløshed i stedet for at få dem i arbejde til gavn for dem selv og for Danmarks økonomi. Så kan vi fremover se på at arbejde en time mere, så vi arbejder os ud af krisen i stedet for at spare os ud af den, for det er bedre for folk, og det er bedre for den danske velfærd.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 14:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må sige til hr. Jesper Petersen, at de beregninger, vi har, jo viser, at ledigheden ikke udvikler sig så katastrofalt, som vi havde regnet med.

Men jeg vil bare henstille til, at hr. Jesper Petersen finder tilbage til denne planet. Når der bliver fremlagt beregninger fra Finansministeriets embedsmænd, er det ikke en o.k. argumentation at sige, at de bare er underlagt politisk diktat; at finansministeren kan gå over og sige det. Jeg synes, SF efterhånden er ved at bevæge sig ud på meget tynd is. Det sidste, jeg så, var, at jeg nu skulle kunne ringe ned til Kommissionen og sige, hvad Kommissionen skulle mene der skulle til for at overholde vækst- og stabilitetspakken. Jeg håber også, at denne fuldstændig forrykte argumentation om, at vi sidder som sådan nogle onde nogle, der styrer alle udtalelser på det her område, ringer lidt i ørerne på hr. Jesper Petersen. Find da tilbage til virkelighedens verden.

Beregningerne viser, at S og SF's plan er underfinansieret, at den vil øge gældsætningen, og at flere arbejdspladser vil flytte til Indien, Kina, Vietnam osv., fordi det ikke kan betale sig at bo her. Der er det bare, at svaret på krisen ikke er at jage yderligere arbejdspladser til udlandet, det er, at vi nu betaler vores regning, så vi kan komme videre.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:48

Jesper Petersen (SF):

Mig bekendt var det den forrige statsminister, Anders Fogh Rasmussen, der mod slutningen af Poul Nyrup Rasmussens regeringstid begyndte at sige, at man ikke længere kunne stole på Finansministeriet. Dengang var finansministeren strateg i Venstre, og det skulle ikke undre mig, om han selv har haft en finger med i spillet i forhold til at sige sådan nogle ting.

Jeg kan bare konstatere, at der er lavet nogle beregninger af vores plan, der er fuldstændig forvanskede, og som bliver kritiseret fra forskellige hold.

Det er skadeligt for Danmark og vores muligheder for at skabe beskæftigelse nu og for at komme ud af finanskrisen på en måde, der giver folk job nu og her og gavner dansk økonomi på længere sigt, og som ikke vil betyde, at man skal skære så voldsomt ned på velfærden og på dagpengene, som regeringen vil, at man begynder at bede EU om hjælp til at kritisere S og SF's plan.

Tilbage på bundlinjen står, at vi vil øge de offentlige investeringer de næste år, skabe vækst og job for at få de mennesker i arbejde, som man jo kan læse i regeringens egne opgørelser vil komme ud i arbejdsløshed nu. Dem er regeringen ligeglad med. Man gør ikke noget for at få dem i beskæftigelse, man lader i stedet for arbejdsløshe-

den stige, og belønningen er, at de til og med får ringere dagpenge-rettigheder. Hvorfor skaber man ikke vækst og job ...

Kl. 14:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak! Så er det finansministeren.

Kl. 14:49

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har haft en meget succesfuld krisehåndtering. Vi havde heldigvis nedbragt statens gæld, så vi havde afskaffet nettogælden. Vi havde altså mere til gode, end vi skyldte væk. Det var baggrunden for, at vi kunne føre og fører en meget ekspansiv finanspolitik i 2009 og 2010. Det er faktisk en af de mest ekspansive i EU og i OECD-området. Det gør, at vi er sluppet nådigere igennem krisen end andre. Vi skal som lille land sørge for, at der er tillid til dansk økonomi, så det ikke er boligejerne, virksomhederne, os alle sammen, der kommer til at betale surt sammensparede penge i renteudgifter.

Vi kan se nu, at vi er ved at bevæge os ud af krisen, og i modsætning til S og SF vil vi gerne gøre regningen op, så vi kan komme videre og beskæftige os med en vækst dagsorden. S og SF vil fortsætte gældsætningen, og jeg vil bare sige, at det er en dårlig kur for Danmark.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Jesper Petersen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Spørgsmål 6 på dagsordenen til finansministeren er trukket tilbage og udgår derfor.

Vi går til spørgsmål 7 på dagsordenen. Det er til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:50

Spm. nr. S 2265

6) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Henset til, at AErådet har beregnet, at de 10 pct. fattigste bidrager med 3,3 pct. af deres disponible indkomst til genopretningen af den danske økonomi, mens de 10 pct. rigeste kun bidrager med 0,1 pct. af deres indkomst, finder ministeren det da rimeligt, at det i så ekstrem grad er de fattigste, der skal betale for genopretningen af den danske økonomi?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 14:51

Spm. nr. S 2269

7) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren tage initiativ til, at der laves en »beregner« på eksempelvis Finansministeriets hjemmeside, hvor borgerne kan lave en beregning af, hvor meget de taber på regeringens genopretningsplan?

Skriftlig begrundelse

Regeringen har en tradition for at lave beregnere på deres hjemmeside, hvor borgerne kan regne ud, hvor meget de vinder eller taber på regeringens skattereformer.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Rasmus Prehn for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:51

Rasmus Prehn (S):

Tak, og jeg vil læse spørgsmålet op:

Vil ministeren tage initiativ til, at der laves en »beregner« på eksempelvis Finansministeriets hjemmeside, hvor borgerne kan lave en beregning af, hvor meget de taber på regeringens genopretningsplan?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 14:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne slå fast, at det er forkert at tale om, at borgerne taber penge på regeringens genopretningsplan. Det er jo ikke genopretningsplanen, der er årsag til, at vi har økonomiske problemer i Danmark. Tabet, vi lider, skyldes jo den internationale krise, men det er gået op for mig, da jeg jo står her onsdag efter onsdag og hører på hr. Rasmus Prehn, at det ikke er gået op for Socialdemokratiet og heller ikke for SF, at der har været en international krise i hele verden. Så det er den krise, der er skyld i, at vi har fået stigende arbejdsløshed, og at virksomhederne ikke kan sælge deres produkter.

På grund af regeringens økonomiske politik er vi nu ved at komme bedre ud af krisen end så mange andre lande, og så står hr. Rasmus Prehn her igen 27. onsdag og benægter, at det er krisen, der er årsag til det her. Baggrunden for spørgsmålet er forkert; det er den internationale krise. Vores samfundskage er blevet mindre, fordi udlandet ikke køber vores varer, og det er det, der er skyld i krisen. Det, regeringen har taget fat i, er: Hvordan kommer vi så tilbage på sporet, og hvordan kommer vi bedst muligt ud af den her krise?

Kl. 14:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:52

Rasmus Prehn (S):

Ja, at vi befinder os i en økonomisk krise, er jo ikke noget, der kommer bag på Socialdemokratiet. Socialdemokratiet var faktisk det parti her i Folketinget, der først adresserede den problemstilling og bad regeringen om at komme med en plan for det her. Sagen er, at problemet jo er blevet meget større, fordi regeringen har grebet så sent ind, og det, man så lægger op til nu, bliver jo af mange økonomer anset for at være den forkerte medicin. Det er ikke mange dage siden, vi kunne læse på selveste forsiden af Børsen, at man simpelt hen var for tidligt ude med den her opstramning, at man ville risikere, at ledigheden ville stige for meget, at der simpelt hen ville blive et fald i forbruget, at skatteindtægterne ville vige, og at man så kunne risikere endnu mere depression i økonomien. Det er jo der, problemet ligger. Og det, som man nu oplever med, at regeringen, fuldstændig i modsætning til, hvad den lovede, går ud og strammer op, vil jo af den enkelte dansker blive oplevet som en besparelse, som noget, man taber.

Jeg har lige siddet og skrevet med Facebookvenner om det med, hvad det får af konsekvenser med børnechecken. Og der er en far til fire, der nævner: Jeg mister altså 18.000 kr. på et år. Det er jo en kendt sag, at Venstre, lige siden finansministeren var partisekretær i Venstre, har gjort meget ud af at være synlige omkring, hvad det er, man gør. Vi ved jo – det er en kendt sag – at man på Venstres hjemmeside har kunnet følge med i, hvor mange dage, hvor mange timer, hvor mange minutter, hvor mange sekunder skattestoppet har været gældende.

Kunne det ikke være rimeligt nok, at man på Venstres hjemmeside eller på Finansministeriets hjemmeside kunne følge med i, hvor meget det er, man mister? Hvis man har fulgt regeringens eget råd og fået tre børn, hvor meget mister man så? Med hvor meget bliver man straffet af regeringen? Eller hvis det er, at man er på dagpenge og har lyttet til, at finansministeren gentagne gange har lovet, at dagpengeperioden ikke skulle forkortes, hvad står man så i af problemer, hvis der er gået mere end 2 år? Kan man få bistandshjælp? Hvordan spiller boligen ind, hvordan spiller ægtefællens økonomi ind osv.?

Var det ikke åbent og ærligt at lægge det frem for danskerne, så man kan se, hvor hårdt man bliver ramt af regeringens politik? Eller er det kun, når man synes, man har en god sag, at man vil lægge det åbent og ærligt frem? Hvorfor får vi ikke tallene frem på bordet, på hjemmesiden, så vi kan følge med i det her? Hvor meget bliver man ramt, når regeringen svinger sparekniven, selv om den lovede det modsatte?

Kl. 14:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 14:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu skal jeg selvfølgelig nok tage det med overskud. Men hr. Rasmus Prehn er jo ikke præget af noget overblik over de politiske sager, som hr. Rasmus Prehn rejser. Er der noget, der siger, at man ikke kan få kontanthjælp fremover? Hvad er det for et spørgsmål at stå og stille mig, som om vi skulle have foreslået at afskaffe kontanthjælpen? Tværtimod har vi friholdt suspensionen af overførselsindkomsterne. Det er da helt forrykt, at jeg skal stå og besvare sådan nogle spørgsmål, som bare er grebet ud af den blå luft.

Det er da muligt, at DKP i gamle dage havde en propagandamanual, hvor man sagde: De vil tage hjulene af kørestolene, de vil tage høreapparaterne fra de døve. Hvad er det for noget, vi skal stå og sige? Vi har et af verdens rigeste samfund, vi har den højeste velfærd. Vi har løftet velfærden med 67.000 mio. kr. på kernevelværdsområderne, siden vi kom til. Så er der kommet en international krise, og så står hr. Rasmus Prehn bare og tager noget ud af den blå luft og beskylder regeringen for, at man ikke kan få kontanthjælp. Skulle vi lave en hjemmeside, der betrykker folk i, at de kan få kontanthjælp? Der har aldrig været diskussion om det.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:56

Rasmus Prehn (S):

Altså, nu tror jeg, at ministeren skal slå lidt koldt vand i blodet. Der er altså mange danskere derude, der er bekymrede for de her ting.

Det, jeg prøvede at adressere, er det her med dagpengeperioden. Hvis det er, at jeg har fået sagt kontanthjælp, skal jeg selvfølgelig beklage det. Det, der er situationen, er jo, at der er mange, der er bange for, hvis det er, at deres dagpengeperiode bliver forkortet, om de så er i en situation, hvor de kan få kontanthjælp. Vi ved jo godt, at hvis man har en ægtefælle, der tjener for meget, kan man ikke få kontanthjælp. Har man en ejerbolig, bliver man også modregnet osv.

Derfor er der altså folk, der ryster i bukserne i øjeblikket: Hvis de går for længe på dagpenge, risikerer de så lige pludselig at stå uden forsørgelse? Det er jo et helt konkret problem, mange danskere står med nu, fordi regeringen har lavet den her aftale sammen med Dansk Folkeparti. Så i stedet for at hidse sig op og beskyldte mig for propaganda fra DKP og andet skulle ministeren se at forholde sig til den virkelighed, som danskerne er i. Der er mange, der er bange for,

hvad der sker, hvis man ryger ud af dagpengesystemet, og om man så kan få kontanthjælp. Vi har tal fra LO, der siger, at det her er meget svært. Der er nogle, der kommer i klemme. Der er nogle, der ryger helt ud af forsørgelse. Hvad så? Skal de sælge deres hus? Hvad skal de sige til deres børn? Det er sådan nogle ting, som jeg synes kunne være rimeligt at man åbent og ærligt lagde frem, frem for at puste sig op og skælde ud.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Så er det finansministeren.

Kl. 14:57

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal ikke skjule, at det er en meget svær ting, vi er ude i, når vi skal genoprette landets økonomi. Vi har bare valgt at tage det ansvarligt og sige: Krisen har medført, at der bliver en regning, vi skal betale. Jo før vi kan betale den regning, jo billigere bliver den.

Vi mener og kan jo også se i den Økonomiske Redegørelse, at vi bevæger os ind i et selvbærende opsving, og at det ikke kommer til at koste på ledigheden. Det er udgangspunktet for, at vi kan gøre regningen op nu. Så har vi lavet en genopretningsaftale med Dansk Folkeparti, hvor vi bredt alle sammen bærer omkostningerne ved det her, en utrolig afbalanceret løsning, nemlig at de, der har de fleste penge, også er dem, der kommer til at bære den største byrde.

Vi friholder folkepensionister, vi friholder førtidspensionister, vi friholder reguleringen af kontanthjælp osv. Det vil blive reguleret helt almindeligt, så vi har fundet en meget afbalanceret måde at komme ud af den her krise på. Vi kan jo se, at vi er kommet meget mere skånsomt ud af den her krise end en række andre lande, som vi hører om dagligt.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:58

Rasmus Prehn (S):

Socialdemokratiet er jo fuldstændig enig med regeringen i, at vi skal gøre noget ved de her problemer. Der skal sættes ind. Vi har bare fremlagt en anden plan. I stedet for at spare sig fattig – som regeringen vil – vil vi arbejde og investere os ud af den her krise. Hvis vi arbejder 1 time mere om ugen, kan vi faktisk få flere kroner i kassen. Vi kan faktisk fastholde et velfærdsniveau; vi behøver ikke at spare ude i kommunerne; vi behøver ikke at gribe ind over for danskernes dagpenge; vi behøver ikke at angribe børnefamiliernes børnecheck. Altså, der er jo et ærligt valg her. Man kan vælge at arbejde lidt mere, det er jo heller ikke sjovt, men det er dog en solidarisk øvelse, hvor alle løfter i flok. Vi arbejder alle sammen 1 time mere, og så kan vi løse det her problem. Det er jo det, der er valget.

Men regeringen har valgt at sige: Nej, vi vil ikke arbejde 1 time mere, vi vil hellere spare, og vi vil først og fremmest spare på dem, der har lidt i forvejen; så det er dem på dagpenge, der skal rammes; det er børnefamilierne, der skal rammes; det er kernevelværdien i landets kommuner, der skal spare på grund af nulvækst.

Der var det da rimeligt at lægge det åbent og ærligt frem, så folk kan gå ind og se, hvor meget det betyder for dem, hvor meget det betyder for deres økonomi, at de rent faktisk lyttede til regeringen og fik tre eller fire børn, som man opfordrede til for ganske få år siden. Ja, nu betyder det faktisk 18.000 kr. Det er da rimeligt at være åben og ærlig om, hvad det er for nogle valg, man træffer.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 15:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at i den socialdemokratiske plan »Fair Løsning« står der jo ikke, at man skal arbejde 1 time mere. Der står, at parterne lover, at de ikke vil sætte arbejdstiden ned i den kommende periode, så det er da noget mærkeligt noget at komme ned i salen her og stå og sige det stik modsatte, nemlig at Socialdemokraternes plan indebærer, at man skal betale 1 time mere. Det står sort på hvidt, at det, aftalen går ud på, er, at man i den periode, som trepartsaftalen gælder, ikke vil sætte arbejdstiden ned. Så altså, hvad er det, jeg skal forholde mig til? Det er jo fordrejninger og forkerte ting.

Det, der er med S og SF's plan, er, at den bare anviser en masse fugle på taget, men ingenting håndgribeligt. Det, vi håndgribeligt ved, er, at man vil øge gældsætningen med 5 mia. kr. i år, 10 mia. kr. til næste år, og at man vil hæve skatterne med 18 mia. kr. og øge udgifterne med 23 mia. kr. Det er næppe den plan, det danske samfund har brug for.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Rasmus Prehn og tak til finansministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 2202

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Finder ministeren det rimeligt, at afholdelsen af udgifterne til forbedrende voksenundervisning for ledige overgår fra staten til kommunerne, når den ledige skal i aktivering og have udarbejdet en jobplan, hvorved kommunernes budgetter til aktivering belastes?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Ole Vagn Christensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:01

Ole Vagn Christensen (S):

Finder ministeren det rimeligt, at afholdelsen af udgifter til forberedende voksenundervisning for ledige overgår fra staten til kommunerne, når den ledige skal i aktivering og have udarbejdet en jobplan, hvorved kommunernes budgetter til aktivering belastes?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg finder det helt naturligt, at kommunerne skal finansiere den undervisning, som de giver til ledige som tilbud. Uddannelse som redskab i aktivering adskiller sig på den vis ikke fra de øvrige redskaber i indsatsen. Jeg synes, det er et sundt princip, at kommunerne er med til at finansiere uddannelse. Det hjælper til at sikre, at kommunerne har økonomisk interesse i at vurdere, om de tilbud, de giver, også medvirker til at få de ledige tilbage i job. Tilbuddene bliver ikke anvendt, blot fordi de er gratis for kommunen, men fordi det er et godt afsæt for at få den ledige tilbage på arbejdsmarkedet, og det synes jeg er et godt princip.

For visse grupper kan det dog give god mening at fravige princippet. Med aftalen om flere unge i uddannelse og job fra november måned afsatte regeringen en pulje på 25 mio. kr. hvert år i årene 2010-2013 til de unge. Puljen medvirker til en 100-procents-finan-

siering af netop læse-, skrive- og regnekurser til ledige under 30 år, som står uden uddannelse. Puljen skal ses i sammenhæng med, at dagpengemodtagere og kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere under 30 år, som ikke har en ungdomsuddannelse, pr. 1. maj i år skal læse- og skrivetestes, hvis jobcentre vurderer, at der er behov for det. Derudover har regeringen jo netop lanceret en pakke til bekæmpelse af langtidsledighed. I den indgår også, at ledige over 30 år uden en ungdomsuddannelse skal testes i basale kompetencer, hvis jobcentre skønner, at der er behov for det.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:03

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kunne forstå, at det, som beskæftigelsesministeren sagde, er, at hun finder det helt naturligt, at man bruger de penge, som sådan set er afsat til at opkvalificere den ledige til at kunne klare sit job, på basal opkvalificering af f.eks. læse- og stavefærdigheder, og at den ledige, som har svage karakterer i læsning og stavning, altså må affinde sig med, at det er den måde, kommunerne og jobcentre kan bruge midlerne på. Det har vel ikke været meningen med loven, at almindelig opkvalificering – altså, hvor den ledige har nogle basale tab fra sin folkeskole – skulle være afgørende for, at det så var det og ikke en videre kompetencegivende uddannelse, den ledige fik stillet til rådighed – fordi man har fået nogle forudsætninger.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren

Kl. 15:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg må tilstå, at det ikke står mig helt lysende klart, hvad hr. Ole Vagn Christensen spurgte om her i anden omgang. Men det, jeg jo netop sagde i mit svar, var, at lige præcis læse-, skrive- og regnekurser bliver hundrede procent finansieret. Så nej, det går netop ikke fra jobcentrenes konto, for det er penge, der er blevet sendt med ud. Så jeg må sige, at jeg tror, der måske er kikset noget i kommunikationen her på en eller anden måde.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:05

Ole Vagn Christensen (S):

Det kan jeg love ministeren for at der ikke er. For det er jo sådan, at hvis man får en aktiveringsplan og man mangler disse forudsætninger, så er det det, midlerne bliver brugt til, og ikke til sådan set at give den fornødne kompetencegivende uddannelse. Jeg ved så godt, at der er mulighed for at gå ind tidligere, men jeg ved også, at når man bliver ledig, er man selvfølgelig interesseret i at undersøge, hvilke muligheder der er for at få et nyt arbejde, og derfor er der mange ledige, som altså ikke får den opkvalificering, inden de kommer under jobcentre og i aktivering. Det er her, min bekymring ligger.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil sige, at med hensyn til læse-, skrive- og regnekurser behøver hr. Ole Vagn Christensen ikke være bekymret, for det er jo netop det, vi har opprioriteret. Med hensyn til ufaglærtes muligheder for at få en videregående uddannelse, også en længere videregående uddannelse, er mulighederne faktisk, vil jeg sige, exceptionelt gode, fordi det jo netop er sådan, at mennesker, der ikke har en uddannelse i forvejen, eller mennesker, der har en forældet uddannelse, er dem, der præcis er blevet opprioriteret, når det gælder uddannelse, netop med henblik på at komme videre på arbejdsmarkedet. Så jeg tror, at hr. Ole Vagn Christensen i dag på en eller anden måde bekymrer sig om et problem, der måske egentlig slet ikke forefindes.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:07

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg tror, det forefindes, og jeg synes også selv, at ministeren var inde på, at problemet eksisterer. Man gør noget særligt for ledige under 30 år, og man gør også noget særligt for de langtidsledige, og det er sådan set det mellemrum, der ligger derimellem, vi står og taler om. Har man ikke fået forudsætningerne, inden man skal i gang med sin aktiveringsplan, så bruges altså i det øjeblik, det bliver lagt ind i jobplanen, ressourcerne fra kommunerne til at opkvalificere noget, som i virkeligheden ikke behøver at blive opkvalificeret, står ministeren her og siger, fordi man kan få det ad anden vej. Det er her jeg mener ministeren sådan set ikke helt har fat i, hvad det er, der foregår inden for hendes område.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror ikke, jeg kan sige det ret meget klarere, end at jeg er fuldstændig uenig med hr. Ole Vagn Christensen. For lige præcis læse-, skrive- og regnekurser og -test er noget af det, som der bliver gjort allermest ud af på jobcentre. Nu har vi taget særlige hensyn til de unge, og det synes jeg egentlig at hr. Ole Vagn Christensen skulle glæde sig over, måske især fordi hr. Ole Vagn Christensens eget parti var meget aktiv i den her sag, var meget aktiv i forhandlingerne, skrev under på den her aftale og derfor også er med i aftalen og har stemt for den i Folketingssalen. Derfor er det jo så egentlig lidt specielt i dag at skulle stå her og høre hr. Ole Vagn Christensen nærmest sådan skose den indsats, som der bliver gjort, men det er jo nok en nyskabelse i dansk politik. Men jeg kan i hvert fald sige, at lige præcis læse-, skrive- og regnefærdigheder er noget af det, som vi ved mange kæmper med, og især også mange ufaglærte kæmper med det, og derfor er det også noget af det, som der er blevet opprioriteret meget, og som til stadighed bliver prioriteret, og nu så sent som i den pakke, jeg har fremlagt om langtidsledighed.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Tak til hr. Ole Vagn Christensen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:09

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor skal en arbejdsløs straffes med 2.700 kr. mindre i 2011 og 4.600 kr. mindre i 2012 som følge af regeringens løftebrud, selv om regeringen har lovet ikke at røre dagpengene?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:09

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand.

Hvordan skal en enlig pensionist få råd til husleje, når regeringen vil rane 1.800 kr. i 2011 og 3.100 kr. i 2012 fra pensionisterne, samtidig med at regeringen har givet tusindvis af ufinansierede skattelettelser til de rigeste?

Jeg tror, at jeg er kommet til at læse et forkert spørgsmål op. Undskyld formand, fordi jeg var for langt fremme i skoene.

Spørgsmålet lyder:

Hvorfor skal arbejdsløse straffes med 2.700 kr. mindre i 2011 og 4.600 kr. mindre i 2012 som følge af regeringens løftebrud, selv om regeringen har lovet ikke at røre dagpengene?

Kl. 15:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, det første var jo et interessant spørgsmål, dog ikke et spørgsmål til mig, måtte jeg efterfølgende forstå.

Nu kan jeg jo høre, at det spørgsmål, som hr. Bjarne Laustsen stiller nu, er fabrikeret på et tidspunkt, som ligger før pinsen, og dermed også før regeringen har forhandlet aftalen om genopretningen af dansk økonomi på plads. Derfor kan man jo som udgangspunkt selvfølgelig undre sig lidt over, hvorfor vi så skal stå og diskutere noget, som slet ikke er på bordet længere, men det er jo så hr. Bjarne Laustsens sag.

Spørgsmålet tager udgangspunkt i det forslag, som regeringen fremlagde før pinse. Nu har regeringen og Dansk Folkeparti så efterfølgende forhandlet en meget, meget, synes jeg, både visionær og absolut også meget fornuftig og langsigtet genopretningsplan for dansk økonomi på plads her hen over pinsen. Så derfor må jeg i første omgang stille mig lidt undrende over for spørgsmålet her. Det har ikke bund i virkeligheden, det er ikke noget, der ligger på bordet nu, men det kan være, at hr. Bjarne Laustsen måske kan uddybe det eller stille et andet spørgsmål – det ved jeg ikke – der måske er lidt mere tidssvarende, hvis man må have lov at sige det på den måde.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:11

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret. Jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at ministeren havde onde hensigter og ville barbere de arbejdsløse både i 2011 og 2012 med de nævnte beløb, der fremgik af spørgsmålet. Det var ministerens skinbarlige tanker før pinse. Selv om vi har et satspuljeforlig, der låser satserne fast, var det det, ministeren ville. Jeg kan godt se, at der er kommet noget andet ud af det.

Det, der er problemet her, er sådan set, at det er blevet endnu værre. Fremover vil der være tusindvis af mennesker, der ikke bare får en forringelse på 2.700 kr. og 4.600 kr., nej, de får slet ingen dagpenge. Det er den snedige plan, regeringen og Dansk Folkeparti har

udtænkt, nemlig at det skal være sværere at få fat i dem, at det skal være lettere at miste dem, og at der vil være en stor gruppe, der aldrig nogen sinde skal kunne få fat i dagpengene; det er regeringens hensigt.

Regeringen vil smadre den danske arbejdsmarkedsmodel ved at få færre til at melde sig ind i en fagforening og en a-kasse i fremtiden. Det er nøjagtig det setup, man laver, det er den måde, regeringen vil spare på dagpengene på. Man kom ikke igennem med en generel besparelse på dagpengene, men man vil forhindre folk i at få dagpenge i fremtiden. Der vil være store grupper – de svageste grupper i dette land – der vil være nødt til at have en dagpengeperiode, der er længere end 2 år, og de vil ikke få noget. Også dimittenderne har problemer.

Så det er faktisk endnu værre for nogle af de grupper, der totalt set mister deres dagpenge. Det er problemet med regeringen og Dansk Folkepartis politik, som den ser ud i øjeblikket.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kan nærmest opfatte det her som en generel kommentar og ikke som et spørgsmål. Men det efterlader så mig i den situation, at jeg sådan set kan svare på, hvad jeg vil.

Jeg vil gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg synes, at det er et helt forkert spor at komme ind på. For det første er det sådan, at vi har et utrolig generøst dagpengesystem i Danmark. Det vil man også have, efter at vi har gennemført den lovgivning, som vi selvfølgelig agter at gennemføre sammen med Dansk Folkeparti og sammen med Det Radikale Venstre. Det glæder mig naturligvis meget, at Det Radikale Venstre stadig væk er reformivrigt og på den måde også er et meget ansvarligt parti i modsætning til Socialdemokratiet, som ikke lægger nogle ting på bordet, der på nogen måde vil kunne genoprette dansk økonomi, men tværtimod blot har nogle løse tanker om, hvordan man kunne forestille sig måske en gang at diskutere med arbejdsmarkedets parter om en genopretning.

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen: Det nytter altså ikke noget. Vi er i en situation, hvor vi skal have genoprettet dansk økonomi, og der må vi alle sammen vise ansvarlighed. Det har Det Radikale Venstre meldt ind at man ønsker at bakke op om. Derfor kan det ærgre mig, at Socialdemokratiet bare læner sig tilbage på den her måde med korslagte arme.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:14

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes ikke, at det er særlig kristent. Man bruger udtrykket ansvarligt. Er det ansvarligt at bryde et forlig? Er det ansvarligt at lyve? Hvor mange gange har vi ikke hørt dette: Vi rører ikke dagpengene, vi har ingen planer om at ændre på dagpengeperioden? Hvad skal vi tro på? Hvad skal borgerne tro på? Det bliver slynget ud af de fremmeste ministre her i dette land, at det har de ingen planer om. Alligevel sætter man sig hen og gør det. Det er da forligsbrud. Det er da løftebrud. Jeg synes ikke, at det er ansvarligt, forstået på den måde, at når man har givet ufinansierede skattelettelser, er der nogle, der skal betale regningen.

Så sagde ministeren, at der ikke var noget spørgsmål. Der er masser af spørgsmål. Hvor mange tusinde mennesker kan ikke få understøttelse fremover som følge af de forslag, som regeringen har fremsat her? Det drejer sig både om dimittender og om dem, der falder ud

af dagpengesystemet, og det drejer sig om dem, der slet ikke kan få fat i dagpenge. Det er dem, jeg spørger til.

Kl. 15:18

Så vil jeg gerne spørge, om regeringen agter at overholde forlig, f.eks. om produktionsskoleydelsen? Der er et forlig, der hedder »Flere i arbejde«, som der også er nogle her i salen der kender til. Man foreslår ydelsen sat ned til SU-satsen, så det er en tyv om natten, der er kommet her, trods det, at man har et forlig. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der bliver naturligvis ikke brudt forlig. Det er det ene.

Det andet, jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, er, at det burde stå klart selv for hr. Bjarne Laustsen, at der ikke er givet ufinansierede skattelettelser. Derfor vil jeg egentlig bede hr. Bjarne Laustsen om at rette den fortealelse, for det må være en fortealelse. Det står så klart.

Med hensyn til ansvarlighed vil jeg sige, at det netop er regeringen, der er ansvarlig. Vi står i en situation, hvor hele verden har været udsat for en finanskrisen af nærmest usete dimensioner. Vi har som en ansvarlig regering sammen med Dansk Folkeparti ført Danmark igennem den her krise. Og vi har gjort det på en måde, så hvis man tager alle de initiativer, regeringen har taget med fremrykkede investeringer, udbetaling af SP-penge, skattelettelser – det hele – og lægger den lave rente til, har det betydet, at der er omkring 70-80.000 færre arbejdsløse, end der ellers ville have været.

Det er det, vi selvfølgelig skal have taget hånd om nu, nemlig den regning, som nu ligger tilbage på bordet. Og den måde, man gør det mest ansvarligt på, er med genopretningsplanen, som ligger foran os.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:17

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren siger, at vi får færre arbejdsløse, hvis vi tager dagpenge fra dem. Så bliver de ikke registreret som ledige mere. Det er det, ministeren siger.

Jeg stiller et konkret spørgsmål. Hvor mange flere kan ikke få dagpenge som følge af de ændringer, regeringen foreslår? Intet svar. Har man ikke engang regnet på det inden? Derfor spurgte jeg klart og tydeligt, hvor mange det var. Det bliver sværere at få fat i dagpengene. Man bruger årsindkomstmodellen fremover, i stedet for 13 uger bliver det 12 måneder. Det betyder, at der er mange, der ikke vil kunne opnå at få maksimumsbeløbet i dagpenge. Man sparer på hele paletten i forbindelse med det her.

Så spurgte jeg om det der med forlig. Jeg står her med forliget »Flere i arbejde«, som jeg var med til at forhandle. Der er et spørgsmål fra mig, som vi fik afklaret i forbindelse med »Flere i arbejde«. Der siger man, at produktionsskoleydelsen ligger fast. Jeg kan se, at i det forlig, der er lagt frem her sammen med Dansk Folkeparti, bryder man det ved at sige, at den skal ned på SU-satsen. Kan ministeren ikke godt forstå, at det kan være svært at lave forlig sammen med nogle, som bagefter løber fra det? Kan hun forklare det?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil altså for det første gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at der ikke er nogen, der løber fra nogen forlig. For det andet blev der spurgt til, hvor mange der er i dagpengesystemet – sådan må jeg forstå hr. Bjarne Laustsens spørgsmål – efter 2 år. Det er en ud af ti. Det er altså også sådan, at der nu, på trods af at vi er i en krise som den, vi er i, faktisk er over 10.000 danskere, der får et nyt job hver eneste uge, vil jeg godt sige til hr. Bjarne Laustsen. Derfor skal vi jo gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for, at der netop ikke er nogen, der falder ud af dagpengesystemet.

Det er også derfor, at jeg og regeringen bl.a. har lagt en langtidsledighedsplan frem. Det kan jeg forstå er noget af det, som Socialdemokratiet pludselig ikke ved om man vil bakke op. Selv om man synes, at alle forslagene er gode, ved man sådan af partitaktiske hensyn ikke rigtig, om det er noget, man vil. Og det er jo egentlig en lidt mærkelig tilgang til tingene, vil jeg godt sige til hr. Bjarne Laustsen.

Der bliver ikke brudt forlig. Vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at få de arbejdsløse i gang igen, og der er over 10.000 danskere, der får et nyt job hver eneste uge, vil jeg godt sige til hr. Bjarne Laustsen. Så der er stadig væk job at få.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 2238

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Carsten Hansen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at arbejdsløse skal betale for ufinansierede skattelettelser?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Carsten Hansen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:19

Carsten Hansen (S):

Tak. Da jeg stillede spørgsmålet til ministeren, var det om satspuljebesparelser over for de ledige, men det er ikke blevet mindre interessant, vil jeg sige, for mit spørgsmål går på, om ministeren synes, at det er rimeligt, at de arbejdsløse skal betale for de ufinansierede skattelettelser. Vi ved, at regeringen indtil den sidste skattelettelser har haft for 34 mia. kr. ufinansierede skattelettelser.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Carsten Hansen, spørgeren fik ordet for blot at oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:20

Carsten Hansen (S):

Ja, men det var også bare, fordi jeg ville sige, at der er ufinansierede skattelettelser, og det vil jeg høre, om ministeren vil sige noget til.

Kl. 15:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der er ikke tale om ufinansierede skattelettelser, og det ved hr. Carsten Hansen også godt.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:20 ledige ryger ud af dagpengesystemet? Det er det, jeg skal høre ministeren efter.

Kl. 15:23

Carsten Hansen (S):

Vi havde engang et jysk folketingsmedlem, der sagde: Hvis det er fakta, så benægter a fakta. Det forstår jeg så at ministeren gør. Alle økonomer er jo enige om, at de skattelettelser var ufinansierede. Den sidste skattelettelser, man har givet, er først finansieret i 2019, det må ministeren da vedkende sig.

Men det, jeg vil spørge om, er: Synes ministeren, at det rimeligt, at der kun stort set er de ledige, der skal betale for, at der har været et overforbrug, og at der er slået et hul i kassen på 24 mia. kr.? Og er det ikke korrekt, at efter vi lavede globaliseringsaftalen, var det sådan, at dansk økonomi faktisk var i en situation, hvor den var holdbar? Det er efter, at man har givet de seneste skattelettelser, at der er blevet slået et hul i kassen. Og er det ikke korrekt, at det stort set er arbejdsmarkedets parter, der skal holde for her, og at det dermed er flexicuritymodellen, der er blevet til en fleximodel? Mener ministeren, at det er rimeligt?

Kl. 15:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren

Kl. 15:21

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er jeg godt nok jyd, men jeg benægter ikke fakta, vil jeg godt sige til hr. Carsten Hansen. Det håber jeg heller ikke man gør på Fyn, men det kan vi selvfølgelig få afprøvet. For jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Carsten Hansen begrunde, hvorfor skattelettelserne skulle være ufinansierede, for det er de jo ikke. Jeg hørte så også lige den lille krølle, man kan næsten sige den lille parentes, som hr. Carsten Hansen kom med. Først forlød det, at skattelettelserne var ufinansierede, og dernæst forlød det, at det var de så godt nok ikke sådan helt. Sådan må jeg forstå hr. Carsten Hansen. Jeg vil sige til hr. Carsten Hansen: Nej, skattelettelserne er ikke ufinansierede.

Med hensyn til dagpengeperioden kan jeg sige ja til det spørgsmål, hr. Carsten Hansen stillede mig. Er det rimeligt at afkorte dagpengeperioden til 2 år? Ja, det er rimeligt, og jeg synes, at det er et godt forslag. I halen på hele det her dagpengeforslag, er der naturligvis også hele diskussionen om den langtidsledighedsplan, som jeg har lagt på bordet, til omkring 0,5 mia. kr.

Så der er sammenhæng i tingene, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen. Vi skal hjælpe de ledige tilbage i job igen. Det skal vi gøre hurtigst muligt. Det gør vi bl.a. med den langtidsledighedsplan, som jeg har lagt frem.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:22

Carsten Hansen (S):

Nu er det jo undertegnede, der stiller spørgsmålet, og ikke ministeren. Jeg vil gerne belære ministeren om, at i Folketinget er det sådan, at det er medlemmerne og ikke ministeren, der stiller spørgsmålene.

Men jeg forstår, at ministeren er rigtig glad ved, at de ledige nu kun kan gå ledige i 2 år, inden de ryger ud af dagpengesystemet. Er det sådan, at man virkelig går og glæder sig over, at folk skal over i kontanthjælpssystemet? Er det ikke korrekt, at en ledig, der ryger ud af dagpengesystemet, og som ikke har fået job, nu kommer på kontanthjælp, og så er man afhængig af sin ægtefælles eller sin samborers indtægt, og dermed risikerer man at skulle gå fra hus og hjem? Går ministeren virkelig og glæder sig over, at der alene i København er mere end 2.000 mennesker, der nu ryger ud, fordi de har været ledige i mere end 2 år? Mener ministeren, at det er selvforskyldt, når

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:23

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Carsten Hansen kan godt spare sig med hensyn til at mane et helt forkert billede frem på væggen, for det er slet ikke sådan, virkeligheden er, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen.

Virkeligheden er den, at det danske dagpengesystem er det bedste i hele verden. Når vi nu ændrer på dagpengereglerne, er dagpengesystemet at sammenligne med det, der er i lande, som vi normalt vi sammenligner os med, Norge, Sverige og Tyskland. Der ligger vi rigtig godt stadig væk, så hr. Carsten Hansen behøver ikke at forsøge at mane et meget, meget ondt og grimt billede frem af regeringen, faktisk tværtimod. For vi skal hjælpe ledige tilbage i job. Jeg synes også, at hr. Carsten Hansen fuldstændig glemmer det faktum, at der netop er 10.000 danskere, der får et nyt job hver eneste uge. Det er sådan, at 3 ud af 10 arbejdsløse er i gang igen efter 3 måneder, og at 4 ud af 10 er i gang igen efter et halvt år. Man skal huske hele billedet, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Carsten Hansen.

Kl. 15:24

Carsten Hansen (S):

Det ville jeg ønske at regeringen havde gjort, da man i de sene natte-timer sad som en tyv om natten og ændrede dagpengesystemet.

Er det ikke korrekt, at den daværende finansminister og nuværende statsminister har sagt, at man ikke ville ændre på dagpengesystemet? Er det ikke korrekt, at den nuværende finansminister, der var beskæftigelsesminister før den nuværende, har sagt, at man ikke ville ændre på dagpengesystemet, man ville ikke skære i antallet af år her? Er det ikke korrekt, at det er et løftebrud ud over alle grænser?

Så er der én ting mere, som jeg vil spørge beskæftigelsesministeren om. Bekymrer det ikke ministeren, når hele den ene del af arbejdsmarkedets parter siger, at det er den danske model, som har været så berømmet, som nu er ved at gå en tur på rumpen, hvis jeg må have lov til at udtrykke det sådan? Det bliver nemlig kun en fleximodel, hvor man stiller krav til de ledige, men overhovedet ikke til samfundets forsørgelse. Det her vil ifølge faglige ledere overalt i Danmark betyde, at man vil stille øgede krav til sikkerhed i jobbet i forbindelse med afskedigelser osv. Og det vil betyde, at den flexicuritymodel, som vi kender, og som regeringen bryster sig af, så at sige er ved at gå på rumpen. Har regeringen slet ikke overvejet det?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Den danske model er ikke ved at lide sit endeligt, faktisk tværtimod. Den danske model går ud på at få de arbejdsløse hurtigst muligt tilbage i job igen. Det bliver der jo slet ikke ændret ved – jo, det gør der faktisk, for jeg fremlægger en langtidsledighedsplan til omkring 0,5 mia. kr., der gør, at vi netop kan hjælpe ledige tilbage på arbejdsmarkedet igen.

Men jeg håber da faktisk også, at hr. Carsten Hansen vil drøfte det her med det parti, som hr. Carsten Hansen har hede drømme om

at dele regeringsansvar med på et tidspunkt, nemlig Det Radikale Venstre, som helt ansvarligt går ind og bakker det her op. Så bare fordi man har en splittet opposition, behøver man ikke at lade det gå ud over regeringen, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen. Det er jo faktisk helt urimeligt, vil jeg sige.

Man har en splittet opposition. Man har en meget ansvarlig regering, som Det Radikale Venstre så bakker op om i den her sag. Og det synes jeg naturligvis er glædeligt, og jeg mener også, at det er det eneste rigtige at gøre i den her situation, netop at tage hånd om dagpengene.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Carsten Hansen. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 2246 (omtrykt)

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, det er rimeligt, at borgere i eksempelvis Silkeborg, der er afhængige af offentlige ydelser og oplever nedskæringer på deres velfærdsservice på grund af regeringens økonomiske politik over for kommunerne, nu også privat skal klare sig med færre penge?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:26

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, det er rimeligt, at borgere i eksempelvis Silkeborg, der er afhængige af offentlige ydelser og oplever nedskæringer på deres velfærdsservice på grund af regeringens økonomiske politik over for kommunerne, nu også privat skal klare sig med færre penge?

Kl. 15:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu bærer det her spørgsmål jo præg af at være stillet, før genopretningspakken er blevet aftalt med Dansk Folkeparti, og derfor kan det selvfølgelig godt undre mig lidt, at hr. Thomas Jensen ikke har valgt at trække sit spørgsmål, i og med at det jo er irrelevant at stille det nu.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:27

Thomas Jensen (S):

Jeg ved ikke, om ministeren finder det irrelevant, at man i Silkeborg Kommune skal spare 250 mio. kr. på budgettet for 2011. Jeg tror heller ikke, at ministeren ville finde det irrelevant, hvis ministeren selv var i den situation, som gælder for de over 7.000 børn i Silkeborg Kommune, som bliver ramt af nedskæringerne på børnefamilieydelsen. Jeg tror heller ikke, at ministeren ville synes, at det var ligeegyldigt, hvis ministeren var en af de dagpengemodtagere, som nu kan se frem til at miste sine dagpenge.

Hidtil har vi jo hørt ministeren sige: Vi kan godt skære i dagpengeperioden, for vi bringer jo ledigheden nedad. Men i dag har vi jo fået tal fra Danmarks Statistik, der viser, at på 1 år er antallet af ledige steget med 77.000; det er steget med 50 pct. Det synes jeg vidner om, at det er den helt, helt forkerte løsning, man går i gang med at bruge nu her, med dagpengene. Og samtidig med at regeringens skiftende ministre har stået og sagt, at vi skal have flere børn i Danmark, begynder man at straffe de børnefamilier, hvor man får mere end to børn. Det er jo den helt, helt gale vej, og det hænger slet ikke sammen.

Mit spørgsmål til ministeren i dag er: Hvad vil ministeren sige til f.eks. en offentligt ansat i Silkeborg, der nu får en fyreseddel – det er der jo 600 offentligt ansatte i Silkeborg der skal have nu her? Sådan en mor eller far, der bliver sendt hjem med en fyreseddel, har måske tre børn og bliver ramt på børnefamilieydelsen og skal så gå ledig i lang tid, fordi regeringen ikke kommer med en medicin til dansk økonomi, så man kan få de her folk tilbage i beskæftigelse. De bliver ramt på både dagpengene, børnefamilieydelsen og jobbet. Hvad vil ministeren sige til sådan en familie?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil i hvert fald først og fremmest sige til hr. Thomas Jensen, at det ikke er humøret og viljen til at finde løsninger, der præger hr. Thomas Jensen i dag. Det synes jeg ærlig talt er lidt ærgerligt.

Jeg går ud fra, at hr. Thomas Jensen anerkender, at Danmark ligesom alle andre lande har været en del af en international finanskrise. Jeg går også ud fra, at hr. Thomas Jensen anerkender, at regeringen har sat massivt ind for at føre Danmark så skånsomt igennem den her krise som overhovedet muligt, og at hr. Thomas Jensen også anerkender, at den enorme indsats, som regeringen har gjort, har betydet, at et sted mellem 70.000 og 80.000 danskere er sluppet for at blive arbejdsløse i den her periode. Derfor går jeg også ud fra, at hr. Thomas Jensen anerkender, at der selvfølgelig ligger en regning for det her. Det burde hr. Thomas Jensen, hvis hr. Thomas Jensen altså er økonomisk ansvarlig.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:29

Thomas Jensen (S):

Nu svarer ministeren jo ikke på det spørgsmål: Er det rimeligt, at regningen skal betales af folk på dagpenge? Er det rimeligt, at regningen skal betales af folk, der har mere end to børn? Det var det, spørgsmålet gik på før.

Med hensyn til om regeringen har ført en økonomisk ansvarlig politik vil jeg sige: Næh, det har den ikke. Det kan godt ske, at Danmark er blevet ramt af nogle udefrakommende konjunkturer, men så handler det jo ikke om, at man slår og sparker på de folk, der har det sværest her i det danske samfund. Næh, så handler det om, hvordan man kan sørge for at sætte gang i dansk økonomi. Der har regeringen jo sovet i timen.

Allerede i foråret 2009 spillede Socialdemokraterne det på banen, hvordan man kunne sætte gang i dansk økonomi. Der sad regeringens ministre med korslagte arme og kom lige med en pulje på 1,5 mia. kr. til renovering af nogle huse og ikke mere end det. Men nu i dag hører vi, at ministeren ikke engang vil svare på, om det kan være rimeligt, at fordi regeringen har sovet i timen, skal de arbejdsløse og

folk med mere end to børn betale. Det er det, jeg gerne vil have svar på her i dag. Tak.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:30

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes, det er en meget, meget interessant tilgang, hr. Thomas Jensen har, når man vover at sige, at det da godt kan være, at der er kommet noget udefra. Ja, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen, det er der sådan set til hele verden. Vi har haft en international finanskrisen. Jeg ved ikke, om hr. Thomas Jensen nogle gange kigger uden for murene her på Christiansborg, for så ville hr. Thomas Jensen faktisk have bidt mærke i, hvordan det ser ud.

Jeg tror også, at hr. Thomas Jensen måske kunne have gavn af at prøve at se, hvad der foregår i andre lande, altså hvilken medicin det er, man lige nu skal give patienten i andre lande. For så må man sige, at Danmark er sluppet meget, meget billigere igennem. Og det er vi, fordi regeringen netop ikke har sovet i timen, men fordi regeringen har taget den her stribe af initiativer, der betyder, at et sted mellem 70.000 og 80.000 færre danskere er blevet arbejdsløse, end der ellers ville være blevet.

Med hensyn til den familie, som hr. Thomas Jensen nu har draget frem – en fiktiv familie i Silkeborg – vil jeg sige: Det bliver ikke nemt, det gør det ikke for nogen af os, men det er nu engang sådan, at regningen skal betales, og den skal betales nu.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:32

Thomas Jensen (S):

Ministeren formåede jo næsten at svare fuldstændig udenom, undtagen lige til sidst, hvor vi begyndte at komme lidt ind på, at der er nogle virkelige mennesker, det her går ud over ude i virkeligheden.

Jeg kan f.eks. tage en 3F'er. Hun er 42 år og hedder Erna Johansen. Hun har været arbejdsløs i 1½ år, og hendes mand fik en fyreseddel i julegave i 2009, og de har fire børn på 5 år, 9 år, 15 år og 18 år. I forvejen har de svært ved at få budgetterne til at hænge sammen. De har sagt nej til at sende datteren på efterskole. De har sagt nej til at sende den mellemste med på fodboldtur med fodboldholdet. De sparer allerede alt, hvad de kan, og nu skal de rammes drønende hårdt på børnefamilieydelsen, og de kan se frem til, at de dagpenge, som de havde håbet på at de kunne modtage, snart skal skæres væk for den her kvindes vedkommende.

Synes ministeren, at det er rimeligt, at de her folk skal betale regningen for, at regeringen har ført en uansvarlig økonomisk politik, hvor man ikke i tide har sat gang i dansk økonomi?

Kl. 15:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo ganske enkelt en fordrejning af format, hr. Thomas Jensen er ude i her, og den tror jeg at det vil klæde hr. Thomas Jensen meget at rette op på igen. For det vil jo for den dames vedkommende – hende, som hr. Thomas Jensen omtaler her, der har været på dagpenge i 1½ år – betyde, at når vi nu vedtager den her lov, som træder i kraft den 1. juli, har hun stadig væk 2 år tilbage på sine dagpenge. Så hr. Thomas Jensens eksempel duer simpelt hen ikke.

Det kan være, at hr. Thomas Jensen simpelt hen ikke har forstået det her forslag om dagpenge, og så er man selvfølgelig undskyldt. Så kan det jo være, at man stemmer for sammen med Det Radikale Venstre – et parti, som hr. Thomas Jensen jo normalt påstår at ville samarbejde med og også vil forsøge at danne en eller anden form for flertal sammen med, hvis det skulle gå så galt ved et folketingsvalg.

Men at stille det op på den måde, at den kvinde, som hr. Thomas Jensen omtaler, vil miste sine dagpenge nu her, er jo simpelt hen ikke rigtigt. Så jeg vil faktisk anbefale hr. Thomas Jensen at gå op på sit kontor og læse forslaget godt igennem og komme herved igen. Så kunne vi tage en diskussion mere.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Thomas Jensen. Og hermed er spørgsmålet sluttet.

Det spørgsmål, der er opført som nr. 12 på dagsordenen, er udgået, og derfor går vi til det spørgsmål, der er opført som nr. 13 på dagsordenen. Det er til beskæftigelsesministeren af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 2250

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Er det en del af ministerens drøm for Danmark, at der ikke bare i 2011, 2012, 2013, 2014, men også i 2020, 2021, 2023 osv. - kort sagt i al fremtid - vil blive mindre at leve af for folkepensionister, studerende, førtidspensionister og arbejdsløse end efter den hidtidige regulering af satserne, idet regeringens nye indgreb medfører lavere indtægter for disse grupper i al fremtid, og hvad begrundes ministeren sin holdning med?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:34

Spm. nr. S 2203

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren enig i, at hvis en aktivering skal blive en succes, skal de basale grundelementer være på plads, inden man kan få succes med det næste trin på kompetenceudviklingsstigen?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Ole Vagn Christensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:34

Ole Vagn Christensen (S):

Er ministeren enig i, at hvis en aktivering skal blive en succes, skal de basale grundelementer være på plads, inden man kan få succes med det næste trin på kompetenceudviklingsstigen?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hvis hr. Ole Vagn Christensen med basale grundelementer mener, at de lediges læse-, skrive- og regnefærdigheder skal være på et niveau, som gør det muligt at deltage i og gennemføre en uddannelse eller komme i job igen, er jeg enig.

Jobcentrene kan igangsætte læse-, skrive- og regnekurser som en del af et aktivt tilbud, og halvdelen af udgifterne betales som altid af staten. Der er derfor gode muligheder for at give læse-, skrive- og regnefærdigheder, hvis det er det, der er behov for.

Herudover har regeringen valgt at prioritere to målgrupper, som er blevet særlig ramt af finanskrisen. Det er de unge, og det er de langtidsledige. Det er netop vedtaget i Folketinget, at jobcentrene får pligt til at vurdere, om unge under 30 år og uden en ungdomsuddannelse skal læse- og skrivetestes. Formålet med testen er at afklare, om den unge har behov for et læse- og skrivekursus for at få forbedret mulighederne for at tage en ordinær uddannelse eller for at komme i arbejde. Vi har afsat 25 mio. kr. i hvert af årene fra 2010 til 2013 i en pulje, der skal medvirke til at finansiere FVU-skrive-, læse- og regnekurser til ledige under 30 år uden en uddannelse. Kurserne skal opkvalificere de unge til at starte på en ordinær uddannelse.

Derudover har regeringen netop lanceret en pakke til bekæmpelse af langtidsledighed, og i den indgår, at også ledige over 30 år uden en ungdomsuddannelse skal testes i basale kompetencer, hvis jobcenteret skønner, at der er behov for det. Viser testen, at den ledige har behov for at få forbedret sine skolekundskaber, skal jobcenteret også for dem, der er fyldt 30 år, have gode rammer for at tilbyde den ledige regne-, læse- og skrivekursus. Der afsættes 85 mio. kr. over de næste 3½ år, og det betyder, at ekstra 15.000 ledige får mulighed for at få grundlæggende regne-, læse- og skrivefærdigheder. Og det er selvfølgelig de læse-, skrive- og regnefærdigheder, som de desværre ikke fik i skolen.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:37

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstår, at vi er enige om, at de basale grundelementer er læse-, skrive- og stavesituationen for den enkelte. Og det er helt korrekt, som ministeren siger, at ledige under 30 år er der lavet en ordning for, langtidsledige er der også lavet en ordning for. Som almindelig ledig kan man også gå til FVU-undervisning, som det jo hedder, under denne kategori, og det er kanongodt. Her er det undervisningsministeren, der har den økonomiske forpligtelse. Men når samme medlem har været ledigt så længe, at han skal i aktivering, og hvis der så indgår FVU-undervisning, så er det jobcenteret, så er det kommunen, så er det ikke mere staten, der har ansvaret for det. Og derfor har jeg tidligere rejst det spørgsmål, om ministeren finder, at det er en rimelig måde at sikre en kompetenceudvikling på. Hvorfor er det ikke sådan, at man har denne ret til FVU-undervisning, uanset om den indgår i en aktiveringsplan eller i en jobplan, eller hvis man indgår som almindelig ledig? Den er underlagt Undervisningsministeriet og trækker dermed ikke på de ressourcer, som skal være med til at opkvalificere, at man netop får en kompetenceudviklingsmulighed. Og det er her, mit enkle spørgsmål er: Ministeren har jo selv nævnt, at det har været nødvendigt at lave nogle særforanstaltninger for to grupper. Hvorfor er den tredje gruppe, der ligger der imellem, opgivet af ministeren og er ikke en del af det, man siger er et samfundsansvar?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det her er jo et samfundsansvar, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen. Det er jo også derfor, der er så gode betingelser netop for at få læse-, skrive- og regnekurser. Men jeg vil da med sindsro se frem til, at Socialdemokratiet nu vil tage stilling til den langtidsledighedspakke, som jeg netop har fremlagt, hvor der er 85 mio. kr. til læse-, skrive- og regnekurser. Og hvis hr. Ole Vagn Christensen her

og nu vil sige, at det vil Socialdemokraterne gerne være med til, så synes jeg, at vi skulle tage og indgå en aftale lige på stedet.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:39

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en meget nem måde, som ministeren sådan set har, at prøve på at forklare, at det jo, når en ledig, som modtager FVU-undervisning, fordi der er læse-, stave- og skriveproblemer, så er undervisningsministerens område ligesom ved al anden undervisning, for det er jo mangelfuld undervisning i de foregående år, der er skyld i, at man er bragt i den her situation. Det, der undrer mig, er, at beskæftigelsesministeren ikke er mere optaget af den gruppe, som bliver skubbet ud af arbejdsmarkedet, og som netop, i det øjeblik de ikke falder ind under kategorien her, er i den situation, at der så skal bruges kommunale ressourcer og ikke det, som var tiltænkt, nemlig at de fik en egentlig kompetenceudvikling med disse ressourcer.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det er jo netop noget, som jeg tager meget alvorligt. Det, jeg faktisk tilbyder hr. Ole Vagn Christensen lige på stedet, er 85 mio. kr. til læse-, skrive- og regnekurser. Derfor står jeg jo også nu og her lidt undrende tilbage og forstår slet ikke, hvad det er, hr. Ole Vagn Christensen egentlig skælder ud over, for pengene ligger der. Jeg havde gerne lavet en aftale, men hr. Ole Vagn Christensen ved ikke rigtig, hvilket ben han skal stå på, tror jeg.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:41

Ole Vagn Christensen (S):

Det kan ministeren tro at han gør. De ben er solidt plantet, men ikke på særforanstaltninger som dem, man nu ligesom laver for at afbøde, at kommunerne og jobcentrene får de udgifter.

Men det, der undrer os, er sådan set, hvorfor FVU-undervisningen, der er lagt ind under de her aktiviteter med aktiveringsplaner og jobplaner, skal have en anderledes behandling end den undervisning, man kan modtage som almindelig ledig, og som det sådan set er Undervisningsministeriet der har det fulde ansvar for.

Hvorfor er der denne skellen mellem de her to grupper? Det er det, der undrer os. Og så er vi nødt til at skulle herind og tale om, at der lige er blevet lavet en pulje for dem, og at der er blevet lavet en anden pulje for dem. Det er alt sammen sundt nok, og det er ikke det, jeg står og kritiserer. Det, jeg kritiserer, er sådan set, at man ikke tager fat på de basale problemer, som netop opstår, når man begynder at tære på de små ressourcer, der er i jobcentrene.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, men den basale undervisning skulle jo gerne finde sted i folkeskolen, så det er måske også en diskussion, som man skulle tage op

med undervisningsministeren, og som jeg jo ved at undervisningsministeren er ualmindelig meget optaget af.

Men om man er ung og under 30 år og kommer ind på et jobcenter og får læse-, skrive- og stavetræning på baggrund af den pulje på 25 mio. kr., der er blevet afsat netop til det her, eller om man er under 30 år og får læse-, skrive- og stavetræning på baggrund af en anden finansiering, tror jeg egentlig, at man er ret ligeglad med. Jeg tror, at det, der gælder, og det, det hele drejer sig om, er, at man får muligheden for at få de her basale færdigheder, som vi jo er helt enige om at man skal have.

Men jeg kan forstå, at jeg ikke rigtig får et svar her i dag fra hr. Ole Vagn Christensen om den langtidsledighedspakke, som regeringen har lagt frem.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Ole Vagn Christensen og til beskæftigelsesministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Spørgsmål 14, 15, 16, 17, 18, 19 og 20 er som tidligere meddelt udgået, og da økonomi- og erhvervsministeren ikke er nået frem, på grund af at vi nu hopper meget hurtigt frem, må jeg udsætte mødet i 5 minutter.

Mødet er udsat.

Kl. 15:43

Spm. nr. S 2234

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvordan skal en enlig pensionist få råd til mad og husleje, når regeringen vil rane 1.800 kr. i 2011 og 3.100 kr. i 2012 fra pensionisterne, samtidig med at regeringen har givet tusindvis af ufinansierede skattelettelser til de rigeste?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 2239

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Carsten Hansen (S):

Hvilke konsekvenser vil fastfrysningen af overførselsindkomsterne få for flexicuritymodellen i år 2011 og 2012?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 2248 (omtrykt)

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at fastfrysningen af de offentlige ydelser ikke vil føre til yderligere tvangsudsættelser af lejere?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 2252

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Har ministeren overvejet, om det er hensigtsmæssigt i al fremtid at pålægge erhvervslivet øgede økonomiske omkostninger ved at gøre det dyrere for arbejdsgivere at skulle betale fuld løn under sygdom samt under graviditets- og barselorlov, idet regeringen nu varigt gør dagpengerefusionen mindre, end den ville have været efter de nu-

gældende regler - og vil de kommunale og regionale arbejdsgivere i øvrigt blive kompenseret herfor af staten?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 2240

18) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Maja Panduro (S):

Mener ministeren, at nulvækst og de bebudede milliardbesparelser kan gennemføres uden konsekvenser for børn, svage og ældre?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 2242

19) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Maja Panduro (S):

Mener ministeren, at vi kan spare os til regeringens sympatiske mål om, at danske skolebørn skal være blandt de dygtigste i verden?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:44

Spm. nr. S 2243

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Flemming Bonne (SF):

Hvilke økonomiske konsekvenser mener regeringen, at fastlåsnings af overførselsindkomsterne vil få for landets fattigste 16 kommuner, når de har et lavere beskatningsgrundlag end gennemsnittet, bl.a. som følge af en overrepræsentation af borgere på overførselsindkomster?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

:

Mødet er udsat. (Kl. 15:44).

Kl. 15:46

Spm. nr. S 2258

21) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Karsten Hønge (SF):

Hvis en af udfordringerne i forhold til den nuværende økonomiske krise er jobskabelse, hvorfor reagerer regeringen så med passivitet over for tabet af mere end 150.000 private arbejdspladser?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Mødet genoptages.

Vi er kommet til spørgsmål nr. 21 til økonomi- og erhvervsministeren af Karsten Hønge.

Hr. Karsten Hønge for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:47

Karsten Hønge (SF):

Arbejdsløsheden har i de seneste måneder været stort set uændret. Det har fået mange til – måske fejlagtigt – at konkludere, at krisen snart er forbi, men nærlæser man tallene, vil man se, at hvis man tæller de mennesker med, som er i aktivering, stiger antallet af ledige fortsat.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Undskyld, hr. Karsten Hønge. Det er kun spørgsmålet, der skal oplæses.

Kl. 15:47

Karsten Hønge (SF):

Nå, o.k., der kan man bare se:

Hvis en af udfordringerne i forhold til den nuværende økonomiske krise er jobskabelse, hvorfor reagerer regeringen så med passivitet over for tabet af mere end 150.000 private arbejdspladser?

Kl. 15:47

Kl. 15:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:47

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Den globale økonomiske krise har stillet dansk økonomi over for to helt store udfordringer: Vi skal have skabt balance i de offentlige finanser, og så skal vi have Danmark og danske virksomheder tilbage på vækstsporet. Det er afgørende, at vi håndterer udfordringerne i den rigtige rækkefølge. Krisen har efterladt en regning, og den skal betales nu. Hvis vi venter, vokser regningen.

De finansielle markeder er præget af stor uro, og i den situation må der ikke herske tvivl om, at Danmark har orden i økonomien. Alternativet er en øget risiko for, at vores valuta kommer under pres, og at renten stiger til ugunst for vækst og beskæftigelse i vores virksomheder.

Med den aftale, vi netop i går har indgået om genopretningen af dansk økonomi, sender vi et klart signal til de finansielle markeder om økonomisk ansvarlighed. Genopretningsaftalen indfrier både de ventede henstillinger fra EU og styrker samtidig arbejdsudbuddet.

Med aftalen tager vi også et væsentligt skridt mod at sikre strukturel balance i 2015. Det sker gennem konkrete budgetforbedringer og ved at gennemføre en reform af dagpengesystemet, der øger arbejdsudbuddet med ca. 11.000 personer. Aftalen er dermed også med til at styrke vækst og beskæftigelse på lidt længere sigt.

Aftalens virkning på aktivitet og beskæftigelse i 2011 er stort set neutral, men det skal ses i sammenhæng med de flerårige virkninger af de finanspolitiske lempelser i 2009 og 2010 samt den lavere rente.

Danmark er det land i EU, som har lempet finanspolitikken mest i år og sidste år. Lempelsen i den økonomiske politik i 2009 og 2010 og den meget lave rente siden 2008 styrker aktivitetsniveauet med næsten 5 pct. af BNP i år, og beskæftigelsen i 2010 skønnes at være op imod 85.000 højere, end den ellers ville have været, hvis regeringen ikke havde ført den ekspansive økonomiske politik.

Så de mange kriseinitiativer bidrager til, at der igen er vækst i dansk økonomi. Forbruget er stigende, eksporten er på vej op, og til liden er styrket markant siden sidste forår. Og selv om beskæftigelsen er faldet markant, er ledigheden lavere end ventet.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 15:50

Karsten Hønge (SF):

Det hjælper jo ikke meget for de mange, der trods alt er ramt af arbejdsløsheden. Selv om man nu kunne sige, at det ser ud, som om den i de senere måneder har været stort set uændret, tror jeg, det er fejlagtigt, at mange har konkluderet, at krisen er forbi. For kigger man nærmere på tallene, vil man se, at hvis man medregner de mennesker, som er i aktivering, stiger antallet af ledige faktisk fortsat. I

AE-rådets seneste prognose forventes ledigheden faktisk, inklusive de aktiverede, at toppe med lidt over 200.000 ledige i midten af 2011. Indtil nu har krisen jo altså betydet, at 150.000 færre er i beskæftigelse, og mange mister stadig væk deres arbejde.

Vi har hele tiden haft den tilgang til den økonomiske krise, at det er bedre at gøre for meget end at gøre for lidt, mens regeringen tydeligvis har haft den modsatte tilgang, hvor man øjensynlig tror, at man kan spare sig og nedskære sig ud af krisesituationen. Det, vi er bange for, er, at ledigheden vil bide sig fast, og at vi igen vil miste en alt for stor del af en ungdomsårgang til langtidsledighed. Det er en katastrofe, både for den enkelte og for samfundet, der så skal betale dagpenge og for nogle af dem måske oven i købet førtidspension mange år frem i tiden.

Socialdemokraterne og SF har foreslået at bekæmpe den økonomiske krise ved at fremrykke investeringer, som alligevel skal foretages, f.eks. i skoler, sygehuse, veje m.m., for 5 mia. kr. i 2010 og 10 mia. kr. i 2011. Det er investeringer, som alligevel skulle være foretaget inden for de kommende år, og det vil ikke kræve en masse nye offentligt ansatte, men til gengæld give arbejde til de mange små håndværksmestre, ingeniører, vognmænd og mange flere, som skal hjælpe til med at bygge nyt og renovere, og som i øjeblikket kigger nervøst på kassekreditte for at se, om der kan holdes liv i virksomheden, indtil krisen er drevet over.

Hvis vi lader arbejdsløsheden udvikle sig ukontrolleret, vil det først og fremmest betyde, at der ikke er arbejde og praktikpladser til de unge og til en masse ellers sunde små virksomheder, som må se en dyster fremtid i møde.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 15:51

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringen har gjort rigtig meget for at komme igennem krisen. Man skal bare forstå, at det må tages i forskellige tempi. Det, der virkelig sikrer en varig beskæftigelseseffekt, er, at man har en ansvarlig økonomi, at der er styr på økonomien. For vi kan jo se i de lande, hvor man ikke har styr på økonomien, at det er de svageste grupper, som lider afsavn, fordi man ikke har styret økonomien godt nok. Der stiger arbejdsløshedstallet. Så det, at regeringen nu har taget hånd om økonomien og fører en ansvarlig økonomisk politik, er den rigtige vej frem til mere beskæftigelse.

Så skal vi ad vækstsporet. Det handler om reformer, dagpengereformerne, som giver 14.000 ekstra i beskæftigelse. Det handler om de bank- og værdipakker, som vi har gennemført. Det handler om de skattelettelser, som har betydet ekstra arbejdspladser, og som har betydet, at der er kommet kapital ud at arbejde, fordi skatten på lønindkomst er faldet markant, med 7½ pct. i marginalskat.

Så de mange kriseinitiativer hjælper, og de har været med til at sørge for, at Danmark er kommet utrolig godt igennem krisen. Vi er nok et af de lande i Europa, som har klaret krisen allerbedst.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 15:53

Karsten Hønge (SF):

Regeringen burde ubetinget indklages for Forbrugerombudsmanden eller det, der er værre, for at gøre vold mod det danske sprog ved at kalde en rå nedskæring for reformer. Det er sådan nogle gevandter, man klæder det i, og så tænker man: Reform, det kan man næsten ikke være imod. Jo, det kan man bestemt, hvis reformer bare er et dække over en rå nedskæring over for arbejdsløse og over for unge.

Det afhænger selvfølgelig af, hvordan man ser udfordringerne, og det kan da godt være, at regeringens skråplan, som vi kan kalde det, er et svar, men det er i hvert fald ikke et svar på de udfordringer, som vi står over for, hvis vi altså er enige om, at der i fremtiden vil være brug for færre ufaglærte og flere faglærte eller folk med andre uddannelser. Hvorfor i alverden vil regeringen så i den her situation gøre det sværere og dyrere at omstille sig på arbejdsmarkedet og tage en efteruddannelse som voksen?

Der er ingen tvivl om, at det vil gøre, at lønmodtagerne i Danmark sammen med erhvervslivet vil komme til at stå svagere i en globaliseret verden. Det kan godt være, at man opnår sådan nogle kortsigtede, snæversynede økonomiske besparelser her og nu, men tømmermændene vil melde sig senere hen.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:54

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Dagpengereformen giver 14.000 ekstra i beskæftigelse. Vi kommer ned på en dagpengeperiode, som svarer til de fleste andre lande. Der er sådan set lande, som har en kortere dagpengeperiode end Danmark, men den svarer til, hvad man har i f.eks. Norge, Finland og Nederlandene. Man har endda kortere tid i andre europæiske lande. Så alt andet lige betyder det mere beskæftigelse, mere fleksibilitet og mere gang i hjulene.

Det, der er allervigtigst, er, at vi altså ikke tror på, det hjælper, at der kommer øgede skatter og afgifter for virksomheder og personer, for det hæmmer aktiviteterne. Den vej, vi har valgt, er den ansvarlige vej: At få styr på økonomien, at finde 24 mia. kr., så vi ikke ruller en statsgælds bombe foran os. Det giver usikkerhed og mere arbejdsløshed, for renten stiger. Og så er den anden vej frem reformsporet og vækstsporet. Det er de to veje frem, som sikrer, at Danmark kommer ud af krisen.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 15:54

Karsten Hønge (SF):

Ministeren bekræfter altså en tro på, at man kan spare sig og nedskære sig ud af en krise, hvor der er brug for det modsatte, hvis vi skal skabe job til at erstatte de 150.000 private arbejdspladser, som er forsvundet. Selv om ikke alle kan skabes i den private sektor, bliver man nødt til at se offensivt på det. Man bliver nødt til at se på, hvad der kan skabe nogle arbejdspladser.

En af de ting, som regeringens plan her gør, er at gøre det sværere at få et fleksibelt arbejdsmarked. Noget, som man ellers besynger ved højtidelige lejligheder, er ligesom bjergtinderne på det danske arbejdsmarked, nemlig det, at der er fleksibilitet, men en bjergtinde kan jo ikke sådan hænge i luften. En bjergtinde står på bjerg, og under den er der et fleksibelt arbejdsmarked, som bygges op af den sikkerhed, der er ved at have stærke faglige organisationer, ved at have overenskomster, ved at have tryghed i ansættelsen og ved at have adgang til uddannelse.

Med det angreb, man her gør på muligheden for at tage en voksen- og videreuddannelse, og med det angreb, man gør på at tage en erhvervsuddannelse, er man med til at fjerne grundlaget for, at der kan være de her bjergtinder, som er fleksibiliteten, og på den måde undergraver man faktisk dansk konkurrenceevne, og man undergraver mulighederne for, at arbejdsmarkedet kan tilpasse sig de omskifteligheder, der er.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:56

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ikke nogen nemme løsninger her. Den nemme løsning er i hvert fald ikke, at man bruger flere penge og har flere skatter og afgifter. Nej, det, vi skal gøre, er at skabe en situation, hvor der er orden i økonomien, og derfor begynder vi konsolideringen i 2011, uden at det bringer den økonomiske fremgang i fare. De lempelser af finanspolitikken, vi har gennemført i år og sidste år, vil sammen med det store fald i renten virke med stigende styrke ind i 2011. Og samlet set vil den planlagte økonomiske politik derfor fortsat bidrage til vækst og fremgang i økonomien.

Derimod er der stor risiko ved ikke at starte konsolideringen ved bare at bruge løs af pengene i 2011, for store offentlige underskud og stigende gæld kan skabe fornyet nervøsitet på det finansielle marked. For at ruste Danmark mod en sådan situation er det nødvendigt med en hurtig genopretning af de offentlige finanser, så vi styrker tilliden til dansk økonomi, og så der er tilfredshed blandt virksomhederne og boligejerne. Det skaber altså bedre muligheder for beskæftigelsesfremgang end det modsatte.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Inden vi går til det næste spørgsmål, kan jeg oplyse, at spørgsmål 25 og 26 efter ønske fra spørgeren, Sophie Hæstorp Andersen, er taget tilbage og derfor udgår af dagsordenen.

Det næste spørgsmål er til økonomi- og erhvervsministeren af Karsten Hønge.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 2261

22) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Karsten Hønge (SF):

Hvis en af løsningerne på den nuværende økonomiske krise er at skabe flere virksomheder og forbedre eksporten, hvorfor tager regeringen så ikke de helt nødvendige initiativer til at forbedre væksten?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Karsten Hønge for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:57

Karsten Hønge (SF):

Hvis en af løsningerne på den nuværende økonomiske krise er at skabe flere virksomheder og forbedre eksporten, hvorfor tager regeringen så ikke de helt nødvendige initiativer til at forbedre væksten?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 15:57

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Som jeg også nævnte i min besvarelse af spørgsmål nr. S 2258, har regeringen gennemført en række initiativer for at styrke beskæftigelsen og væksten under den økonomiske krise. Vi har gennemført bank- og kreditpakker, vi har gennemført en fuldt finansieret skattereform, som sænker skatten på arbejde markant, vi har øget kredittiden til virksomhederne, vi har med erhvervspakken styrket vækstvilkårene for små og mellemstore virksomheder, bl.a. gennem bedre lånemuligheder, en forbedret ordning for vækstkaution og bedre mulighed for eksportkredit. Endelig har vi øget de offentlige investerin-

ger i 2009 og 2010 betydeligt. Og de mange kriseinitiativer har hjulpet.

Lempelserne i den økonomiske politik i 2009 og 2010 og de meget lave renter har styrket aktivitetsniveauet med næsten 5 pct. af BNP i år, og initiativerne har også virkning i 2011. Danmark er nu kommet fri af den nedgang, der fulgte efter finanskrisen, men krisen har efterladt en regning, og den skal betales. Gældskrisen i en lang række lande kan hurtigt medføre finansiell uro og pres på kronen, hvis ikke vi sender et klart signal om, at genopretningen af de offentlige finanser har høj prioritet i Danmark. Med genopretningsaftalen sikrer vi, at Danmark igen vender tilbage på en holdbar kurs, uden at opsvinget bliver truet. Aftalen indfrier både de ventede henstillinger fra EU og styrker arbejdsudbuddet. Samtidig tager vi også et væsentligt skridt mod at sikre strukturel balance i 2015.

Så den her aftale er altså med til at styrke væksten og beskæftigelsen på lidt længere sigt. Det, at vi konsoliderer og sørger for at have styr på vores økonomi, er jo en god borgerlig egenskab, men det betyder ikke, at vi ikke samtidig har ambitioner om at skabe vækst i de kommende år. Så hvis vi skal føre Danmark sikkert ud af krisen, er det ikke et enten-eller, men et både-og.

Vi har en langsigtet udfordring, der handler om at få Danmark tilbage på vækstsprettet. Det kræver en bedre konkurrenceevne, et højt udbud af velkvalificeret arbejdskraft og en stærk vækst i værdiskabelsen.

Det betyder også, at vi skal have styr på vores økonomi, for at vi kan investere i vækst, og det er det, vi sørger for med genopretningspakken.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 15:59

Karsten Hønge (SF):

Ligesom ved det tidligere spørgsmål fornemmer jeg nok regeringens meget fokuserede, jeg må nærmest sige snæversynede, blik for, at man her og nu vil spare sig, nedskære sig ud af en situation i stedet for at se offensivt på den og se på de muligheder, som kunne præsentere.

Det at tro på, at man kan få vækst i erhvervslivet ved at kigge på økonomiske fix, som jeg nærmest vil kalde det, som kan give en kortvarig rus, er jo ikke det, der giver arbejdspladser i Danmark på længere sigt. Arbejdspladser og virksomheder opstår jo dels på grund af ideer, som mennesker får, dels fordi der er en efterspørgsel. Ved at lave en målrettet efterspørgsel inden for nogle områder, hvor vi kan se, at vi står over for nogle udfordringer, som der er god grund til at løse, og vi kan oven i købet se, at andre lande står over for de samme, er noget, hvor man målrettet fra det offentlige kunne gå ind og hjælpe brancher på vej. Helt oplagte brancher kunne jo være inden for miljø, klima, energi. Vi står over for nogle kæmpe udfordringer inden for dem, og andre lande står over for de samme. Her kan man ved at understøtte ikke kun skabelsen af virksomhederne ved at skabe gode forskningsmiljøer, ved at skabe gode uddannelsesmiljøer, men også ved bevidst at skabe en efterspørgsel efter de produkter, som de her virksomheder producerer, oprette varige danske arbejdspladser.

Man kunne forestille sig det samme inden for velfærdsteknologien, hvor man også siger, at her ligger der en udfordring, som er værd at løse, fordi det dels ville give en masse frie hænder, dels ville give de ældre og handicappede og andre, som har brug for de her ydelser, mulighed for et mere værdigt liv, fordi de kan blive herre over flere dagligdags situationer. Er det noget, som vi kan gå ind og understøtte efterspørgslen efter, samtidig med at vi fra det offentlige kan gå ind og hjælpe de her virksomheder på vej? Det ville være en bevidst strategi. Hvilke brancher har vi, som vi kan gøre en forskel for fra

det offentlige? Der oplever jeg mere at regeringen ligesom hopper fra tue til tue og siger, at de ville løse nogle økonomiske her og nu problemer, og det gør de så i øvrigt sådan – synes jeg – snæversynet og lidt kortsigtet, hvor der jo ikke er meget sving over det, som regeringen har lagt frem.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 16:01

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringen har jo et væld af aktiviteter, en hel palet af initiativer, som skal sikre vækst i det danske samfund. Men det nytter jo ikke noget at tale om vækst og fremgang, hvis man ikke har styr på økonomien. Der svarer meldingen her fra SF's og S' side jo til, at man tisser i bukserne, lige holder varmen et halvt eller et helt år, og så får man det altså meget koldt bagefter.

Forudsætningen for vækst er, at der er styr på økonomien. Det har vi skabt med genopretningsplanen. Vi tager ansvaret. Vi anviser, hvordan vi sikrer fornuftig økonomi i Danmark, og så fortsætter vi sideløbende sporet, som handler om reformer, som handler om vækst. For den eneste måde, hvorpå vi kan få vækst i det danske samfund, er ved reformer, ved at sørge for, at arbejdsudbuddet er større, ved at sørge for, at flere er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er massive investeringer i bedre uddannelser. Det er massive investeringer i fleksible arbejdsmarkedsordninger som f.eks. en kortere dagpengeperiode, som sikrer, at flere er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det giver flere job, det giver bedre social retfærdighed, og det giver bedre mulighed for vækst i det danske samfund.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 16:02

Karsten Hønge (SF):

Som om det skulle skabe en eneste arbejdsplads mere i Danmark, at man generer de mennesker, der i øvrigt uforskyldt er endt i arbejdsløshed. Det er mig en gåde, at man kan nå frem til, at mennesker i det her samfund skal generes, når de i øvrigt uforskyldt er endt i arbejdsløshedskøen.

Jeg kan også høre på ministeren, at han bekræfter, at man er i gang med at grave et hul, som Danmark kan falde i. Jeg tror, at vi skal den modsatte vej af besparelser og nedskæringer. Det, vi skal, er, at vi skal uddanne os, vi skal investere, og vi skal arbejde os ud af krisen. Danmark skal fortsat være konkurrencedygtigt, og det kan vi være ved bl.a. at investere massivt i uddannelse. Men her spiller regeringen sammen med deres uheldige samarbejdspartnere i Dansk Folkeparti ud med massive nedskæringer på uddannelsesområdet.

Det er jo altså ikke bare en rød sammensværgelse, jeg står og taler om. Dansk Erhvervs uddannelseschef, Svend Berg, har sagt det på samme måde, nemlig at de har svært ved at forstå, hvorfor regeringen gør, som den gør. Som det efterhånden er almindeligt kendt, har SF jo også fået perlevenner i erhvervslivet.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:03

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo kun godt, at man kan lade sig inspirere af gode ideer fra erhvervsrepræsentanter. Sagens kerne er den, at den måde, vi sikrer vækst i det private erhvervsliv på, og det er jo det, der skal trække

væksten i det danske samfund, er ved de bedst mulige rammevilkår. Det er ved at sørge for, at der ikke er nye skatter og afgifter, nye byrder og nye lovinitiativer, der hæmmer, at private virksomheder kan få lov til at vækste.

Det, vi skal tilbage til at have fokus på, og det er der, hele den borgerlige regerings filosofi er, er, at det er den private sektor, som må trække væksten i det danske samfund. Vi kan nemlig ikke gøre den offentlige sektor større. Vi kan ikke blive ved med at belaste danskerne med nye skatter og afgifter. Vi kan heller ikke blive ved med at belaste virksomhederne med nye skatter og afgifter.

Nej, vi skal den anden vej, og det er at sørge for, at der er vækst i den private sektor. På den måde kommer arbejdspladserne, og på den måde sikrer vi en reel fremtidsvækst i det danske samfund. Og det handler om reformer, og det handler om at tro på, at den private sektor skal have de bedst mulige arbejdsvilkår.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 16:04

Karsten Hønge (SF):

Med en passiv besparelsesstrategi opnår man jo nogle kortsigtede, snæversynede økonomiske besparelser, men de her tømmere kommer bare senere. Det er helt afgjort, at der på et fleksibelt arbejdsmarked løbende tilbydes uddannelse, sådan at det kan tilpasse sig nogle konstant forandrede krav.

Det kan ikke nytte, at man siger, man ønsker et fleksibelt arbejdsmarked, men man ønsker ikke at give den sikkerhed, der skal til, ved at vi har en dagpengeperiode, som mennesker kan føle sig trygge ved, ved at vi har faglige organisationer, der er stærke nok til at kunne lave holdbare aftaler, og ved at vi har let adgang til uddannelse, så vi kan tilpasse os de forandringer, der er. Jeg synes, at regeringen med udspillet lægger op til at ødelægge de her ting.

Min konklusion er, at vi åbenbart ikke bare skal være fattige, men vi skal øjensynligt også være dummere med de nedskæringer, som man lægger op til på uddannelsesområdet.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:05

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er ked af, at jeg må punktere ballonen, men vi har aldrig haft så stor en offentlig sektor, som vi har her i 2010. Aldrig nogen sinde har den offentlige sektor udgjort så stor en del af den samlede samfundsøkonomi. Vi har aldrig brugt så mange penge i den offentlige økonomi, som vi gør nu, aldrig nogen sinde.

Det kan bare ikke fortsætte, for det vil kræve, at almindelige personer og virksomheder skal betale flere skatter og afgifter, og hvis vi skal kunne konkurrere og klare os i konkurrencen med andre lande, handler det altså om at være konkurrencedygtig.

Det gør man altså ikke ved at pålægge mennesker en straf for at arbejde ved at hæve skatterne for deres arbejde. Man gør det heller ikke ved at hæve skatten for de mennesker, som tjener mange penge, altså en slags kompetenceskat – blot fordi mennesker yder en ekstra indsats og er til gavn for samfundet, får de en ekstra straf, som S og SF vil pålægge de mennesker, som tjener penge til gavn for det danske samfund. Man gør det heller ikke ved at pålægge erhvervslivet nye skatter og afgifter, sådan som S og SF lægger op til i deres nye program, »Fair Forandring«.

Vi skal altså den anden vej. Vi skal sørge for, at det bliver nemmere og billigere at være menneske og virksomhed i Danmark. På den måde får vi vækst.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Karsten Hønge, og tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Det næste spørgsmål er spørgsmål 23 til justitsministeren af hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:07

Spm. nr. S 2244

23) Til justitsministeren af:

Høgni Hoydal (TF):

Hvilke skridt vil ministeren tage som følge af, at den færøske justitsminister har erklæret, at der er foretaget brud på retsplejeloven for Færøerne i forbindelse med ansættelsen af en ny politiinspektør for Færøerne, hvor det færøske landsstyre ikke har fået mulighed for at afgive erklæring, sådan som retsplejeloven for Færøerne foreskriver i § 110?

Skriftlig begrundelse

Siden den såkaldte politireform blev igangsat i Danmark, har undertegnede gentagne gange rejst spørgsmål over for den danske justitsminister om, hvilke planer og mulige omlægninger, der påtænkes for politiet og anklagemyndigheden i Færøerne. Svarene har været undvigende. Nu er hele politiet og anklagemyndigheden i Færøerne radikalt omlagt, uden at de færøske myndigheder har deltaget i dette arbejde, hverken aktivt eller med observatørstatus som den færøske minister og det færøske parlament ellers udtrykte klare ønsker om. Som et element i hele den omlægning - der selvsagt har store konsekvenser for færøsk lovgivning, retssikkerhed og forvaltningsstruktur - er der ansat en ny ledende politiinspektør samt en række politikommissærer under den omlagte forvaltning, uden at de færøske myndigheder er blevet hørt eller har haft mulighed for at afgive erklæring. Udover at der i hele omlægningen er tale om tilsidesættelse af grundlæggende demokratiske principper, er der i forbindelse med ansættelsen af ny ledelse, opstået en klar juridisk sag. Retsplejeloven for Færøerne foreskriver (spørgerens understregning): »§ 110. Under rigspolitichefen henlægges særlig: 1) Fordeling og omflytning samt indstillinger om ansættelser og forfremmelser inden for Færøernes politikorps og politiets kontorpersonale. Forinden indstilling om ansættelse i politikorpsen afgives, indhenter rigspolitichefen erklæring fra landfogden (politimesteren) og fra Færøernes landsstyre.« Det færøske landsstyre har ikke fået mulighed for at afgive erklæring, før ansættelserne blev gennemført. Den færøske justitsminister har erklæret i både det færøske parlament, offentligt i pressen og over for det danske justitsministerium og Rigspolitichefen, at der er tale om et klokkeklart brud på retsplejeloven for Færøerne. Det burde stå klart, at hvis det danske justitsministerium ikke overholder selve retsplejeloven, som det selv har det juridiske ansvar for at opretholde, så er der tale om en overordentlig alvorlig sag for retssikkerheds- og retsstatsprincipper. Det påhviler derfor nu den danske justitsminister et stort ansvar for at tage alle nødvendige skridt og konsekvenser for at rette op på denne sag. Sagen blev rejst af undertegnede allerede den 7. februar d.å., og det må derfor anses for tidspresserende, at der opnås en politisk afklaring nu.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Høgni Hoydal bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:07

Høgni Hoydal (TF):

Hvilke skridt vil ministeren tage som følge af, at den færøske justitsminister har erklæret, at der er foretaget brud på retsplejeloven for

Færøerne i forbindelse med ansættelsen af en ny politiinspektør for Færøerne, hvor det færøske landsstyre ikke er blevet hørt eller har fået mulighed for at afgive erklæring, sådan som retsplejeloven for Færøerne foreskriver i § 110?

Kl. 16:11

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:07

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for spørgsmålet. Jeg synes, det er godt, at vi får lejlighed til at afklare den misforståelse, der åbenbart må foreligge.

Det er nemlig sådan, at der ikke er sket noget brud på retsplejeloven på Færøerne. Det hele beror sådan set på, at vi har en bestemmelse i den færøske retsplejelov, § 110, hvoraf det fremgår, at når man ansætter nye medarbejdere i det færøske politikorps, så skal man foretage den høring. Men når man så ser på § 109, altså paragraffen lige ovenover, så er der klart en sontring. Man taler i § 109, stk. 3 om et særligt politikorps på Færøerne, og i stk. 2 er der så tale om de ledende politiembedsmænd. Af sammenhængen mellem de to bestemmelser og hele historikken i det kan man altså se, at når der i § 110 tales om, at der skal ske en sådan indhentelse af en erklæring fra Færøernes landsstyre, så taler man om, at det er dem, som skal ansættes inden for Færøernes politikorps.

Det er sådan, at den chefpoliitiinspektør, som er på tale her, ikke hører til Færøernes politikorps, men hører til gruppen af ledende politiembedsmænd, som er nævnt i § 109, stk. 2. Så der er ikke sket noget brud, for der skal ikke ske en sådan indhentelse af udtalelser, når det gælder en chefpoliitiinspektør.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:09

Høgni Hoydal (TF):

Jeg må jo takke for svaret, men jeg står meget undrende over for det. Det, der er sket her, er jo, at hele det færøske politi, som jo er bemandet med færing, og som har stor betydning i det færøske samfund, er blevet omstruktureret næsten efter samme model som den danske politireform, uden at færøske myndigheder overhovedet er blevet hørt, selv om der har været gentagne ønsker om det.

Siden har man så nu indsat en ledende politiinspektør og andre politikommissærer, uden at det færøske landsstyre er blevet hørt, på trods af at der står i § 110, og jeg citerer:

»Forinden indstilling om ansættelse i politikorpset afgives, indhenter rigspolitichefen erklæring fra landfogden (politimesteren) og fra Færøernes landsstyre.«

Her burde der jo være tale om en ren tilståelsessag. Denne paragraf er jo indsat efter ønske fra Færøerne. Vi har en speciel retsplejelov for Færøerne, for selvfølgelig skal færøske myndigheder have indflydelse på, hvordan det færøske politi struktureres og ledes. Den stilling, som vi taler om her, var jo også forinden bemandet med en færøsk politikommissær.

Jeg vil fastslå, at jeg slet ikke forstår, at justitsministeren kan komme ind på sådan en begrundelse ved at henvise til en anden paragraf. Hvis man nu, som jeg forstår ministeren, ikke vil holde sig til § 110 i retsplejeloven, hvor der altså står, at man skal høre både landfogden, altså politimesteren, og Færøernes landsstyre, vil jeg spørge: Har man i denne sag hørt landfogden, som der står i § 110? Altså har man hørt landfogden, men ikke landsstyret? Hvis det er sådan, kan justitsministeren jo ikke – kan man sige – afskrive § 110.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:11

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo korrekt, som hr. Høgni Hoydal læser bestemmelsen op, men hr. Høgni Hoydal glemmer blot at læse første del af bestemmelsen op, hvor der netop refereres til *Færøernes* politikorps. Det er det, som bestemmelsen drejer sig om, altså Færøernes politikorps. Der kan man så tydeligvis se af § 109, at man sondrer mellem Færøernes politikorps eller det særlige politikorps for Færøerne i stk. 3 og så de ledende politiembedsmænd i stk. 2 i § 109. Så hr. Høgni Hoydal kan godt mene, at reglerne burde være anderledes, det er jo en ærlig sag, men reglerne er nu engang, som de er.

Det var også helt efter den procedure, at man ansatte den tidligere chefpoliitiinspektør tilbage i 1997. Der blev heller ikke indhentet en udtalelse, så det er en fast praksis. Derfor er der mig bekendt heller ikke indhentet – men det har jeg ikke undersøgt specifikt – en erklæring fra landsfogden i den her sammenhæng. Så reglerne er altså fulgt.

Jeg har også haft lejlighed til at redegøre skriftligt over for fru Annika Olsen, som havde rettet henvendelse. Der har jeg ikke efterfølgende fået nogen modreaktion på den redegørelse, jeg har givet fru Annika Olsen.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:12

Høgni Hoydal (TF):

Jeg må sige, at det jo ikke er noget, hr. Høgni Hoydal rejser her. Det, jeg refererer til i spørgsmålet, er, at den færøske justitsminister, fru Annika Olsen, har erklæret, både offentligt og over for det færøske parlament og, mener jeg, også over for det danske justitsministerium, at der er foretaget et klokkeklart brud på retsplejeloven for Færøerne, fordi det færøske landsstyre ikke er hørt i forbindelse med ansættelsen af en ledende politiinspektør på Færøerne.

Så lad os lige tage det politiske først: Hvorfor skulle det færøske landsstyre ønske at have en paragraf i sin retsplejelov, der kun skulle give mulighed for at udtale sig, når det gælder Færøernes politikorps, som justitsministeren kalder det, det vil altså sige rengøringspersonale og almindelige betjente, men ikke personale i ledende stillinger? Det politiske i det er jo fuldstændig absurd.

Det andet absurde er: Vi har altså en sag, hvor den færøske justitsminister siger, at den danske justitsminister og hans ressort har foretaget et klart brud på retsplejeloven for Færøerne. Det må ministeren forholde sig til. Det kan man ikke ignorere.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:13

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg må altså gentage, at jeg over for den færøske justitsminister, fru Annika Olsen, den 13. april i et brev har redegjort for det danske justitsministeriums syn på den sag, og efterfølgende har jeg ikke fået yderligere henvendelser fra den færøske justitsminister. Det må jeg jo antage er, fordi den færøske justitsminister er enig i den redegørelse, som det danske justitsministerium har givet om, hvordan reglerne forholder sig.

Man kan som sagt have forskellige meninger om, om reglerne er fornuftige og rimelige og rigtige, og diskutere historikken om, hvorfor det nu er, at reglerne er, som de er, men vi må jo nu engang forvalte reglerne efter den måde, de er skrevet ned i den færøske retsplejelov på. Som sagt var det den samme procedure, der blev anvendt tilbage i 1997, da man sidst ansatte en chefpolitiinspektør. Ved den lejlighed blev der heller ikke indhentet nogen sådanne udtalelser.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:14

Høgni Hoydal (TF):

Nu var jeg ikke i politik i 1997, men hvis det er gjort, kan jeg sige, at en fejl ikke gør en anden fejl god igen. Altså, det er jo soleklart: Vi har en retsplejelov for Færøerne på et så vigtigt område som hele politiets funktion og struktur, og der står i retsplejeloven fuldstændig ordret, at der skal indhentes erklæring fra landfogeden og fra Færøernes landsstyre, før man ansætter folk i politikorpset. Nu har man så opfundet en ny definition, der går ud på, at det kun gælder de lavere stillinger, men ikke de ledende stillinger. Det er jo helt absurd – politisk helt absurd. Selvfølgelig er denne retsplejelov lavet sådan, fordi man skal have indflydelse på, hvordan politiet administreres, og for at have indflydelse på ledelsen. Det her lyder næsten, som om vi er en lille kommune og skal have indflydelse på, hvem der går ude på gaderne som almindelige betjente.

Jeg vil igen sige, at den færøske justitsminister har fastholdt – det kan jeg garantere ministeren – at der er foretaget brud på retsplejeloven. Hvad vil ministeren gøre ved det, hvis den situation opretholdes, at de færøske myndigheder siger, at der er foretaget brud på retsplejeloven, og den danske minister siger nej? Hvad vil han så gøre ved det? Vil han bare ignorere det? Man siger almindeligvis, at den og den lov ikke gælder for Færøerne, men jeg håber ikke, at konklusionen er, at det heller ikke gælder for Færøerne, at retsplejeloven skal opretholdes.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Ja, det bliver jo lidt en gentagelse. Med hensyn til den færøske justitsministers syn på sagen har jeg svaret fru Annika Olsen på hendes henvendelse om udnævnelsen af den nye chefpolitiinspektør den 13. april og redegjort, som jeg også har gjort det nu, for, hvordan reglerne faktisk er i den færøske retsplejelov, og hvorfor der ikke skal indhentes en sådan udtalelse. Siden har jeg ikke hørt fra den færøske justitsminister. Det ville jo have været naturligt, om den færøske justitsminister havde svaret tilbage, hvis det var sådan, at man på Færøerne var uenig. Derfor må jeg lægge til grund, medmindre jeg hører andet, at den færøske justitsminister er enig i den fortolkning af reglerne, som det danske justitsministerium her har lagt til grund.

Så kan hr. Høgni Hoydal mene, at det er absurd, men det er nu engang sådan, at den færøske retsplejelov klart sonderer mellem de politiembedsmand, der er nævnt i § 109, stk. 2, og så det, at politiets virksomhed skal udøves af et særligt politikorps på Færøerne. Det er altså den sondring, der er lagt ind i retsplejeloven for Færøerne. Så kan hr. Høgni Hoydal mene, at det er absurd. Det er jo før sket, at der er absurde ting, som fremgår af regler. Det ville så ikke være første gang, men vi må jo nu engang reagere efter, hvordan reglerne er.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Høgni Hoydal, tak til justitsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 24, er til socialministeren af fru Astrid Krag.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 2247

24) Til socialministeren af:

Astrid Krag (SF):

Vil ministeren forklare, hvordan regeringens genopretningsplan med budskabet om nulvækst i kommunerne hænger sammen, når antallet af ældre stiger langt mere, end antallet af børn falder, og når vi kan se på kommunernes aktuelle budgetoverskridelser, at netop udgifterne til de ældre borgere er en af de poster, der presser kommunernes økonomi allermost?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Astrid Krag bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:17

Astrid Krag (SF):

Vil ministeren forklare, hvordan regeringens genopretningsplan med budskabet om nulvækst i kommunerne hænger sammen, når antallet af ældre stiger langt mere, end antallet af børn falder, og når vi kan se på kommunernes aktuelle budgetoverskridelser, at netop udgifterne til de ældre borgere er en af de poster, der presser kommunernes økonomi allermost?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 16:17

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Regeringen og Dansk Folkeparti har nu indgået en aftale om genopretning af dansk økonomi. Et led i den aftale er, at der med udgangspunkt i kommunernes kommunale budgetter for 2010 skal være nulvækst i kommunerne 2011-2013.

Kommunerne har i 2009 haft væsentlige budgetoverskridelser på alle de sociale områder. Derfor bruges på ældreområdet ser jeg i den sammenhæng som et tegn på, at kommunernes økonomistyring generelt har været mangelfuld. Overskridelserne betyder, at nogle kommuner bliver nødt til at foretage opstramninger allerede i år, men det er ikke en konsekvens af regeringens genopretningsplan.

Til gengæld vil jeg gerne pointere, at der ikke er en automatisk sammenhæng mellem den demografiske udvikling og udgiftsbehovet. Selv om der bliver flere ældre, viser undersøgelser, at de ældre stadig væk får det bedre rent helbredsmæssigt, heldigvis. De ældre vil således have mindre behov for pleje i fremtiden, og det har en positiv betydning for kommunernes udgifter. Samtidig er der mulighed for at effektivisere indsatsen på bl.a. ældreområdet ved at organisere sig bedre, digitalisere, arbejde for at mindske sygefraværet og ikke mindst ved at anvende de nye teknologiske hjælpemidler, der bliver udviklet hele tiden. På disse områder kan kommunerne med fordel lære af hinandens gode eksempler.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Astrid Krag.

Kl. 16:19

Kl. 16:22

Astrid Krag (SF):

Mange tak til ministeren for det svar. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at det her spørgsmål om nulvækst i kommunerne er noget, der har fyldt rigtig meget i debatten. Vi har i lang tid prøvet at få regeringens bud på, hvad det kommer til at betyde for den borger-nære velfærd, for børnepasning, for folkeskole, for ældrepleje, for de socialt udsatte grupper. En stor del af det her ligger jo på socialmini-sterens område.

Derfor var det jo også med stor spænding, at jeg kiggede den af-tale igennem, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, for at konstatere, at den tekst, der står der, på ingen måde løfter sløret mere end det, vi har vidst hidtil, nemlig blot at de 13,5 mia. kr.s nul-vækst på det offentlige forbrug fastholdes.

Nu er vi ved at være kommet så langt i det her forløb, nu er rege-ringen ved at have haft den idé så lang tid, at jeg mener, at vi fra Fol-кетинgets side godt kan forvente at få nogle tydeligere svar fra rege-ringen. Der skal snart gang i forhandlingerne med kommunerne, og jeg vil spørge socialministeren, om hun kan løfte sløret for, hvad det er, man har tænkt sig at sige til kommunerne, der skal gøre dem i stand til at løfte den her nulvækst.

Jeg kan sige, at nogle af de tal, jeg har fået fra Århus Kommune, viser, at hvis nulvæksten – det er for at gøre det mere håndgribeligt end bare de her 13,5 mia. kr., der svæver rundt i debatten – skal overføres til børneområdet der, så skal man reducere antallet af pæ-dagoger med en pædagog pr. institution, eller man skal reducere an-tallet af lærere med fem lærere pr. skole, eller man skal reducere an-tallet af undervisningstimer med mere end fire undervisningstimer på alle klassetrin om ugen. Det er jo et eksempel på en konkretise-ring af den her nulvækst i kommunerne.

Hvad kan socialministeren sige om, hvilke krav regeringen vil møde kommunerne med, og hvordan vil regeringen sikre, at det her krav om nulvækst ikke går ud over kernevelværdien, ud over vores børns pasning og vores ældres ret til ældrepleje?

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:21

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu kender jeg ikke noget til, hvad Århus har gang i i forhold til at kunne genoprette deres økonomi, men hvis de har overskredet bud-getterne, er der god takt i, at man går i gang med at finde ud af, hvordan man kan få rettet økonomien til, så man kan overholde bud-getterne.

I det hele taget synes jeg, det er værd at fremhæve, at hvis vi ser på, hvor stor den offentlige sektor er, også i forhold til, hvor stor en andel kommunerne udgør, er der faktisk tale om et historisk højt ni-veau for offentlig service ude i kommunerne. Derfor har vi faktisk et godt udgangspunkt. Det er så beklageligt, at vi kan se, at der er rigtig mange budgetter, der er blevet overskredet. Derfor ser jeg også med tilfredshed på, at man er i gang med at se på, hvordan man får rettet det til, så man kan overholde de budgetter, man oprindeligt har lavet.

Men økonomiforhandlingerne sker ved forhandlingsbordet over i Finansministeriet. Det foregår ikke her i Folketingssalen.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag.

Astrid Krag (SF):

Vi kommer ikke så langt med at diskutere teknik, kan jeg høre. Så kan vi diskutere holdninger. Vi er jo politikere begge to, godt nok fra hver sin fløj.

Så vil jeg spørge ministeren: Synes ministeren, at det kan være en rimelig måde at gøre det her på politisk, at kommuner rundtomkring, der ellers har styr på deres budgetter, men hvor budgetterne skrider på grund af udgifter inden for det specialiserede sociale område, hvor vi jo har en lov, der forpligter kommunerne på at handle, nu åb-ner budgetterne som f.eks. i Brøndby Kommune, der nu skal spare på ældreområdet?

Jeg vil så sige, at de tal, jeg kom med fra Århus, ikke var et spørgsmål om et overskredet budget, der skulle rettes op på. Det var en fremregning af, hvilke konkrete konsekvenser regeringens krav om nulvækst vil få. Jeg ved godt, at regeringen ikke har lyst til at bli-ve konkret på det her, og jeg ved godt, at jeg nok ikke kan få noget mere konkret ud af ministeren, men så vil jeg bare spørge, om mini-steren ikke vil anerkende, at det bliver utrolig vanskeligt for ikke at sige umuligt at undgå, at den her nulvækst kommer til at gå ud over kernevelværdien, børnepasning, ældrepleje osv.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:23

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg har på ingen måde sagt, at det skulle være en nem øvelse for kommunerne at sikre, at man overholder budgetterne, i forhold til at vi nu har bebudet nulvækst.

I øvrigt med hensyn til nulvækst ved vi jo, at det bliver reguleret med PL. Det vil sige, at man har det samme antal penge næste år, som man havde året før, hvis man ser det i forhold til at kunne bruge dem på service og velfærdsydelser.

Men der er jo ikke nogen tvivl om, at vi er i en situation i Dan-mark, hvor det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi har fokus på, hvordan vi kan holde de offentlige udgifter i ro. Der vil jeg også sige til spørge-ren, at det er væsentligt kigge lidt på, hvordan det egentlig går rund-tomkring i resten af Europa. Der kan vi jo så glæde os over, at som følge af den måde, som regeringen har ført sin økonomiske politik på med hjælp fra sit støtteparti, er vi faktisk i en gunstig situation i forhold til de andre europæiske lande, hvilket betyder, at vi slet ikke skal ud at trimme vores offentlige budgetter i samme grad som andre europæiske lande.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag.

Kl. 16:24

Astrid Krag (SF):

Jeg må være ærlig og sige, at jeg sådan set synes, ministeren taler lidt udenom her. Det første spørgsmål, jeg stillede, var: De her bud-getoverskridelser, vi ser i kommunerne, skyldes jo i rigtig mange kommuner, at udgifterne til det specialiserede socialområde, f.eks. børn, der bliver anbragt uden for hjemmet, har været umulige at sty-re, er vokset mellem hænderne på kommunalpolitikkerne. Det er jo altså nogle opgaver, de er forpligtet til at løse i henhold til den socia-le servicelov. Mener ministeren så, at det er rimeligt over for de kon-krete kommuner med nogle meget udsatte grupper, som er nødt til at løfte de her opgaver, og hvis budgetter derfor skrider?

Mener ministeren, at det sådan politisk er retfærdigt og rimeligt, at det så bliver de ældre, der betaler de steder, hvor man åbner bud-

getterne og bliver nødt til at finde pengene inden for ældreområdet og fyre medarbejdere inden for ældreplejen? Andre steder vælger man, at det må blive på børnepasningsområdet. Er det sådan en rimelig tilgang at have til vores kernevelfærd?

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Socialministeren.

Kl. 16:25

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu kom spørgeren til at pirke lidt til, at vi nu skulle til at tale holdninger. Så jeg kunne ikke undslå mig for at lave en parallelitet til, hvordan det ellers ser ud rundt omkring i Europa.

I forhold til det specialiserede sociale område er det også værd at hæfte sig ved, at selv om man kan se, at der er sket en markant udgiftsvækst, så har vi stort set den samme aktivitet, som vi har haft førhen. Det er jo også en af grundene til, at vi satspuljepartierne imellem har lavet en rigtig god aftale, Barnets Reform, hvor vi netop går ind og griber fat i nogle af de problemstillinger, som vi kan se er skyld i, at udgifterne til nogle af de her foranstaltninger, man laver, er meget store, og også i forhold til at kunne gribe ind langt tidligere, end man gør i dag og har gjort førhen, fordi vi jo ved, at jo tidligere vi griber ind, jo bedre er det for det enkelte barn, og jo bedre er det for kommunens økonomi.

Så jeg synes, der sker rigtig meget med hensyn til at hjælpe kommunerne med at kunne styre det specialiserede sociale område i forhold til udsatte børn og unge. Og jeg mener da helt klart, at den aftale, som spørgerens parti også er med i, Barnets Reform, virkelig hjælper kommunerne et godt stykke hen ad vejen.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Astrid Krag.

Det næste par spørgsmål, 25 og 26, er udgået.

Herefter er det spørgsmål 27 til socialministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:26

Spm. nr. S 2251

25) Til socialministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Ældre Sagens administrerende direktør, Bjarne Hastrup, i forbindelse med regeringens spareplan udtaler »Det jeg frygter allermost er, at det vil gå ud over de ældres helbred, fordi mange ældre vil spare på fødevarerne [...] Cirka 200.000 mennesker lever i dag udelukkende af deres folkepension. De bliver ramt meget hårdt, og der er en stor risiko for, at den øgede fattigdom, som regeringen nu vil skabe, vil medføre flere indlæggelser blandt pensionister med kroniske sygdomme«, jf. Ritzautelegram den 19. maj?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:26

Spm. nr. S 2255

26) Til socialministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, det er rimeligt, at det bliver Vestegnens arbejdsløse og pensionister, der skal betale regningen for regeringens skattelettelser i 2004, 2007 og 2010 til de rigeste danskere?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:26

Spm. nr. S 2253

27) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren som regeringens sociale ansigt, at det er rimeligt, at de borgere, der har mindst, og som er afhængige af offentlige ydelser, skal betale regningen for regeringens skattelettelser?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er stillet af fru Yildiz Akdogan, som bedes oplæse det.

Kl. 16:26

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren som regeringens sociale ansigt, at det er rimeligt, at de borgere, der har mindst, og som er afhængige af offentlige ydelser, skal betale regningen for regeringens skattelettelser?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 16:26

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil gerne lige begynde med at slå fast, at regeringens skattelettelser og den skattereform, som regeringen står bag, er fuldt finansieret. Forslagene i regeringens aftale om genopretning af dansk økonomi har derfor intet med den at gøre. Det er altså ikke korrekt, når spørgeren i sit spørgsmål skriver, at skattelettelserne skal finansieres af borgere, der modtager offentlige ydelser.

Nu er der jo forhandlet en samlet pakke på plads, og jeg er som socialminister meget glad for, at det har været muligt at finde en økonomisk ansvarlig løsning, hvor kommunerne bliver friholdt for en besparelse på 4 mia. kr., og hvor vi undgår at suspendere den automatiske stigning i overførselsindkomsterne.

Samtidig prioriterer regeringen og Dansk Folkeparti de svageste i samfundet højt og afsætter i alt 5 mia. kr. til flere i uddannelse samt til svage og udsatte grupper m.v. Det er et klart signal om, at vi fremover vil gøre endnu mere for at inkludere udsatte borgere og give dem lige muligheder for at deltage på arbejdsmarkedet og i samfundet.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:28

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det meget sigende svar. Jeg kan høre, at ministeren er tilfreds med regeringens genopretningsplan, og at ministeren også synes, at hun har været med til at lave en politik, der inkluderer alle borgerne. Det er jeg altså ikke helt enig i, overraskende nok, især når man tænker på børnefamilierne. Regeringens genopretningsplan får jo konsekvenser for knap 400.000 danske børn, som bliver ramt af den her besparelse, bl.a. på grund af børnechecken fordi der er sat et loft over børnechecken. Det får altså en konsekvens for de familier, som har tre eller flere børn. Det er lidt interessant at se, når man tænker på, at det faktisk er hvert tredje barn i Danmark ifølge en artikel fra Ritzau. Det er altså hvert tredje barn i Danmark, der bliver ramt økonomisk, og som sagt rammer det især familier med mange børn og familier, der har lave indkomster.

Det er lidt tankevækkende, at ministeren siger, at hun tænker inkluderende, og at hun gerne vil have alle med. Så er det egentlig lidt tankevækkende at se på, at det specifikt er familier med lave indkomster, man målretter den her besparelse mod. Og der er altså mange familier, som regner med netop den her børnefamilieydelse som en del af familiebudgettet. Det er penge, som kan gå til betaling af

daginstitution, sommersandaler, vintertøj, mad, altså mange ting, som ministeren måske tager for givet, men familier, som ikke har det så godt med økonomien, tager det ikke for givet, tværtimod. De værdsætter det her beløb, så de kan få dagen og året til at løbe rundt.

Synes ministeren sådan ud fra de her ting, at det stadig væk er en meget socialt retfærdig og inkluderende politik, hun har været med til at lave?

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Socialministeren.

Kl. 16:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er det jo ikke lige til at skulle finde 24 mia. kr. i den her genopretningspakke, uden at vi alle sammen på den ene eller på den anden måde kommer til at mærke det. Det var alligevel en vis sum penge, der skulle findes. Men det er en tvungen opgave. Det er simpelt hen en nødvendig opgave. Det er en opgave, som viser, at vi har en regering, der sammen med Dansk Folkeparti er villig til at tage det økonomiske ansvar i forhold til at sikre det danske samfund. For vi ved jo, at hvis vi ikke sørger for at få styr på de offentlige finanser og sørger for at få styr på gælden, kan vi ende i samme situation som en lang række andre europæiske lande, der virkelig skal gå til den i forhold til de offentlige budgetter.

Så jeg synes, at det at føre en ansvarlig økonomisk politik og sørge for, at der er styr på finanserne, og sørge for, at der er ro i forhold til, hvordan markederne ser på Danmark, og sørge for at holde renten i ro, faktisk også er socialt ansvarligt. For det er kun på den måde, vi kan sikre og beskytte vores svage borgere i samfundet.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:30

Yildiz Akdogan (S):

Nu snakker ministeren meget om ansvarlighed og inklusion, og hun synes, at hun har fået gennemført et godt stykke arbejde. Men ministeren nævnte så også, at regeringen i samarbejde med Dansk Folkeparti har fået gennemført den her såkaldt meget socialt ansvarlige genopretningspakke. Man kan så stadig væk sætte spørgsmålstegn ved, om det er socialt ansvarligt, især når man ser på, at det her som sagt er med til at ramme familier, der ikke har det godt i forvejen, de mest udsatte familier.

Jeg vil egentlig gerne prøve at stille et mere konkret spørgsmål til ministeren. Det er sådan, at Dansk Folkeparti har været ude at sige, at det faktisk er meget bevidst, at loftet over børnefamilieydelsen skulle ramme indvandrerfamilierne hårdest. Det er da lidt tankevækkende, at det er et bestemt segment i samfundet, man går efter, det er simpelt hen indvandrerfamilierne, der jo gennemsnitligt har flere børn end etnisk danske familier. Synes ministeren egentlig, at det er en ansvarlig politik at gå efter en bestemt udsat gruppe i samfundet?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:31

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu synes jeg stadig væk, at vi har en ganske generøs ydelse i forhold til, at vi har 30.000 kr. som loft over børnefamilieydelsen. Igen vil jeg gentage, at når man skal lave en genopretningspakke af den størrelse, som vi er ude i her, så kan man ikke undgå, at der er nogle, der vil mærke det i det her samfund. Det er sådan set også sådan, at vi

alle sammen bidrager og bærer til i forhold til at finde de 24 mia. kr., som sikrer, at der er ro og stabilitet om dansk økonomi, som sikrer, at vi fortsat kan have et velfærdssamfund, der ikke bliver truet af spekulanter og dermed også af problemer i forhold til, at vi kan sikre en sund økonomi i Danmark.

Derfor synes jeg, at det er godt, vi har fået en genopretningspakke, som skaber ro omkring dansk økonomi, så vi derved også kan sikre, at vi fortsat kan gøre noget for de svageste i vort samfund.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:32

Yildiz Akdogan (S):

Ministeren sagde det ordret: Nogle skal jo mærke det. De her »nogle« er de mest udsatte familier, vi har i Danmark. Det er både etnisk danske børn, og det er også nydanske børn.

Jeg synes, det er ret tankevækkende, at en socialminister, som burde tænke inkluderende, som hun selv påstår at hun gør, kan rejse sig op og sige: Nogle skal jo mærke det. Den her genopretningspakke er målrettet til at ramme bestemte grupper i samfundet, de mest udsatte familier og familier med nydansk baggrund. Det er da hverken ansvarligt eller på nogen som helst måde respektfuldt over for de mennesker, der bor i det her samfund.

Så jeg vil egentlig gerne høre ministeren: Når ministeren bliver ved med at fremhæve, at genopretningspakken er nødvendig, fordi vi skal skabe bedre velfærdsforhold osv. osv., hvorfor er det så lige, at det er børnene, der skal betale denne pris for den forfejlede økonomiske politik, som regeringen har lavet? Synes ministeren, det er fair, at prisen bliver betalt af børn?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:33

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil lige sige til spørgeren, at jeg jo altså sagde, at vi alle sammen kommer til at bidrage til den her genopretningspakke. Vi kommer alle sammen til at bære det, at vi sikrer, at der er ro og stabilitet omkring dansk økonomi. Og så er jeg totalt uenig med spørgeren i forhold til regeringens økonomiske politik og det, spørgeren siger om regeringens politik gennem tiden. Det er faktisk regeringens økonomiske politik og de tiltag, der er blevet truffet og besluttet gennem de seneste mange år, som er skyld i, at vi er et af de få europæiske lande, der ikke skal ud og finde så mange penge, som mange andre skal. Vi er faktisk en af de lande i den her europæiske klasse. Vi skal finde ½ pct. af BNP fra 2011 til 2013, hvor der er en lang række andre lande, der skal ud og finde langt mere og derved også skal skære langt hårdere ind til benet i forhold til, hvad de har af offentlige ydelser.

Så jeg synes, vi kan glæde os over, at regeringens politik faktisk betyder, at vi er et af de lande, som ikke skal gå ind og skære så meget som mange andre europæiske lande.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Yildiz Akdogan, tak til socialministeren.

De næste fire spørgsmål, nr. 28, 29, 30 og 31, er udgået, og derefter er det jo så spørgsmål nr. 32 til skatteministeren af hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:35

Spm. nr. S 2256

Kl. 16:35

28) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at fastfrysning af offentlige ydelser ikke kommer til forøge fattigdomsproblemerne i Danmark?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:35

Spm. nr. S 2226

29) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Er det ministerens opfattelse, at landets ungdomsuddannelsesvejledere er godt nok »klædt på« til at håndtere udviklingen af individuelle uddannelsesplaner for mennesker med udviklingshæmning?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:35

Spm. nr. S 2227

30) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Hvilken tanker gør ministeren sig om det nødvendige tilsyn med de individuelle uddannelsesplaner?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 16:35

Spm. nr. S 2254

31) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Set i lyset af, at SU-modtagere ifølge en undersøgelse blandt elever og studerende mangler 1.011 kr. om måneden for at kunne betale de faste udgifter, mener ministeren så, at det er fornuftigt at skære yderligere ned i SU'en, som regeringens genopretningsplan lægger op til, og gør det indtryk på ministeren, at også formanden for det af regeringen nedsatte SU-råd mener, at SU'en ikke slår til?

Skriftlig begrundelse

»Balancen bliver skæv, fordi SU'en ikke er blevet reguleret. Alle har vidst, at SU-beløbet ikke slår til, men der har ikke været politisk vilje til at tilpasse SU'en« Citat: Formanden for SU-rådet, Per Andersen i Urban den 20. maj 2010.

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 16:35

Spm. nr. S 2259

32) Til skatteministeren af:

Anders Samuelson (LA):

Hvad er ministerens holdning til de konsekvenser, som afgiftsstigningen på cider vil have for udflytningen af danske vækstarbejdspladser, og til den stigning i grænsehandelen, som afgiftsstigningen vil medføre?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelson bedes oplæse spørgsmålet.

Anders Samuelson (LA):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvad er ministerens holdning til de konsekvenser, som afgiftsstigningen på cider vil have for udflytningen af danske vækstarbejdspladser, og til den stigning i grænsehandelen, som afgiftsstigningen vil medføre?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:35

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Regeringen ønsker, at forbruget af alkohol blandt unge reduceres. Derfor har regeringen også indgået en aftale med Dansk Folkeparti om, at tillægsafgiften på alkoholsodavand forhøjes. Samtidig udvides afgiftsgrundlaget til også at omfatte cider og ciderbaserede drikke. Hermed sikres det, at disse produkter behandles på samme måde som konkurrerende produkter, der produceres på baggrund af andre alkoholtyper. Forslaget forventes at medføre et fald i forbruget og dermed også i salget af de pågældende produkter. Det lavere salg vil kunne betyde tab af arbejdspladser hos de berørte virksomheder, men det er jo ikke anderledes end ved afgiftsforhøjelser som f.eks. på tobak. Indenlandsk og udenlandsk producerede produkter vil blive pålagt samme afgift, og eksporterede produkter vil ikke blive pålagt afgift. Jeg har derfor svært ved at se, hvordan forslaget skulle medføre, at der udflyttes arbejdspladser relateret til produktion af de pågældende produkter, da udenlandsk producerede produkter afgiftsmæssigt handles på lige fod med de danskproducerede produkter.

For så vidt angår stigningen i grænsehandelen, er det korrekt, at det forventes, at forslaget vil indebære en stigning i grænsehandelen med de pågældende produkter. Det er imidlertid en stigning, som regeringen er villig til at acceptere, da det er reduktionen i de unges alkoholforbrug, der har den største prioritet for regeringen.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelson.

Kl. 16:36

Anders Samuelson (LA):

Nu er jeg jo i den heldige, lykkelige situation, at jeg selv har en søn på 18 år, og jeg har spurgt ham: Hvis du og dine venner ikke længe har råd til at købe ciderprodukter, hvad er så alternativet? Og han svarede: Det er jo ganske enkelt, nemlig at købe en flaske vodka og en masse sodavand, og så blander vi det. Har man så egentlig fået gjort noget ved alkoholforbruget? Hvad er ministerens kommentar til det?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:37

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg afholder mig altid for i Folketingssalen at stå og diskutere enkelte unge mennesker eller personer. Men jeg er helt overbevist om, at vi med det afgiftsforslag, som vi har præsenteret her i Folketinget, får reduceret forbruget af alkohol.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelson.

Kl. 16:37

Anders Samuelsen (LA):

Da svaret er så kort og der ikke er nogen dokumentation, er det bare en trossag. Så er vi tilbage til, hvad provenueffekterne af det her så er. Der kommer til at være en enorm prisforskel. I forvejen er prisforskellen jo stor på at købe en flaske cider syd for grænsen og så købe den herhjemme. Nu bliver den der prisforskel markant større.

Hvordan vil ministeren argumentere for, at det ikke medfører en markant større grænsehandel og dermed sådan set ikke skaber nogen nye arbejdspladser i Danmark, bare på andre områder? Altså, hvis stort set al handel flytter syd for grænsen, skaber det jo da ikke nye arbejdspladser i Danmark, eller hvad?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:38

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har meget udførligt givet udtryk for min holdning til det spørgsmål og til en lang række spørgsmål, der er stillet i Skatteudvalget, hvor jeg også ved, at hr. Anders Samuelsen har siddet. Der har jeg jo meget nøje forklaret, hvad det er, som er regeringens politik. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at det kan betyde, at grænsehandelen vil stige. Det er jo en ting, vi ser på med åbne øjne, for det afgørende for os er at reducere de unges alkoholforbrug, og det synes jeg er en vigtig prioritet at have.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:38

Anders Samuelsen (LA):

Sagen er jo den, at allerede på nuværende tidspunkt tager det omkring 7 minutter, fra man kører en palle med cider ind i en af grænsebutikkerne, til den er tømt af danskere, som så kører den op over grænsen igen. Så der foregår allerede nu en ret markant grænsehandel.

I et af de svar, som ligger fra ministeren, antydes det, at grunden til, at prisen på cider er så høj i Danmark, må være, at f.eks. virksomheden CULT må have en monopolstatus. Men sagen er jo, at den konkrete virksomhed CULT dækker 30 pct. af handelen med de her produkter herhjemme, så det er jo ikke på nogen måde at have monopolstatus.

Vil ministeren ikke godt uddybe, på hvilken måde han mener, at denne virksomhed har en monopolstatus og da bare kan sænke priserne, når vi samtidig tager højde for, at man syd for grænsen kan nøjes med at have én sælger til at dække 54 butikker, hvorimod man for den her virksomheds vedkommende har op mod 5.000 salgssteder i Danmark. Netop derfor har man brug for rigtig meget arbejdskraft, og dermed er det selvfølgelig også nødvendigt at have nogle andre priser herhjemme.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:40

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Altså, jeg har ikke tænkt mig at gå ind i en lang diskussion om virksomheden CULT. Det har jeg også svaret på. CULT har skrevet indtil flere gange både til Folketingets Skatteudvalg og til mig selv, og der er svaret meget udførligt på det. Men når det så er sagt, må jeg jo bare erkende, at vi ikke er enige om, hvad der skal gøres.

Jeg mener, at det er nødvendigt, at vi gør noget i forhold til de unges alkoholforbrug, og det har Liberal Alliance et andet syn på. Sådan er det, det er jo politik.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Anders Samuelsen og tak til skatteministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 233: Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et antidiskriminationscenter.

Af Astrid Krag (SF) og Karen J. Klint (S) m. fl.
(Fremsættelse 19.04.2010).

Kl. 16:40

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Integrationsministeren.

Kl. 16:41

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Forslaget fra Socialdemokratiet og SF drejer sig om oprettelse af et antidiskriminationscenter. Baggrunden er, at man ønsker at nedsætte eller vel komme diskriminationen til livs. Men man indrømmer da også i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det går bedre i dag end for 20 år siden. Det kan så selvfølgelig svinge en lille smule fra år til år, men det går bedre, hvad vi også har dokumentation for i Integrationsministeriet.

Det er lidt pudsigt, at man taler om et antidiskriminationscenter, når vi har oprettet et Institut for Menneskerettigheder, som vi egentlig mener er det nationale ligebehandlingsorgan. Jeg ved ikke, om det skyldes, at man ikke er tilfreds med Institut for Menneskerettigheder, at man nu vil oprette noget andet.

Jeg kan sige, at regeringen afviser forslaget. Vi mener faktisk, at der gøres så meget for ligebehandling i dag, også gennem lovgivningen, at det ikke er nye centre, der er brug for. Det, der er brug for, er det, vi gør meget ud af i Integrationsministeriet sammen med det frivillige Danmark, sammen med kommunerne og sammen med arbejdspladserne, nemlig at sørge for, at indvandrere bliver sluset ind i samfundet, dels gennem arbejde og sprogtilegnelse, dels ved at opfordre og opmuntre dem til at deltage i det frivillige foreningsliv, som jo er meget udbredt i Danmark. Det er det, der betyder noget for integrationen – at man er sammen i det daglige og lærer hinanden at kende. Flere forskningsinstitutioner og mere videnssamling mener vi ærlig talt ikke der er brug for. Vi fører jo også løbende kontrol med, at de satspuljemidler, som vi er fælles med en hel række partier om, virker, og det kan jeg sige at de gør. Det viser tallene. Så regeringen afviser forslaget.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ministeren. Så er det Socialdemokraternes ordfører fru Karen Klint.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Jeg har lyst til at begynde med at sige, at det, vi gør med B 233, jo netop er at bede regeringen om at undersøge nogle muligheder. Vi foreslår jo ikke, at man skal gennemføre noget lige her i dag eller i morgen. Så foreslår vi også en offentligt betalt antidiskriminationskampagne koordineret af tværkommunale tiltag og med understøttelse på virksomhederne. For vi er jo alle sammen enige om, at det at have en tilknytning til arbejdsmarkedet er noget, der fremmer integration, og vi ønsker også alle sammen en aktiv deltagelse i samfundet og i hele borgerlivet og ikke isolering i nogle parallelsamfund.

Derfor er vi sammen med nogle andre partier kommet med et forslag til, hvordan vi kan forbedre det at give plads til alle i samfundet, både hvad rettigheder og pligter angår, så vi har nogle gensidige forventninger til, hvordan vi opfører os over for hinanden, og også hvordan vi bidrager til fællesskabet. Det synes jeg faktisk er meget vigtig oplysning at komme med til det forslag, der ligger her – at det handler om at bidrage til fællesskabet. Det handler ikke om at give nogle en fordel frem for andre; det handler om, at når man er borger i Danmark, så går man ind for et bestemt værdigrundlag i et åbent samfund, i en åben dialog med sine naboer, og indgår på den måde også i at opføre sig på en måde, så man kan begå sig både i naboskabet og i samfundet i øvrigt.

Når jeg en gang imellem kører – hvad jeg gør, når jeg skal på job her i Folketinget – med linje 2 eller linje 5 hen over Amager, kan jeg jo nogle gange godt forundres lidt over, at det er en bus i Danmark, jeg er i, for det er i hvert fald ikke dansk sprog, der højlydt tales i bussen på alle tider. Det er ofte asiatiske sprog, der tales, og så er spørgsmålet jo netop, om det er integration, man fornemmer i den bus, eller om det er et parallelsamfund, der bare er meget, meget diskrete i deres måde at være på, hvorfor vi aldrig gør dem til et problem i diskussionen om integration. For mange af de asiatiske borgere i Danmark eller efterkommere af asiatiske borgere i Danmark har sådan en stille tilværelse, og vi kan jo alle sammen godt lide at komme på kinesisk eller indisk restaurant eller på thairestaurant og spise noget lækkert mad, og fordi de så fører den her diskrete tilværelse, tror vi, at der er tale om integration. Men spørgsmålet er jo, om der er tale om integration, eller om det i virkeligheden ikke er et parallelsamfund, vi oplever, når man ikke blander sig i den danske dialog og i den danske debat.

Så er vi også ærlige i teksten i vores beslutningsforslag her sammen med SF, når vi siger, at vi godt ved, at der er forskel på reel diskrimination og oplevet diskrimination. Vi synes, det er godt, at man i en sådan undersøgelse også kan komme til bunds i, hvordan vi får givet de mennesker, som flytter til Danmark og opvokser i Danmark uden nødvendigvis at føle sig helt danske, en oplevelse af, at vi har dansk humor og også en dansk væremåde; så man skal heller ikke være for sart med hensyn til at opleve sig tilsidesat på arbejdsmarkedet eller noget andet. For det handler jo også om, at man kan begå sig ligeværdigt i det land, man bor i. Det kunne være godt at få flere værktøjer til virksomheder, arbejdspladser og andre til at komme tættere på sandheden om, hvad reel diskrimination er over for måske sart og misforstået oplevet diskrimination.

Når vi tager det op her, er det jo ikke, fordi vi åbner nogen ladeport og ønsker flere mennesker ind. Modsat er vi vel også enige om alle partierne imellem, at vi står over for den udfordring, at vi kommer til at mangle arbejdskraft i landet, ikke mindst på sigt, og derfor skal der måske være bedre plads til, at mennesker udefra kan komme og bistå med deres arbejdskraft. Det betyder jo ikke, at man i mindre grad skal være borger; for selv nu i regeringens spareprogram er der jo også tale om, at vi får en arbejdskraftmangel, så der er behov for at rekruttere borgere. Men vi ønsker jo ikke at rekruttere borgere på

gammel gæstearbejdermaner, hvor folk lever isoleret i skurvogne og ikke forholder sig til det samfund, de bor i, men sådan, at hvis man skal være arbejdskraft i Danmark, så skal man også være borger i Danmark.

Så alt i alt handler det her om at få undersøgt, hvad forskellen er på oplevet diskrimination og reel diskrimination, og hvordan vi kan sikre en fornuftig integration, hvor man respekterer de danske værdier om, hvordan vi opfører os indbyrdes, og hvor man føler sig medansvarlig for det fællesskab, vi alle sammen er så afhængige af.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Venstres ordfører hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:48

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti foreslår, at der oprettes et antidiskriminationscenter, der bl.a. skal udvikle viden om diskrimination, gennemføre offentligt finansierede kampagner og koordinere tværkommunale tiltag.

I Venstre er vi helt enige med forslagsstillerne i, at diskrimination skal bekæmpes. Vi er også glade for, at forslagsstillerne i forslaget anerkender, at andelen af indvandrere, der føler sig diskrimineret, er langt lavere nu end for 10 år siden. Hvorfor er den så det? Det skyldes efter Venstres opfattelse, at langt flere indvandrere er kommet i arbejde og dermed kommet ud blandt almindelige etniske danskere. Det skyldes, at regeringen de sidste 8 år har haft vedvarende fokus på problemstillingen bl.a. gennem handlingsplanen til fremme af ligebehandling fra 2003 og gennem nedsættelsen af Ligebehandlingsnævnet, som er et samlet klagenævn på diskriminationsområdet.

Når det er sagt, må jeg ærligt sige, at vi synes, forslaget her er problematisk. Det er det, fordi der ikke i forslaget er anvist nogen finansiering. Vi er i en tid nu, hvor vi har massivt underskud på statens finanser. Vi bruger i 2010 20.000 kr. mere pr. dansker end det, der kommer ind i skatteindtægter, og det hul, det overforbrug skal afdækkes. Når vi er i sådan en tid, skal man anvise finansiering til sine forslag, også selv om man kan henvise til en dynamisk effekt. Dernæst må vi sige, at en hel del af de opgaver, som man ønsker at det her antidiskriminationscenter skal se nærmere på, jo er givet Institut for Menneskerettigheder allerede i dag. Sidst tror vi ikke, at diskrimination forsvinder ved at nedsætte et videncentret. Det forsvinder i højere grad ved at få indvandrere ud på arbejdsmarkedet, så deres hverdag tilbringes sammen med andre danskere. Det er den måde, vi bekæmper diskrimination på, det er ikke ved at lave et nyt center. Derfor afviser Venstre beslutningsforslaget.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Klint for en kort bemærkning.

Kl. 16:51

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge hr. Karsten Lauritzen, hvorfor det er problematisk at komme med et forslag om, at man bør undersøge noget. Vi har jo ikke sagt her, at der skal etableres noget, der vil give en stor og løbende driftsudgift. Der står her: Folketinget pålægger regeringen at undersøge mulighederne for at oprette et antidiskriminationscenter til videnudvikling m.v.

Det er altså ikke store penge, vi taler om, så hverken det ene skattehul eller det andet finanskrisehul er noget, vi kan tage ind i sammenligning med det her. Det her er typisk et forslag, som, hvis det under en satspuljeforhandling var blevet fremsat fra regeringens side, måske kunne have henhørt under integrationsministeren, beskæftigelsesministeren eller erhvervsministeren. Det kunne faktisk ligge

rigtig mange steder, hvor man ligesom kunne sige at det her var fornuftigt. Noget af det kunne sågar også ligge under videnskabsministeren, når der skal forskes i det.

Så hvorfor er det et problem at komme med noget, der i hvert fald her handler om at undersøge mulighederne og ikke om drift?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:52

Karsten Lauritzen (V):

Det kan selvfølgelig være, at jeg tager fuldstændig fejl, men jeg tror, at hvis regeringen sagde ja til det her forslag og undersøgte mulighederne, så ville fru Karen Klint, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, også argumentere for, at man så også havde sagt ja til rent faktisk at oprette centeret. Og det kræver både penge at undersøge det og at oprette det.

Der bliver jeg bare nødt til på Venstres vegne at sende det meget, meget klare signal, at vi ikke vil være med til at undersøge det, at vi ikke vil være med til at sætte penge af til centeret, når der ikke er anvist finansiering. Det kan godt være, at det kun koster nogle få hundrede tusinde kroner at undersøge det, og at man kan oprette centeret for nogle få millioner, men vi er bare i en tid, hvor der skal anvises finansiering på ethvert forslag, der bliver fremlagt i Folketingssalen, så længe der er massivt underskud på statens finanser. Det er den principielle holdning, som vi har i Venstre.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Klint.

Kl. 16:53

Karen J. Klint (S):

Grundlæggende tror jeg jo ikke, at vi er uenige om, at hvis vi kommer med dyre forslag, skal de være finansierede, men her er det jo en idé, vi beder om at få undersøgt. Så kan man sige, hvad den undersøgelse vil koste, og så skal der jo tages en fælles beslutning om, hvordan den skal finansieres. Så det er ikke så atypisk igen.

Det er jo ikke et forslag om, at man skal oprette et center, men om, at man undersøger det. Det er bare den lille nuance, jeg ønsker at gentage. Man afviser faktisk at samarbejde om at undersøge noget, og hvis vi ikke kan gøre det fra Folketingssalen, må vi jo gå uden for murene, ligesom regeringen gør med DF, og så må vi jo se, om vi kan klare det der.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:53

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil gerne gentage, at vi i Venstre har den holdning, at vi ønsker at være økonomisk ansvarlige, og ethvert forslag om at undersøge ting, om at oprette ting – måske ikke forslag om at nedlægge ting, for det kan der være en gevinst i – alle forslag, der koster, om det så bare er 25 øre, ønsker vi finansieret. Derfor har vi den principielle holdning, at vi vil afvise det her forslag.

Hvis forslaget skulle komme op i nogle satspuljeforhandlinger, er der jo anvist finansiering derigennem, og så er vi villige til at tage en fordomsfri debat. Men her i Folketingssalen har vi den politiske holdning, at de forslag, der lægges frem, skal finansieres, og det er det her forslag ikke, selv om det kun handler om en undersøgelse.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 16:54

Kl. 16:54

Astrid Krag (SF):

Jamen jeg kan berolige ordføreren med, at forslaget er finansieret fra vores side i det skatteudspil, vi har lavet sammen, også selv om ordføreren har ret i, at det er små midler, der er tale om.

Jeg vil bare lige have ordføreren til at bekræfte, at når vi ikke ved, om den diskrimination, der er tale om, er oplevet eller reel, er det også svært at vide, hvordan det er, vi skal komme den til livs. Er ordføreren enig med mig i det? Og som det andet: Er ordføreren ikke også enig med mig i, at det faktisk også har nogle omkostninger for samfundet? Det koster os som samfund nogle penge, når der finder diskrimination sted, f.eks. når unge med fremmedklingende efternavne ikke kan få praktikplads og derfor dropper ud af deres uddannelse, ikke får en uddannelse og ender som ufaglært arbejdskraft eller arbejdsløse. Det koster jo altså også samfundet rigtig mange penge. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:55

Karsten Lauritzen (V):

Jo, det er vi i Venstre fuldstændig enige i. Diskrimination skal bekæmpes, og det er jo det, vi har gjort siden 2001. Det er også derfor, og det er jeg da glad for, at forslagsstillerne erkender, at antallet af personer, der føler sig diskrimineret, om det så er noget, de føler, eller noget, de oplever, i hvert fald er for nedadgående. Det er jo dejligt, det er positivt. Men vi tror altså også, at den her begrænsning af diskriminationen kommer af, at indvandrere er kommet i arbejde, er kommet ud blandt almindelige danskere, og at danskerne dermed har fundet ud af, at indvandrere er nogle, der ønsker at bidrage positivt til det danske samfund; og omvendt har de indvandrere, der er kommet ud i samfundet, fået et andet indtryk end det, de havde, af danskerne. Jeg tror faktisk, at det er den simple opskrift på at bekæmpe diskrimination. Og så er det selvfølgelig om at tage en åben og fordomsfri debat i offentligheden om, at vi ikke vil acceptere, at indvandrere og nydanskere bliver diskrimineret, og fordi de har fremmedklingende navne, ikke kan få en praktikplads.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Astrid Krag.

Kl. 16:56

Astrid Krag (SF):

Men jeg må så bare ligesom den socialdemokratiske ordfører udtrykke min skuffelse over, at man fra regeringens side sådan nærmest bare pr. automatik afviser det her forslag. Nu er det jo faktisk sådan, at nogle af dem, der bakker op om, at vi har behov for mere viden, mere forskning på det her område, netop er Institut for Menneskerettigheder, som er dem, som regeringen, både ministeren og ordføreren, henviser til i forhold til det her. De siger, at der mangler viden.

Så synes jeg, at jeg bare må sige, at det er sådan lidt magtfuld-komment og arrogant fra regeringspartiernes side bare at sige: Vi vil ikke engang undersøge mulighederne for at lukke det her hul, som de mennesker, vi har sat til at arbejde med det her, faktisk påpeger der er. Det er det budskab, der kommer fra Institut for Menneskerettigheder. Så længe vi ikke har nogen reel og holdbar viden om, hvad der er oplevet diskrimination, og hvad der er reel diskrimination i

samfundet, så bliver det også svært at komme det til livs. Jeg må bare sige: Det kan godt være, at Venstres ordfører er tilfreds med, at 34 pct. af de etniske minoriteter føler sig diskrimineret, men jeg synes, det tal er alt, alt for højt.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:57

Karsten Lauritzen (V):

Jeg sagde ikke, at jeg var tilfreds med tallet – vi skal have så få mennesker som overhovedet muligt, der føler sig diskrimineret – men anerkender blot, at det er for nedadgående, til trods for at man ikke har lavet en fuldstændig nøjeregnende klargøring. Så lad os gøre noget ved problemet i stedet for at bruge en masse ressourcer på at undersøge det, hvilket jeg kan forstå Socialistisk Folkeparti parti ønsker. Og det er jo fint, at vi har den politiske forskel.

Med hensyn til Institut for Menneskerettigheder vil jeg bare sige, at de mig bekendt får 41 mio. kr. på finansloven, og at der selvfølgelig er en aftale om, hvad for noget arbejde der skal laves, og hvis der er ønske om, at man inden for den ramme skal prioritere diskriminationsområdet noget mere, jamen så er jeg da villig til at tage den debat. Man kunne også håbe, at Institut for Menneskerettigheder, der jo selv bestemmer over en del af deres midler, ville bruge mindre tid på at skrive politiske høringssvar på 30 sider med primært politiske kommentarer og ikke juridiske vurderinger, og så kunne det være, der var ressourcer til at lave sådan en diskriminationsundersøgelse i stedet for. Men det er jo Institut for Menneskerettigheder, der ønsker at prioritere deres arbejde sådan.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Søren Krarup.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Søren Krarup (DF):

Jeg er ked af at sige det, men dette beslutningsforslag og bemærkningerne til det er et skoleeksempel på den begrebsforvirring eller intellektuelle overfladiskhed, der så ofte gør den offentlige debat i Danmark pinlig.

Først: Hvad betyder diskrimination? Det betyder forskelsbehandling, og da mennesker er yderst forskellige, er diskrimination noget uundgåeligt i denne verden og kan være noget højst nødvendigt, hvis virkeligheden skal respekteres. Når diskrimination imidlertid er gjort til noget nærmest kriminelt i den mere umodne del af dansk offentlighed, er det, fordi man i denne offentlighed dyrker begrebet lighed som noget helligt: Lighed til lands, til vands og i luften. Men der er jo intet, der er lige i sig selv. Lighed kan kun eksistere i forhold til noget andet, i forhold til hvilket man er lige. Og lighed i sig selv, sådan som det ofte anvendes i dyrkelsen af ligestilling, betegner da en trang til ensretning eller tyranni, hvor lige betyder det samme som ens. Nej, vi mennesker er ikke ens, men forskellige, og forskellen skal respekteres, uden at vi ensretter eller tyranniserer hinanden.

I to forhold gælder begrebet lighed. Der, hvor kristendommen gælder, er vi lige for Vorherre, og der, hvor retssamfundet gælder, er vi lige for loven. To steder – i forhold til Gud og i forhold til loven – giver talen om lighed mening, ellers er den meningsløs, et udtryk for begrebsforvirring og trang til at tyrannisere. Og det viser sig derved, at lighedsdyrkerne henfalder til klynk eller sentimentalitet eller føleri, hvor mangelen på præcision og klarhed i bestemmelsen af lighed erstattes af netop føleri. Det er dette, vi ser udstillet i bemærkningerne til dette beslutningsforslag. Hvad henviser forslagsstillerne nem-

lig til, når de skal begrunde oprettelsen af et antidiskriminationscenter? De henviser til, at en tredjedel af flygtninge og indvandrere i Danmark *føler* sig diskrimineret, og de henviser til den personlige oplevelse som begrundelsen for diskrimination. Ja, føleri og oplevelsesdyrkelse – dette er dette beslutningsforslags grundlag.

Men hvad kan man ikke lave love om, hvor følelsen skal begrunde loven, eller hvor de personlige oplevelser skal være lovgivningens årsag? Hvem kan ikke føle hvad som helst, og hvilke oplevelser kan man ikke fantasere sig til? Hvor følelsen og oplevelsen skal være lovgivningens basis, er ikke blot retssamfundet, men også enhver klarhed og modenhed ophævet. Hvis der er nogen i dette land, der føler sig snydt for de rettigheder, som loven tilsiger dem, så går man rettens vej. Og hvis der er nogen, der føler sig oversete eller nedvurderede, så kan de glæde sig over, at for Gud er vi alle lige. Dette er vores frihed: Ligheden for Vorherre og ligheden for loven. En lighed som den, dette beslutningsforslag taler om, hører hjemme ikke på denne jord og ikke iblandt voksne mennesker.

Jeg er som sagt ked af at sige det, men beslutningsforslaget er udtryk for en sådan begrebsforvirring, at forslagsstillerne skulle trække det tilbage og undskylde, at de har spildt Folketingets tid. Vi kan ikke tage det alvorligt, og vi kan naturligvis ikke drømme om at stemme for det.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen J. Klint for en kort bemærkning.

Kl. 17:02

Karen J. Klint (S):

Det er mere en bemærkning, end det er et spørgsmål, for jeg har næsten lyst til at sige tak for belæringen, men ikke tak for, at hr. Søren Krarup kun tager halvdelen af leksikonets beskrivelse af, hvad diskrimination er. Det er jo rigtigt, at det er forskelsbehandling, men det er jo den måde, man så bruger den forskelsbehandling på.

Det ville jo være lidt underligt, hvis det var så enormt dumt at foreslå en undersøgelse af, om vi gør tingene godt nok, og om der netop er den rigtige balance mellem reel diskrimination i Danmark. Hvis den er nul, så skal folk jo bare have at vide, at de skal lade være med at være så pylrede, men det står faktisk også i FN's menneskerettighedserklæring, og der kan man godt finde ud af at bruge begrebet diskrimination uden at nedgøre det, så hvorfor kan vi ikke her i Folketingssalen få en seriøs og lidt alvorlig drøftelse af, om der er forskel på reel diskrimination og på oplevet diskrimination? Det er jo det, vi beder om at få undersøgt.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:03

Søren Krarup (DF):

Må jeg sige, at det er mig, der overhovedet fremkommer med en alvorlig vurdering af dette spørgsmål. Det andet er sentimentalitet, og det er et intellektuelt sammenbrud, der ligger i sådan et beslutningsforslag. Det er så typisk, at når man skal begrunde disse såkaldte diskriminationsforhold, er det, som jeg sagde, kun føleriet, kun oplevelsesdyrkelsen. Det er da muligt, at der er indvandrere, eller at der er ikkeindvandrere, som føler sig oversete, og så må de altså lære at rette ryggen og tage sig sammen og lade være med at gå og pyldre for sig selv.

Det er simpelt hen, som jeg siger, et intellektuelt sammenbrud, der ligger i fremsættelsen af et sådant beslutningsforslag. Jeg synes altså, at det er pinligt for Folketingets niveau, at vi skal tage den slags alvorligt.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen J. Klint.

Kl. 17:04

Det er vigtigt, at man bedømmer folk på deres kvalifikationer og menneskelige egenskaber frem for på deres hudfarve, religion og etnicitet.

Kl. 17:04

Diskrimination på grund af etnicitet kan være en væsentlig barriere for den enkelte borgers samfundsdeltagelse. Diskrimination og racisme kan undergrave sammenhængskraften og modvirke en vellykket integration. Diskrimination kan fremme en følelse af eksklusion, som i sidste ende kan skabe grobund for ekstremisme.

Karen J. Klint (S):

Hvis vi talte om andre mennesker end lige integration i forhold til gammeldanskere og nydanskere, så tror jeg faktisk ikke, at bøsser og lesbiske, der bliver udsat for virkelig hård mobning og diskrimination, ville sige, at det var lavintelligent at stille deres problemer på spidsen i en politisk debat. Det er vel sådan set det, vi gør her. Vi tager det faktisk alvorligt, at man skal respektere hinanden, at man skal respektere de danske værdier, og at der er nogle spilleregler i det danske samfund. Men vi tager det også seriøst, at der er nogle borgere, der træder ved siden af og ikke kan finde ud af at opføre sig anstændigt over for hinanden. Det kalder jeg ikke for lavintelligens, men det er jo op til hr. Søren Krarup at kalde det, hvad han vil.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:05

Diskrimination kan have mange årsager. Den kan foregå mellem majoriteten og minoriteten, for vi skal huske på, at der også er diskrimination blandt minoriteterne indbyrdes og også fra minoriteternes side mod majoriteten. Diskrimination kan være direkte i form af diskriminerende adfærd og behandling, og diskrimination kan også være indirekte i form af regler, betingelser, praksis, strukturer m.v.

Vi ønsker i Det Konservative Folkeparti også at medvirke til, at færre bliver diskrimineret eller føler sig diskrimineret. Det skal ske ved at fremme oplysning og viden og bevidsthed om direkte eller indirekte diskriminerende adfærd.

Når alt dette er sagt, afviser vi i Det Konservative Folkeparti SF og Socialdemokratiets beslutningsforslag, og det gør vi af flere grunde. Først og fremmest fordi det center, man ønsker, allerede eksisterer i forvejen: Institut for Menneskerettigheder, som blev etableret i 2003 som Danmarks nationale ligebehandlingsorgan. Det har bl.a. fået til opgave inden for brede rammer at fremme etnisk ligebehandling. For det andet har regeringen iværksat en række initiativer, der omfatter en handlingsplan med en række initiativer mod diskrimination. Via eksempelvis satspuljemidler bliver der også støttet en række projekter, der arbejder for ligebehandling, eksempelvis kampagnen »Giv racismen det røde kort«. Ved at gå ind på hjemmesiden »nyidanmark« kan man se flere initiativer, hvor der arbejdes for ligebehandling og imod diskrimination.

Endelig som den tredje begrundelse for at sige nej til beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet og SF skal det nævnes – som ministeren også var inde på – at en ny handlingsplan til fremme af ligebehandling forventes at blive offentliggjort snart. Så alt i alt kan vi ikke støtte SF og Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Kl. 17:10

Søren Krarup (DF):

Anstændighed har at gøre med moral, for så vidt. Men det er også noget, der har at gøre med ligheden for loven. Vi er lige i dette land, fordi Danmark er et retssamfund. At der er nogle, der måske føler sig uglest af den ene eller den anden grund, må de leve med. Som jeg sagde, diskrimination betyder forskelsbehandling, og vi er forskellige. Det hjælper ikke, at man sidder og græder over, at der er nogle, der har ondt af, at man repræsenterer den forskel.

Hvis jeg skal være lidt personlig, må jeg sige, at jeg i 50 år systematisk har været svinet til i den offentlige debat her i dette land. Jeg har oplevet noget, jeg kunne kalde for diskrimination. Hvis jeg var lige så flæbevoren og lige så følelsespylret som dem, der laver dette beslutningsforslag, ville jeg også sidde og jamre og have ondt af mig selv. Men det har man ikke nogen grund til, når i øvrigt loven er overholdt, og når der ikke er noget, man bliver angrebet for, som er ulovligt, og som altså er en berettiget grund til angreb.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den konservative ordfører, hr. Naser Khader.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Beslutningsforslaget fra S og SF pålægger regeringen at undersøge mulighederne for at oprette et antidiskriminationscenter. Det pågældende center skal have til formål at udvikle viden om diskrimination og til at gennemføre offentligt finansierede antidiskriminationskampagner, koordinere tværkommunale tiltag mod diskrimination og understøtte virksomheder, der ønsker at bekæmpe diskrimination på arbejdspladsen.

Vi i Det Konservative Folkeparti er enige med forslagsstillerne i, at diskrimination skal bekæmpes, hvorend man møder den. Vi er også enige i, at der i dag er flere personer med anden etnisk baggrund end dansk, der føler sig udsat for diskrimination i f.eks. arbejdslivet, i den offentlige debat, ved adgang til diskoteker m.v. Det viser flere undersøgelser også. Men undersøgelserne viser også, at andelen af personer, der føler sig diskrimineret, er faldende. Alligevel er det stadig et område, hvor det er nødvendigt med en indsats rettet mod diskrimination og hen imod et rummeligt samfund med plads til alle.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den radikale ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Allerede i forslagens bemærkninger gør forslagsstillerne jo opmærksom på den usikkerhed, der kan være ved måling i forbindelse med personlige oplevelser og dermed skelen mellem reel og oplevet diskrimination.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at der er brug for viden om, hvor og hvordan diskrimination finder sted. Jeg er også enig i, at arbejdsmarkedet i den her sammenhæng er meget interessant, fordi vi stadig væk oplever – selv om der er bedring – at der er relativt stor forskel på andelen af personer med danske rødder og andelen af personer med andre rødder end danske på arbejdsmarkedet. Jeg er også selv optaget af betydningen af den måde, den offentlige debat foregår på, og af den måde, den opleves på.

Så jeg er enig i hovedsigtet, nemlig at vi har brug for mere viden, og derfor synes jeg også, vi har brug for mere forskning.

Så er spørgsmålet bare, om vi behøver et nyt center til det, altså om den forsknings- og videnopsamling ikke kan finde sted andre steder, som allerede er etableret. Jeg synes i hvert fald, at de, der er interesseret i det her tema, kunne gå sammen og prøve at finde ud af, hvordan vi kan styrke den forsknings- og videnopsamling, og hvordan vi kan bruge de allerede eksisterende steder til det – også for at

rejse debatten med de mennesker, som ville være i stand til at samle viden mere systematisk eller måske formidle den mere systematisk. Jeg tænker bl.a. på Dokumentations- og rådgivningscenteret om racismediskrimination, men der kunne også være andre; der er i hvert fald universiteter, hvor man kunne finde mennesker, der var interesseret i det her.

Det ville være mit bud, for jeg tror ikke, forslaget kan finde et flertal i Folketinget.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:12

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Enhedslisten støtter vi Socialdemokraterne og SF's forslag. Jeg er sådan set enig med fru Marianne Jelved i, at det er muligt, det ikke er et nyt center, der er behov for; det er muligt, vi kan løfte de her opgaver på nogle af de institutioner, der allerede findes. Men der er i hvert fald ikke nogen tvivl om, at det, forslaget omhandler, nemlig at få mere viden på området og også aktivt bekæmpe diskriminationen i samfundet, er et helt afgørende mål, som vi selvfølgelig støtter. Det er uacceptabelt, at bestemte grupper i det danske samfund oplever og udsættes for diskrimination. Det er meget alvorligt, det går ikke bare ud over den enkelte, der udsættes for diskrimination, men det er også alvorligt for vores samfund som helhed.

Jeg vil fortælle en kort historie: Da der blev brændt containere af på Nørrebro for ikke længe siden, havde jeg en snak med nogle af de unge, der opholder sig på Blågård Plads, hvor jeg selv bor, og spurgte, hvad der sker oppe i hovedet på unge mennesker, som kan finde på at sætte ild til sådan en container. Der var en ung mand, der sagde følgende til mig:

Når man oplever at gå ned ad gaden og der bliver råbt »perker!« – jeg ved ikke, om man må sige sådan noget fra Folketingets talerstol, men det var et citat – når man går ind i en butik og der bliver kigget på ens hænder, fordi butiksindehaveren tænker, at man nok stjæler; når man prøver at komme ind på et diskotek, men får at vide, at man har de forkerte sko på, selv om alle de andre i køen har de samme sko på og gerne må komme ind; når man søger en læreplads, fordi man går på teknisk skole og får at vide, at det kan man ikke få, selv om de andre i klassen med et danskklingende efternavn godt kan; så får man det på et tidspunkt sådan, at man ikke har lyst til at være en del af det samfund, man lever i.

Det var beskeden fra den unge mand, jeg talte med.

Det er jo meget, meget alvorligt, ikke bare for den unge mand, men også for vores samfund som helhed. Det er bestemt ikke en undskyldning for at brænde containere af, men det er nødvendigt at sætte ind over for den her diskrimination, hvis vi vil undgå den slags konflikter. Og Enhedslisten støtter som sagt initiativer, der kan være med til at bekæmpe diskrimination i det danske samfund.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 17:15

Søren Krarup (DF):

Jeg har jo lyttet til fru Johanne Schmidt-Nielsen med stor interesse og har hørt den lille historie om den såkaldte diskrimination på Nørrebro. Jeg synes, det er ganske rigtigt, at det er ubehageligt, at der bliver råbt efter en. Jeg har selv i de sidste 20 år oplevet, at der er blevet råbt racist efter mig ustandselig, fortrinsvis af folk fra Nørrebro og omegn.

Mener fru Johanne Schmidt-Nielsen, at det, at man bliver genstand for tilråb, er noget, man skal betragte som en sådan uhyrlighed, at man skal forlange en hel lovgivning stillet til disposition for en? Var der ikke mulighed for, at man måske skulle trække på skulderen eller ryste på hovedet, som jeg har gjort, og sige, at det dømmer dem selv? Var der ikke også grund til at sige til den unge mand, som fru Johanne Schmidt-Nielsen har mødt, at han skal blæse på dumme mennesker og ikke begynde at puste sig op og gøre sig til et offer for en forfærdelig diskrimination?

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:16

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil starte med at sige til hr. Søren Krarup, at det da bestemt heller ikke er rimeligt, at hr. Søren Krarup udsættes for chikane i det offentlige rum på grund af hr. Søren Krarups holdninger, medmindre hans udtalelser strider direkte mod lovgivningen, naturligvis. Det er klart. Vi har en åben debat, hvor der naturligvis også skal være plads til f.eks. hr. Søren Krarups holdninger, det er klart.

Men jeg vil sige til hr. Søren Krarup, at jeg faktisk synes, at det er alvorligt, når unge mennesker oplever, at de på grund af deres efternavn eller på grund af deres hudfarve har væsentlig sværere ved at få en praktikplads end etnisk danske unge. Det synes jeg er et stort problem, som vi skal sætte ind over for. Jeg synes også, at det er et problem, når unge mennesker i Danmark oplever systematisk at blive udsat for diskrimination på grund af deres etnicitet. Det er ikke godt nok at sige til de unge mennesker: Du må bare trække på skuldrene. Der har vi som fællesskab et ansvar for at sige, at vi ikke vil acceptere den slags i det danske fællesskab.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 17:17

Søren Krarup (DF):

Til fru Johanne Schmidt-Nielsen vil jeg sige, at det jo er en selvoptagethed, der gør meget små ting meget store.

Jeg er vokset op i København. Jeg kom for 45 år siden til Vestjylland som præst. Vestjyderne havde formodentlig et etnisk misforhold til københavnere, og det tog lidt tid for dem at vænne sig til, at en københavnner er københavnner. Det må man så leve med, og så lærer de faktisk, at man kan leve sammen.

Det er jo simpelt hen kun selvoptagethed. Jeg er ked af at sige det, men det er jo kun selvoptagethed, der dyrker sig selv og alle sine følelser og især hele sin rigtighed. Og der skal jeg så lige sige – og det er et problem, der slet ikke er kommet ind – at hele menneskerettighedsdyrkelsen også er ensbetydende med at gøre selvretfærdigheden til triumf. Menneskerettighederne – som om man har rettigheder, hvor der ikke er en lov. Men når man laver en filosofi, der siger, at man er retfærdig fra begyndelsen, får man også en selvretfærdighed, som er uden ende, og det er jo det, vi møder her: selvretfærdighed, forfængelighed, utrolig selvdyrkelse og oplevelsesføleri.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg håber meget, at der er nogen, der lytter til den debat, der er netop nu i Folketingssalen, for der bliver sagt ting i den her Folketingssal,

som siger enormt meget om, hvordan man tænker i Dansk Folkeparti, hvis det, hr. Søren Krarup står her og siger, vitterlig er et udtryk for Dansk Folkepartis holdninger – at det skulle være selvoptagethed eller forfængelighed at sige fra over for den diskrimination, der f.eks. foregår, når unge mennesker med anden etnisk baggrund får afslag på en praktikplads. Og det er meget, meget tydeligt, at de får afslag på grund af deres etnicitet. Vi har fulgt det her område tæt siden 2005, og vi kan se, at diskriminationen er systematisk – at unge mænd med anden etnisk baggrund har væsentlig sværere ved at få en praktikplads end unge mænd med dansk baggrund.

Det er ikke et problem, som man kan afskrive ved at tale om forfængelighed eller selvoptagethed, det er et samfundsproblem, som vi som samfund er forpligtet til at skride ind over for. Det er en diskrimination, som vi ikke kan tillade i det danske samfund, og jeg er chokeret over, at hr. Søren Krarup virkelig kan finde på at stå i Folketingets sal og sige, at det at sige fra over for den diskrimination er udtryk for forfængelighed.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 17:19

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil godt fortælle en kort historie, som jeg vil bede fru Johanne Schmidt-Nielsen forholde sig til. Jeg var ude at køre med en taxa-chauffør, som er nydansker, og så spurgte jeg ham, om han følte sig diskrimineret. Han fortalte en historie om sin fodboldklub. Han går på et fodboldhold ude på Vestegnen, og det er faktisk kun nydanskere, der går på det fodboldhold, og han sagde, at der faktisk var diskriminationsproblemer. Der var en, der faktisk var ret ked af det en dag, fordi han blev drillet. Han blev mobbet, fordi han var jyd og havde jysk accent, og det var han rigtig ked af. Og det kan man selvfølgelig godt sige er et stort problem, men er det et problem, som fru Johanne Schmidt-Nielsen føler vi får løst ved at lave det her antidiskriminationscenter?

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:20

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må sige, at jeg mener, hr. Karsten Lauritzen i den grad negliger det faktum, at der foregår diskrimination af mennesker med anden etnisk baggrund end dansk i det danske samfund, og jeg troede faktisk, at det var noget, man i Venstre og i regeringen arbejdede imod. Derfor undrer det spørgsmål, hr. Karsten Lauritzen her stiller mig, meget. Jeg synes, det er plat at sammenligne det, at en jyd på et fodboldhold bliver drillet med sin jyske accent, med den desværre systematiske diskrimination, som mange unge, gamle, børn med anden etnisk baggrund oplever i Danmark. Mener hr. Karsten Lauritzen virkelig, at de to ting kan sidestilles?

Når det er sagt, vil jeg sige, at hvis der er problemer i fodboldklubber med, at der er jyder, der bliver udsat for drillerier, vil jeg da anbefale de fodboldklubber at sætte ind over for det. Men jeg må sige, at jeg ikke oplever, at jyder generelt har sværere ved f.eks. at få praktikpladser end københavnere. Og så kunne jeg godt tænke mig at få at vide af hr. Karsten Lauritzen, som jo har endnu en kort bemærkning, om hr. Karsten Lauritzen deler Dansk Folkepartis opfattelse, støttepartiets opfattelse, af, at den diskrimination, vi oplever, kan afskrives ved at tale om forfængelighed?

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 17:21

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er ikke af den opfattelse, at det at tale imod diskrimination over én kam kan betragtes som forfængelighed, men jeg må sige, at jeg er enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at der jo er grader og nuancer i den her debat, som jeg ikke synes fru Johanne Schmidt-Nielsen overhovedet forholder sig til. Hun er nærmest religiøs i sin holdning til diskrimination, og der må man bare sige, at det er problematisk, og den holdning deler vi ikke i Venstre.

Jeg bliver nødt til at spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen, om hun ikke anerkender, at der er grader af diskrimination, altså at det at en jyd mobber en københavnere og omvendt er et mindre problem end den diskrimination, som finder sted ude på arbejdsmarkedet – som jeg forstår fru Johanne Schmidt-Nielsen, er al diskrimination det samme, og det skal vi kæmpe mod med alle til rådighed stående midler.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:22

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Al diskrimination er ikke det samme; det er da rigtigt, at der er forskellige former for diskrimination, og derfor skal man også sætte ind med forskellige midler over for de forskellige former for diskrimination, der eksisterer. Men jeg må indrømme, at det faktisk kommer bag på mig, at hr. Karsten Lauritzen kan finde på at stille det her spørgsmål, for jeg synes, det viser, at man ikke tager det faktum alvorligt, at der bliver diskrimineret i det danske samfund.

Så siger hr. Karsten Lauritzen, at jeg skulle være religiøs i min bekæmpelse af diskrimination. Nu er det sjældent, at der er nogen, der beskylder mig for at være religiøs, men jeg må indrømme, at jeg er meget, meget optaget af at bekæmpe diskrimination, og det er altså både den diskrimination, vi oplever på arbejdsmarkedet, den diskrimination, vi oplever i uddannelsessystemet, og den diskrimination, vi oplever i det enkelte klasselokale. Der kan være nogen, der siger til en klassekammerat: Jeg vil ikke være sammen med dig, fordi du har en anden tro end mig, fordi du har en anden hudfarve end mig. Det skal vi også sætte ind over for, det er også alvorligt. Så ja, jeg er meget, meget optaget af at bekæmpe diskrimination på alle planer i det danske samfund, og det ville jeg da ønske at man også var fra regeringens side.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Mange tak til ordføreren. Herefter er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Astrid Krag.

Kl. 17:24

(Ordfører for forslagstillerne)

Astrid Krag (SF):

SF er som bekendt med til at fremsætte det her forslag, som har til formål at styrke kampen mod diskrimination af etniske minoriteter i det danske samfund. Det søger vi at opnå gennem undersøgelse af mulighederne for at oprette et antidiskriminationscenter til videnuddvikling om diskrimination. Forslaget har to ben. For det første vil vi gerne have mere forskning i diskrimination, og for det andet vil det her center også have til formål at gennemføre offentligt finansierede antidiskrimineringskampagner, koordinere tværkommunale tiltag,

hvor der er behov for det, og understøtte virksomheder, når vi har fået en større viden om, hvad der ligger bag de tal.

Diskrimination af indvandrere og flygtninge er jo fortsat et problem i Danmark. Undersøgelser fra analysebureauet Catinét, som har målt oplevelsen af diskrimination blandt indvandrere med et halvt års mellemrum de seneste 10 år, viser, at en tredjedel af flygtninge og indvandrere i Danmark føler sig diskrimineret. Det tal er noget lavere, end det var for 10 år siden, hvor 40 pct. følte sig diskrimineret, men 34 pct., som er det aktuelle tal, er fortsat et alt for højt tal og viser, at det er et væsentligt samfundsproblem. Særlig er tallene påfaldende, fordi andelen af flygtninge og indvandrere, der oplevede diskrimination i 2003, var nede på 27 pct., og vi har således set en ikke uvæsentlig stigning inden for de seneste år.

Selv om vi har lovgivning på området i form af lov om forskelsbehandling, selv om vi har de ting, ministeren ridsede op, med frivilligt foreningsliv, med kommunernes indsats i forhold til sprogundervisning og arbejdsmarkedstilknudning og diverse satsprojekter, selv om Institut for Menneskerettigheder tilbyder konkret rådgivning og bistand og Ligebehandlingsnævnet behandler klager, så eksisterer problemet stadig væk, og udviklingen er gået den forkerte vej. Det vidner om, at den indsats, der gøres i dag, ikke er tilstrækkelig, og at der er brug for, at vi kigger ekstra på problemet.

En del af det problem er, at vores viden om, hvad der ligger bag tallene om diskrimination, er begrænset. En af de antropologer, der arbejder på Institut for Menneskerettigheder – hun hedder Mette – siger, at vi har behov for flere videnskabelige undersøgelser, at vi har behov for en kortlægning af, hvad der ligger bag den oplevede diskrimination, for det er jo svært at bekæmpe diskriminationen, hvis vi ikke ved nok om, hvordan det hænger sammen. Det synes jeg er den væsentlige pointe, hun har, og som vi skal tage til os,

F.eks. er oplevet diskrimination ikke nødvendigvis det samme som faktisk diskrimination. Lige præcis den distinktion, hun gør her, altså distinktionen mellem en reel og en oplevet diskrimination, bliver vi jo nødt til at få afdækket, hvis vi skal kunne sætte ind over for begge aspekter af diskriminationen, men med helt forskellige redskaber, afhængigt af hvad der er i spil – om det er arbejdsgiveren, der vælger at give praktikpladsen til en Hansen i stedet for en Hassan, altså en reel diskrimination, eller om det er indvandrerens og hans egne negative forventninger til danskerne og det danske samfund, der former hans oplevelse af debatten i medierne, for at tage et eksempel på en oplevet diskrimination.

Begge ting er jo nok noget af det, der ligger til grund for de tal, vi ser, og derfor er det både et spørgsmål om at sætte benhårdt ind der, hvor der foregår reel diskrimination, og lave kampagner og oplysningsarbejde og indgå i dialog de steder, hvor der er tale om oplevet diskrimination. På den måde kan vi gå ind og ændre folks forventninger, både danskernes forventninger til de etniske minoriteter og den anden vej rundt. Jeg tror bare, at det på bundlinjen er nødvendigt at være helt enige om, at diskrimination er en skadelig forskelsbehandling, som sætter sig i vejen for en vellykket integration.

Diskrimination – og det er sådan set både den reelle og den oplevede – kan udgøre en stor barriere mellem udlændingen og arbejdsmarkedet. Det kan blive en barriere mod opbygning af en følelse af medborgerskab og dannelse af et tilhørsforhold til Danmark, og det er jo sådan et tilhørsforhold, som er basis for vores demokrati. Det er også derfor, det er vigtigt, at vi ikke negligerer indsatsen mod diskrimination, men at vi får intensiveret den indsats, der skal til, for at stoppe udviklingen.

Derfor vil jeg da også gerne kvittere for den opbakning, der et stykke hen ad vejen har været – tydeligere fra nogle end fra andre – til selve formålet her, altså at vi skal diskriminationen til livs. Det koster mange penge for os som samfund, at der er den skadelige forskelsbehandling, der er, f.eks. inden for praktikpladsområdet. Men det er også skadeligt for os som samfund, at der findes forskellige

fjendebilleder, som ikke har noget på sig. Jeg kan så forstå, at der er utryghed omkring finansieringen. Jeg har beroliget Venstres ordfører med, at forslaget er fuldt finansieret, men jeg vil sige det på den måde, at det jo ikke skal være den konkrete udformning, der skiller os.

S og SF lægger jo i forslaget op til, at vi skal undersøge mulighederne for at oprette et antidiskriminationscenter, der kan forske i de her tal, så vi kan finde ud af, hvad det er, der ligger bag dem, og finde ud af, hvad der ligger i den nylige vækst i oplevelsen af diskrimination. Det kan godt være, at der her er tale om nogle forskningsmidler til universiteterne. Det kan godt være, at der her er tale om en stilling eller to mere på Institut for Menneskerettigheder eller noget helt tredje. Det lægger forslaget sig sådan set ikke fast på, og det gør vi heller ikke som forslagsstillere. Det, vi ønsker, er, at man undersøger mulighederne for at få den øgede viden og den øgede forskning på området, som jo også Institut for Menneskerettigheder efterlyser.

Så jeg vil takke for behandlingen og sige, at selv om der ikke er noget, der tyder på, at der kan tegne sig et flertal bag det konkrete forslag, så vil vi bestemt gå videre med ideerne i det. Der er et behov for, at vi tager problemet med diskrimination, såvel oplevet som reel, meget alvorligt, og der er et behov for, at vi får en øget viden, for at vi kan sætte ind de rigtige steder, så de her tal kan begynde at falde igen i stedet for at stige, som vi har set inden for de seneste år. Så det tager vi med videre.

Kl. 17:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 17:30

Søren Krarup (DF):

Der var en af de foregående ordførere, som håbede, at der var nogle, der så denne debat i tv, og jeg deler i høj grad ønsket. For jeg synes, at jeg sjældent har oplevet en moderne problematik så begrebsforvirret, er jeg lige ved at sige, og så underlødigt, at det simpelt hen ikke er muligt at komme i en debat.

Venstres ordfører brugte det meget rammende udtryk, at fru Johanne Schmidt-Nielsen forholdt sig rent religiøst til det, vi diskuterer, og det er jo det, der er sagen. Man har et rent religiøst forhold til begrebet lighed, og derfor ser man væk fra en virkelighed, der består af forskelle. Og derfor dyrker man ligheden, sådan at man tyranniserer enhver med den.

Jeg ved ikke, hvor meget fru Astrid Krag kender til europæisk åndshistorie, men hvis hun gør det, ved hun, at alle totalitære ideologier i nyere tid er udsprunget af lighedsdyrkelsen, marxismen og socialismen ikke mindst. Og det er naturligvis, fordi man har et rent religiøst forhold til det. Der var det måske på sin plads, at man forholdt sig lidt koldsindigt og lidt analytisk til spørgsmålet, så man ikke kun kørte ud af en tangent, hvor man var overbevist om, at man selv er den gode og alle andre er onde.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:31

Astrid Krag (SF):

Jeg må sige, at hr. Søren Krarup efter min bedste overbevisning kører ud ad en tangent i den her diskussion. I Norge har der kørt en kampagne, der hedder: »Ulike mennesker – like muligheter«. Det betyder: Forskellige mennesker – lige muligheder. Og det er jo sådan set det, der er hele grundessensen i det her forslag, nemlig at vi synes, at alle mennesker i det her samfund har en ret – og det går jeg ud fra at alle her i Folketinget er enige i – til ligebehandling, at man ikke skal forskelsbehandles på baggrund af sin race, sin etnicitet, sit

køn eller sin seksualitet. Det er jo sådan set helt grundlæggende i vores samfund.

Når vi så kan se, at der er tal, der viser os, at der er problemer med diskrimination, bliver vi da nødt til at interessere os for, hvad det er for nogle problemer. Og når så de mennesker, vi har sat til at arbejde med det her i Institut for Menneskerettigheder, siger, at vi faktisk mangler viden om, hvad der ligger bag de tal, hvor meget der er reel diskrimination, og hvor meget der er oplevet diskrimination, bliver vi nødt til at tage det meget alvorligt, mener jeg.

Jeg mener, at der er behov for at sætte ind. Vi har nogle meget konkrete tal, der viser, at der er tale om reel diskrimination, f.eks. inden for praktikpladser. Men det er klart, at der er noget af det her, der er oplevet diskrimination, skal vi selvfølgelig også sætte ind dér. Jeg synes, det må være en fælles målsætning at få tallene ned.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den røde knap betyder, at taletiden er brugt, og når formanden rejser sig op, så er taletiden overskredet med *mindst* 10 sek.

Så er det hr. Søren Krarup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:32

Søren Krarup (DF):

Jeg brugte noget tid i min tale til at sige, at der findes to forhold – og læg mærke til, at lighed forudsætter, at man har et forhold til noget, der er intet, der er lige i sig selv, det er et forhold til noget – hvor lighed giver mening, og det er, at vi er lige for vorherre, og vi er lige for loven. Og når vi er i et retssamfund som Danmark, hvor der er lighed for loven, så har man fået alle muligheder for at kunne blive en anerkendt borger i det. Man kan så af en eller anden grund måske føle sig lidt fremmed – jeg følte mig også fremmed, da jeg som københavner kom til Vestjylland som præst. Det tog lidt tid, før jeg vænnede mig til det. Men jeg synes, det er for underlødigt. Prøv dog at tænke lidt i stedet for bare at køre videre på en rent religiøs moralistisk forargelse.

Jeg ved, at fru Astrid Krag i sin allernærmeste arbejdskreds har et menneske, der har lidt forbindelse til virkelig lødige sammenhænge. Jeg ville foreslå fru Astrid Krag, at hun talte med sin medarbejder og måske blev sat ind i en åndshistorisk sammenhæng, hvor hele denne selvtrefærdige dyrkelse af ligheden blev sat på plads.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:34

Astrid Krag (SF):

Jeg kvitterer da for, at hr. Søren Krarup mener, at jeg har dygtige medarbejdere omkring mig. Det synes jeg også selv, og det er jo også nogle af dem, som har været med til at udarbejde det her forslag. Man må bare sige, at al hr. Søren Krarups snak om europæisk åndshistorie, og at vi er lige for Vorherre og moralistisk forargelse, altså i bedste fald er udenomssnak og i værste fald er noget, der viser, at hr. Søren Krarup overhovedet ikke har forstået, hvad det her forslag går ud på, overhovedet ikke vil anerkende, at vi faktisk står med det problem, at 34 pct. af de etniske minoriteter i dette land føler sig diskrimineret. Der er tale om nogle reelle områder med diskrimination, som koster vores samfund rigtig, rigtig mange penge, og der er tale om et problem med en oplevet diskrimination, som vi også skal til livs.

Så vi bliver nødt til at tage det her alvorligt og holde fast ved de her målsætninger om, at vi selvfølgelig ikke skal finde os i en så omfattende diskrimination, som de her tal viser at der fortsat finder sted i Danmark i dag.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 237:

Forslag til folketingsbeslutning om voldsramte udenlandske kvinder.

Af Henrik Dam Kristensen (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Marianne Jelved (RV) og Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 21.04.2010).

Kl. 17:35

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er integrationsministeren.

Kl. 17:35

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

For nogle måneder siden kunne man i et dagblad læse, at en udenlandsk kvinde, der havde været her i op mod 10 år, havde været udsat for vold igen og igen, men at de onde udlændingemyndigheder ønskede hende sendt ud af Danmark. Det var jo en grufuld historie, og den var selvfølgelig heller ikke sand, hvis det var en kvinde, der var her lovligt. Men nu er det altså sådan, at de meget konkrete lempede regler, som i øvrigt allerede blev indledt i Birthe Weiss' tid for mange, mange år siden, og som er blevet lempet yderligere siden, nu skal lempes yderligere.

Med reference til debatten før kan man sige, at her er der virkelig tale om ulige behandling. Jeg kan kun læse beslutningsforslaget på den måde, at det, hvis man bliver udsat for vold af sin danske ægtefælle, skulle give et særligt opholdsgrundlag – og nu forstår jeg ikke, hvorfor det kun skal være af en dansk ægtefælle, det lyder i sig selv mærkeligt, men det er det, der står. Den skal godt nok skyldes ned. Altså, hvis man bliver udsat for vold, får man en særlig ret til at få ophold i Danmark.

Reglerne er jo sådan, at opholdstilladelsen, hvis man ikke har været her i ret mange år efter en familiesammenføring og man bliver skilt, bortfalder, men så er der jo den undtagelse, som der altså har været i mands minde, nemlig at man får en lempeligere behandling, hvis man bliver skilt, fordi man har været udsat for vold, hvis man kan dokumentere den vold. Det er meget lempelige regler, vi har i dag; det er ned til under 2 år. Jeg ved ikke, om beslutningsforslaget kommer nu på grund af den omtale, der var i det pågældende dagblad, den medførte i hvert fald en byge af spørgsmål til mig, selv om artiklen altså var ganske forkert. Men ideen med dette forslag kender vi jo, det har også været fremsat på et tidligere tidspunkt, og jeg kan meddele, at regeringens holdning ikke er ændret.

Man har det smukke formål, at man vil udsende et signal om, at vold er uacceptabelt – det hører nu, må jeg sige, ikke hjemme i ud-

lændingelovgivningen – men jeg tror, det virker stik modsat. Jeg tror faktisk, det virker stik modsat. Det er jo sådan ligesom en trøst, altså at hvis man kommer til at slå en, får hun opholdstilladelse, og jeg siger »hun«, for det er jo som regel sådan, det er. Jeg tror, det virker stik modsat. Det er et meget forkert beslutningsforslag, og det er efter min mening faktisk diskriminerende over for alle andre. Altså, hvorfor skulle det, at man er udsat for vold, give et særligt opholdsgrundlag? Det vil være det, vi kalder en pullfaktor af rang; det vil medføre, at man altså kan forsøge at skaffe sig et grundlag bare ved at udsætte sig for vold. Sådan frygter jeg at det vil komme til at virke; man gør jo i forvejen meget for at få opholdstilladelse i dette land.

Jeg mener, det er en helt forkert tankegang, som man her giver udtryk for i dette forslag, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg altså frygter, at det vil virke stik modsat, nemlig at det overhovedet ikke forhindrer vold, men gør det modsatte. Vi skal selvfølgelig vise afstandtagen for vold, først og fremmest i vores straffelov, vi skal hjælpe kvinderne med krisecentre – det gør vi jo også – som Integrationsministeriet også bidrager til, i øvrigt igen efter satspuljemidlerne, men det allervigtigste er igen det daglige, seje integrationsarbejde.

Vi har i Integrationsministeriet sammen med kommunerne, sammen med erhvervslivet, sammen med frivillige organisationer og projekter om kvinder jo gjort en stor indsats for at få kvinderne gjort mere bevidste og for, at kvinderne også udøver den ligestilling, som de har krav på, når de er i Danmark. Det har i meget høj grad hjulpet. Det har medført, at udenlandske kvinder jo slår danske mænd, når det drejer sig om uddannelse, og 24-års-reglen har medført, at man ikke i lige så høj grad er udsat for tvang og trusler og vold, fordi forældrene jo ved, at de altså ikke kan tvinge til ægteskab osv. osv.

Det er det, der batter. Hvis vold skulle være et særligt pas for at få opholdstilladelse, må jeg indrømme, at jeg tror, man risikerer det stik modsatte af det, man siger man vil. Så regeringen afviser som sagt forslaget.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 17:41

Maja Panduro (S):

Jeg vil gerne lige bede ministeren om at bekræfte, at jeg har hørt rigtigt, og i givet fald uddybe, at ministeren mener, at hvis vi dels expliciterer, at det er ulovligt at slå sin kone i Danmark, dels styrker retssikkerheden for de her kvinder og også styrker deres muligheder for at få opholdstilladelse, vil det øge volden i de pågældende familier – hørte jeg rigtigt?

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:41

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det, jeg sagde, var, at det strafbare skal beskrives et andet sted, nemlig i straffeloven. Det er der, det hører hjemme. Og ja, jeg har den opfattelse. Der er jo faktisk mange mænd, som, når de først har slået, er frygtelig angrende og frygtelig ulykkelige, og så ved de altså, at det kan give en opholdstilladelse. Det kan blive en slags sovepude. Jeg mener, det virker stik modsat – efter mit kendskab til menneskenes børn – og jeg mener overhovedet ikke, at det har noget som helst med retssikkerhed at gøre. Det er ikke en retssikkerhed, at det, at man bliver slået, giver en opholdstilladelse, overhovedet ikke.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 17:42

Maja Panduro (S):

Så ministeren mener altså, at hvis vi gør det lettere for de her kvinder, som er i et voldeligt ægteskab, og som bliver misbrugt, voldtaget og tævet af deres mænd, at få en opholdstilladelse i Danmark, når de går fra deres mand, så vil manden slå mere, og så vil vi se mere vold i de her familier. Det virker på mig som en meget underlig logik, men i det tilfælde, at ministeren har den holdning, burde man vel gå den stik modsatte vej. Jeg er da trods alt glad for nogle af de tiltag, som jeg anerkender man har taget i de seneste år. Det troede jeg sådan set vi var enige om. Men hvis det er ministerens opfattelse, at en mulighed for de her kvinder for at få opholdstilladelse vil øge volden i familierne, så går jeg ud fra, at ministeren mener, at vi skal gå den stik modsatte vej.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:43

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu kunne vi jo sige, at det sådan set er ulogisk at sige, at det, at man på grund af vold bliver drevet fra hus og hjem, skulle medføre, at man skulle være særlig begejstret for at blive i Danmark. Det kunne man godt sætte spørgsmålstegn ved. Det, jeg siger, er stadig væk, at det strafbare bør behandles i straffeloven, og at de pågældende må tage deres straf. Det er det, det handler om. Vi skal ikke begynde at uddele opholdstilladelse, fordi man er blevet slået. Jeg har stadig væk en tykerto på, at det virker lige stik modsat af det, som forslagsstilleren tror.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere to korte bemærkninger. Først er det fru Marianne Jelved.

Kl. 17:43

Marianne Jelved (RV):

Jeg mener, at ministeren gjorde rede for reglerne i dag her i sit svar på beslutningsforslaget. Men jeg hørte det ikke ordentligt. Derfor spørger jeg: Er det sådan, at man efter 2 år – men det er stadig væk en konkret vurdering i den enkelte situation – ikke nødvendigvis tager opholdstilladelsen fra en kvinde, som er flyttet fra sin mand på grund af vold i ægteskabet?

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:44

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Formuleringen er den, at man normalt ville skulle inddrage opholdstilladelsen. Men når der er tale om dokumenteret vold, undlader man det i praksis ned til 18 måneder. Det synes jeg er en fornuftig balance. Men jeg har ikke på noget tidspunkt påstået, at det på nogen måde skulle nedsætte volden. Det er den argumentation, jeg går imod. Når vi har de regler, vi har, og som er videreført i min tid, er det, fordi jeg mener, at de er rimelige. De er rimelige over for ofret, men det har ikke noget at gøre med at tro på, at det skulle nedsætte volden. Jeg mener rent ud sagt, at det er det modsatte, der vil blive tale om.

Kl. 17:45

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 17:45

Astrid Krag (SF):

Jeg vil bare spørge ministeren: En del af det her beslutningsforslag går jo ud på at få klargjort, få præciseret, retningslinjerne for, hvilken retlig status voldsramte udenlandske kvinder har i Danmark. Når vi kan se, at der sidste år var 19.428 kvinder med anden etnisk baggrund end dansk, der søgte ophold på de danske kvindekrisecentre, og at der kun var 58 ansøgninger fra kvinder om at få lov til bevare deres opholdstilladelse, efter at de var gået fra deres voldelige mand, kan ministeren så ikke være enig med mig i, at det måske er et meget klart udtryk for, at der ikke er tilstrækkelig klarhed over, hvad det er for retningslinjer, hvad det er for en retlig status, de her voldsramte kvinder har?

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 17:45

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det kan der være 27 forklaringer på. Hvis antallet bliver femdoblet næste år, behøver det ikke være udtryk for, at volden er steget. Så kan det være udtryk for, at kvinderne er blevet mere bevidste om at anmelde og søge til krisecentre. Så alt det der med tal skal man altid gå meget dybere i for at blive klar over hvad skyldes. Og lige præcis når det drejer sig om anmeldelser og søgen til krisecentre, ved jeg jo – med alle de år, jeg har beskæftiget mig med kriminalitet – at der kan ligge mange andre ting bag.

Med hensyn til at få præciseret retsstillingen vil jeg sige, at det jo altid vil blive en konkret vurdering, for man er nødt til konkret at vurdere, om de betingelser, der er anført i loven, er til stede. Hvis man yderligere skal til at skrive hele instrukser og bekendtgørelser ind i loven, må jeg sige, at det i hvert fald er i strid med god loveteknik.

Jeg synes, vi har fundet en rimelig balance. Jeg synes, at praksis er meget rimelig over for ofret, og jeg tror da også, at det kun er på grund af de omtaler, der har været i avisen, at man bliver ved med at komme med det her. For jeg tror ikke, at man kan finde nogle afgørelser, der egentlig er urimelige – tværtimod.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 17:47

Astrid Krag (SF):

Det vil sige, at ministeren ikke anerkender, at der kan være behov for en præcisering af lovgivningen, både for at gøre det helt klart og også forbedre retssikkerheden, i forhold til den retsstilling, man har, og for at sende et meget tydeligt signal til alle danske myndigheder, til udenlandske kvinder i ægteskaber her i landet, og i virkeligheden jo også til de mænd, der slår deres kvinder, om, at det bare ikke er acceptabelt, og at vi som samfund står på den voldsramte kvindes side.

Jeg mener selv, at de tal, vi kan se, på, hvor mange udenlandske kvinder der ender på krisecentre i de her år, sammenholdt med, hvor få der rent faktisk ender med at søge om lov til at få forlænget deres opholdstilladelse, når de forlader deres voldelige mand, viser os, at der er noget, der bare slet ikke fungerer tilstrækkeligt her.

Er ministeren slet ikke enig i, at der kan være noget om det?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 17:47

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu havde det jo være lettere at svare, hvis spørgeren også havde fortalt mig, hvor mange domfældelser der er, for jeg tror ikke, at der er flere domfældelser.

Men, jo, man kan sagtens gøre loven klarere. Man kan skrive rent ud, at der skal gå 2 år, og at der skal være en fældende dom. Så er den klar.

Det var sådan set det, som både den konservative og Venstres udlændingeordfører i 1990'erne bad Birte Weiss om, nemlig at det skulle stå helt klart, at der skulle være fældet en dom. Men det ville man ikke, og nu kører jeg altså videre med det her, hvor det er en konkret vurdering. Og det er klart, at det ikke er lige så klart, men der er flere, der får opholdstilladelse.

Men at vold skulle give selvstændig opholdstilladelse, er en fuldstændig forvriddning af udlændingelovgivningen – og af alt, hvad der er rimeligt og har med ligebehandling at gøre, kunne man tilføje.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første, der får ordet, er hr. Karsten Lauritzen som Venstres ordfører.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil starte med at sige, at i Venstre er vi fuldstændig enige med forslagsstillerne i, at der skal tages særlige hensyn til kvinder, som bliver udsat for vold. Derfor er det også godt, at lovgivningen gennem de sidste 14 år netop har taget det særlige hensyn.

Lad mig uddybe det. En af de ting, som forslagsstillerne foreslår, er, at retningslinjerne for fornyelse af opholdstilladelser til voldsramte kvinder skal præciseres. Det er desværre kun et meget symbolsk forslag, da både lovgivningen og – synes jeg også – praksis, hvis man kigger på den, i dag er ganske klar. Således har det siden 1996, dengang der var en socialdemokratisk regering, været fastlagt i lovgivningen, at udlændingemyndighederne skal foretage en konkret vurdering, når en opholdstilladelse inddrages som følge af samlivsophør. Her skal der bl.a. tages særligt hensyn til, om det skyldes vold, misbrug eller anden overlast.

At reglerne allerede i dag tager hensyn til voldsramte kvinder, mener vi i Venstre bekræftes af ministeriets udvalgs svar på spørgsmål 136 og 137, som jeg her kan afsløre at jeg har stillet, fra denne samling. De viser, at 48 ud af 58 kvinder, hvis samliv ophørte som følge af vold, fik forlænget deres opholdstilladelse i 2009. I 2008 var der 31 kvinder, hvoraf 30 fik forlænget deres opholdstilladelse. Helt grundlæggende må jeg sige, at jeg er noget forundret over, hvad det er, oppositionen foreslår.

Oppositionen vil indføre et særligt hensyn til voldsramte kvinder, til trods for at det særlige hensyn har eksisteret siden 1996 og tilmed blev indført, da forslagsstillerne selv sad i regering, eller nogle af forslagsstillerne i hvert fald. Som ministeren har redegjort for, foreslår man altså, at udlændingemyndighederne skal tage hensyn til kvinders sikkerhed i hjemlandet, hvis de sendes hjem, og det til trods for, at det allerede er med i vurderingen i dag.

Lad mig lige opsummere: Vi står altså her og behandler et beslutningsforslag, hvor hovedparten af forslaget allerede er gældende lov. Men ikke nok med det, jeg må notere mig, at den ene af forslagsstillerne tilsyneladende udmærket er klar over det. Hr. Henrik Dam Kristensen, som er en af forslagsstillerne, blev den 7. februar i år inter-

viewet til Politiken om udenlandske voldsramte kvinder. Her udtaler han, at han ikke mener, at der er behov for en lovændring, da han mener, at loven virker, som den skal.

Jeg kan godt forstå, at han siger, som han gør, for når man kigger på tallene, tager lovgivningen allerede i dag hensyn til voldsramte kvinder. Den gør det, som oppositionen efterlyser med det her beslutningsforslag. Jeg ved ikke, om hr. Henrik Dam Kristensen har ændret holdning, eller om han har glemt, at han havde den holdning, men det er da paradoksalt.

Uanset hvad er det dybt utroværdigt, at man her er kommet med et beslutningsforslag, som allerede i dag er en del af lovgivningen og tilmed gennemført i en socialdemokratisk regerings tid. Når man kigger på tallene, virker den tilsyneladende efter hensigten: Voldsramte kvinder får ikke inddraget deres opholdstilladelse. Derfor kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 17:51

Astrid Krag (SF):

Vil hr. Karsten Lauritzen ikke give mig ret i, at de tal, hr. Karsten Lauritzen kan forholde sig til, er for de kvinder, som rent faktisk nogen sinde kommer så langt som til at turde forlade deres mænd? Vil hr. Karsten Lauritzen ikke give mig ret i, at vi står med et problem i forhold til de mange tusinde kvinder, vi kan høre om fra kvindekrisecentrene, der finder sig i at leve i voldelige ægteskaber, og som vi kan høre om fra de ngo'er, der arbejder i de her miljøer med de isolerede indvandrerkvinder, nemlig at truslen om at miste opholdstilladelsen er noget af det, der gør, at de her kvinder i alt for vid udstrækning bliver i de her voldelige forhold?

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:52

Karsten Lauritzen (V):

Altså, jeg er enig med fru Astrid Krag i, at ægtefælle vold, uanset om det er en mand, der tæver en kvinde, eller omvendt, og uanset etnicitet, er noget, vi som folkestyre og som stat må gribe ind over for og straffe. Det gør man jo i lovgivningen allerede i dag.

Så kan man diskutere, hvordan man løser problemerne. Det, jeg siger fra Folketingets talerstol på Venstres vegne her i dag, er blot, at det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har fremsat, ikke vil bidrage til en løsning af problemerne. Og tilsyneladende har en af forslagsstillerne også erkendt det, hvis man skal tage udtalelsen i Politiken den 7. februar til troende, hvor hr. Henrik Dam Kristensen siger, at lovgivningen fungerer, som den skal.

Så kan vi snakke om en række andre initiativer, og den debat tager jeg meget gerne. Det er jo en debat, vi har haft under satspuljeforhandlingerne, hvor vi jo sætter penge af til bl.a. at bekæmpe æresrelateret vold. Der vil jeg gerne være med til at tage en diskussion om, hvorvidt den indsats, vi gør i dag, er nok. Men i forhold til lovgivningen mener vi i Venstre, at den fungerer.

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er fru Astrid Krag for yderligere en kort bemærkning.

Astrid Krag (SF):

Nu snakker ordføreren sådan om hustruvold og vold i ægteskabet generelt, men vil ordføreren ikke give mig ret i, at vi står med en særlig udfordring, når det kommer til udenlandske kvinder, der kommer hertil og er gift med nogen, der bor her i landet, fordi de typisk er mere isolerede og ikke har deres eget netværk at trække på og derfor står med nogle særlige udfordringer? Det var det første.

Det andet, jeg så vil spørge om, er: Når vi nu kan høre fra kvindekrisecentrene, når tallene taler deres eget tydelige og meget sørgelige sprog, og når vi kan høre fra de interesseorganisationer, der arbejder med de her voldsramte kvinder, at lige præcis truslen om at miste sin opholdstilladelse altså stadig er en trussel, der bliver brugt både direkte af deres mænd og også indirekte, fordi den gør, at de ikke tør rykke væk fra det voldelige ægteskab, kan der så faktisk ikke godt være behov for – som det står i beslutningsforslaget – at få gjort retningslinjerne klare og få gjort retsstatus klarere for de voldsramte kvinder?

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:54

Karsten Lauritzen (V):

Det er der, hvor der er en fundamental uenighed, for jeg er af den opfattelse, at retsstatus og loven er ganske klar og ganske fornuftig. Det er jo den socialdemokratiske regering med støtte fra Socialistisk Folkeparti – og jeg formoder også, at Venstre har stemt for – som har gennemført det tilbage i 1996. Så kan man snakke om, om folk er klar over, hvad lovgivningen indeholder, og man kan snakke om oplysningsindsats, og man kan snakke om, at kvindekrisecentrene skal være klar over, hvilke muligheder der er. Det tror jeg nu i vid udstrækning at de er i dag.

Da jeg var på besøg i Dannerhuset, som bl.a. har med voldsramte kvinder at gøre, diskuterede jeg også den her problemstilling. Noget af det, de nævnte, var faktisk, at volden foregår over en længerevarende periode, og at det, der sådan set er problemet, er, at kvinderne ikke kommer før til dem, så man får taget hånd om det, men at der ofte går rigtig, rigtig mange år. Og der tror jeg simpelt hen ikke at en lovændring vil nytte noget. Jeg tror, at man skal have en helt anden indsats, og det er den indsats, vi har arbejdet på.

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 17:55

Maja Panduro (S):

Jeg er selvfølgelig glad for, at ordføreren synes, at det var god lovgivning, der blev lavet i 1990'erne. Som jeg sagde før, synes jeg jo også, at vi kom et stykke vej der, men vi har jo fremsat det her forslag og har gjort det flere gange tidligere, fordi vi synes, at der er plads til forbedring, at der er plads til, at vi gør os meget, meget mere umage, end vi gør i dag, for at hjælpe de kvinder, som står i den her situation. Og det håber jeg at hr. Karsten Lauritzen er enig med mig i.

Så paffer hr. Karsten Lauritzen jo løs på vores medforslagsstiller, ordføreren fra mit parti, hr. Henrik Dam Kristensen, og der skal jeg bare høre, om ikke hr. Karsten Lauritzen kan bekræfte, at hr. Henrik Dam Kristensen jo i samme avis, Politiken, er citeret for at sige, at han dels forholder sig til den konkrete sag – sagen om den her tyrkiske kvinde, hvor nogle forskellige forhold gjorde sig gældende, bl.a. spørgsmålet om lovligt ophold – dels forholder sig til det

generelle spørgsmål, hvor han jo altså er med til at fremsætte det her forslag.

Jeg synes, det er meget nemt at tage en mand, som ikke er her i salen, til indtægt for en masse ting og så bruge det til at skyde forslaget ned i stedet for at forholde sig til forslaget.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:57

Karsten Lauritzen (V):

Hvis jeg skal være helt ærlig, så nævnte jeg blot hr. Henrik Dam Kristensens udtalelser, fordi jeg synes, det er paradoksalt, at man kan læse, og jeg står med artiklen her:

»Udlændingesservice har helt sikkert lavet deres hjemmearbejde og undersøgt sagen nærmere. De har nok oplysninger, der beviser, at hun ikke er truet på livet i Konya.«

Der står så efterfølgende, at hr. Henrik Dam Kristensen ikke mener, at der er behov for en lovændring, der skal hjælpe voldsramte kvinder, der venter på at få opholdstilladelse, og at loven ifølge hr. Henrik Dam Kristensen virker, som den skal. Det er jo bare paradoksalt, at der kan komme sådan en udtalelse, når man noget tid efter fremsætter det her beslutningsforslag.

Det er jo egentlig sørgeligt, at en avis – det var så Politiken, der havde det som forsidehistorie – maler et billede, som ikke fortæller alt om sagen, og så er politikerne lynhurtige til at komme ud af starthullerne og love lovændringer uden egentlig at sætte sig ind i lovgivningen. Det synes jeg faktisk er sørgeligt, for det er ikke lovændringer, der her er behov for. Det er en helt anden indsats.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at blande mig i den her debat, men når nu hr. Karsten Lauritzen gang på gang kommer med halve sandheder, så vil jeg alligevel blande mig.

Det er fuldstændig korrekt, at hr. Henrik Dam Kristensen kom med en udtalelse i Politiken om, at der ikke var brug for en lovændring. Jeg står med artiklen her. Men når nu hr. Karsten Lauritzen har gjort sig den ulejlighed, som det var at finde den artikel frem, så går jeg ud fra, at hr. Karsten Lauritzen også har gjort sig den ulejlighed at finde den artikel frem, der kom senere samme dag, hvor hr. Henrik Dam Kristensen præciserer, at der er brug for en generel lovændring på området, fordi der her er tale om en gruppe kvinder i en helt ekstraordinær situation.

Jeg synes, det ville klæde hr. Karsten Lauritzen ikke kun at tage den artikel med, der først kommer ud, men også lige at fortælle, at hr. Henrik Dam Kristensen senere samme dag meldte ud, at han faktisk efter at have kigget nærmere på sagen mener, at der er brug for en lovændring. Jeg må sige til hr. Karsten Lauritzen, at det er dårlig stil.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:59

Karsten Lauritzen (V):

Det er dårlig stil, sagde fru Johanne Schmidt-Nielsen. Jeg tror, at fru Johanne Schmidt-Nielsen har gjort sig skyldig i det samme andre

gange, og i så fald har vi samme dårlige stil eller smag, eller hvad man vil kalde det.

Det er jo en reel sag, at hr. Henrik Dam Kristensen har ændret synspunkt, men det må vi så tage til efterretning. Jeg forstår bare ikke, hvordan man kan fremsætte et beslutningsforslag her i Folketinget om, at man ønsker en lovændring, for hvis man kigger på de tal, der er, så ser man, at i 2008 fik 30 ud af 31 kvinder ikke inddraget deres opholdstilladelse.

Man kan så snakke om, hvorvidt viden om ikke at få inddraget sin opholdstilladelse er god nok. Det kan man indgå i dialog med krisecentrene om. Men det er da ikke en lovændring, der skal til.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:00

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Karsten Lauritzen taler udenom. Pointen er, at Venstres ordfører har brugt en del tid på i sin ordførertale og også i kommentarerne til folketingsmedlemmer, der har stillet spørgsmål, at fortælle om, hvad hr. Henrik Dam Kristensen sagde i Politiken, uden at fortælle, at hr. Henrik Dam Kristensen senere samme dag sagde, at han havde sat sig ind i sagen og faktisk mener, at der er behov for en lovændring. Jeg fastholder, at det er usædvanlig dårlig stil at stå og komme med den slags beskyldninger fra Folketingets talerstol.

Så siger ordføreren, at det kan da godt være, at hr. Henrik Dam Kristensen skiftede holdning. Jeg tror godt, at Venstres ordfører kender til situationer, hvor man bliver ringet op og bliver bedt om en hurtig kommentar, og når man så har kommenteret det, får man noget tid til at sætte sig ordentligt ind i det og vender så tilbage med en anden melding.

Som sagt er det dårlig stil, og hvis ikke det var, fordi jeg virkelig mener, at det er dårlig stil, ville jeg måske ikke have blandet mig. Det er måske Socialdemokraternes egen sag. Men som sagt, den er eddermane tynd den der.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:01

Karsten Lauritzen (V):

Jeg må helt ærligt indrømme, at når der er en journalist, der ringer til mig om en sag, som jeg ikke kender, så siger jeg til journalisten, at jeg vil have mulighed for at sætte mig ind i sagen og læse lidt op på den. Hvis jeg ved noget om sagen, udtaler jeg mig om den. For når man har sagt noget til en avis, er det jo det, der gælder. Hvis man ikke mener det, man siger, er der ikke meget idé i at sige det. Det er jo fair nok at skifte holdning. Det er helt reelt at skifte holdning. Jeg har så noteret mig, at jeg nu er oplyst om, at hr. Henrik Dam Kristensen har en anden holdning. Men jeg noterer mig stadig væk, at han til at starte med udtalte, at lovgivningen sådan set var god nok. Jeg kan godt forstå, at han tidligere har haft den holdning, for han har selv været med til at indføre lovgivningen tilbage i 1996. Det vil jeg holde fast ved. Den lovgivning, vi har i dag, som ikke engang er noget, som Venstre eller Det Konservative Folkeparti har indført, men er noget, som den tidligere regering har indført, fungerer rent faktisk.

Så kan man diskutere, om indvandrerkvinder, der rammes af ægtefælle vold, er klar over, at det er sådan, og så må vi snakke om den indsats. Det gør jeg gerne i forbindelse med satspuljeforhandlinger.

Men at fastholde, at lovgivningen skal ændres, når vi ved, at den fungerer, er simpelt hen usagligt.

Kl. 18:06

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det hr. Søren Krarup som ordfører for Dansk Folkeparti. Vi hopper Socialdemokraterne over i første omgang, fordi ordføreren for forespørgerne kommer til sidst.

Kl. 18:02

(Ordfører)

Søren Krarup (DF):

Dette beslutningsforslag er jo i klar forlængelse af B 192 om tvangsægteskaber og æreskriminalitet, som var til første behandling her i Folketinget den 4. maj. Ligesom dengang vil vi også nu udtrykke vores sympati for anliggendet. Vold mod kvinder i ægteskabet og den såkaldte æreskriminalitet, som jo rettelig skal hedde kvindeundertrykkelse eller endnu bedre, kvindefordrejning, er vi svorne modstandere af, og vi vil gøre alt for at standse den slags modbydeligheder. For så vidt er vi positive over for dette beslutningsforslag, men vi har nogle betænkeligheder samt en enkelt betingelse.

Betingelsen er den samme som ved B 192. Fru Marianne Jelved, der dengang var ordfører for forslagsstillerne, husker det nok, selv om det var mit indtryk, at hun ikke accepterede den. Betingelsen for et positivt samarbejde om at bekæmpe tvangsægteskaber og æreskriminalitet samt om at beskytte voldsramte udenlandske kvinder er tilslutning til 24-års-reglen og tilknytningskravet. Dette er vores forudsætning. Det er jo lige så enkelt som logisk, for begge dele, både 24-års-reglen og tilknytningskravet, er skabt for at forhindre tvangsægteskaber og vold mod kvinder. Det forekommer os derfor indlysende, at også forslagsstillerne i dag må dele denne forudsætning og sige ja til den.

Som sagt, dette er vores betingelse for et videre samarbejde om dette sympatiske beslutningsforslag.

Derefter er der nogle punkter, som vi gerne vil overveje nærmere. Først begrebet vold. Vi vil gerne præcisere og bestemme dette begreb. Det forekommer os, at en for løs og upræcis definition kan misbruges til at bedrage danske myndigheder og opnå fordele, som ikke nødvendigvis er berettigede. Vi erkender, at problemet er vanskeligt. Hvor voldsramt skal man være, før volden skal få konsekvenser? Er enhver uoverensstemmelse i ægteskabet at betragte som vold? Kan en sådan bestemmelse ikke misbruges til at opnå opholdstilladelse?

Vi erkender, at der er brug for at sende et klart signal til både myndigheder, danske mænd og udenlandske kvinder om, at vold i hjemmet hverken er lovligt eller acceptabelt i Danmark, som bemærkningerne til punkt 1 siger. Men da beslutningsforslaget jo netop ønsker en præcisering og dermed selv lægger op til at bestemme begrebet vold, kan vi ikke være uenige her.

Det er det samme med ordet overgreb, som nævnes i punkt 2. Hvad er et overgreb? Er et uvenligt øjekast og deraf følgende kulde mellem ægtefællerne et overgreb, som skal medføre, at opholdstilladelsen forlænges? Er det ikke også her nødvendigt at være meget klar og meget præcis, for at bestemmelsen ikke misbruges af dem, der gerne vil bedrage danske myndigheder?

Det synes vi, og hermed har vi sagt, at forudsætningen for et videre samarbejde om dette beslutningsforslag er, foruden altså godkendelse af 24-års-reglen og tilknytningskravet, en nøjere bestemmelse og præcisering af begreberne og hele forholdet om udenlandske kvinder. Vi vil derfor ikke uden videre sige ja til beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, og det er fru Astrid Krag.

Kl. 18:06

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

SF er jo medforslagsstiller på det her forslag, der skal forbedre voldsramte udenlandske kvinders retlige stilling i Danmark. Der er en stor overrepræsentation af udenlandske kvinder på krisecentrene. Andelen af nydanske kvinder, der søger hjælp på krisecentrene, er fordoblet inden for de sidste 6 år. Sidste år lå tallet på over 19.000 personer.

Lovgivningen sætter kvinderne i et helt urimeligt afhængighedsforhold: Enten kan de vælge at blive hos den voldelige mand, eller også kan de tage den rigtige beslutning at gå fra ham med den usikkerhed, der følger i forhold til retten til ophold i Danmark. At kvinders retsstilling i så høj grad afhænger af manden hører slet ikke hjemme i et moderne samfund som det danske, og derfor er der brug for de præciseringer, som beslutningsforslaget lægger op til.

Vi foreslår for det første helt konkret, at retningslinjerne for meddelelse af fornyet opholdstilladelse til kvinder, som har forladt et voldeligt ægteskab med en dansk ægtefælle, altså en ægtefælle med opholdstilladelse i Danmark, og som følge deraf mister opholdsgrundlag i Danmark, præciseres i lovgivningen. Det vil både være en forbedring af retssikkerheden, og det vil sende et klart signal til alle, både de direkte implicerede og alle andre mennesker her i vores samfund, om, at vold i hjemmet er uacceptabelt i Danmark. Og så vil det sende et meget positivt budskab til kvinderne om, at de danske myndigheder ikke lader voldsramte kvinder i stikken.

Det allerførste skridt i de her sager er jo at få kvinderne til at erkende problemet og handle, og det kræver, at man ved, at der er muligheder. Vi har også i debatten her været inde på, at de kvinder, der er tale om, de voldsramte udenlandske kvinder, typisk er dobbelt isolerede. De har ikke noget selvstændigt netværk; de har et netværk i kraft af deres mands familie og omgangskreds, som de er kommet herop til. Og i sager om voldsramte danske kvinder ser vi jo, at det typisk er, fordi en person i netværket, en nabo, en arbejdskollega eller på anden måde bekendt gør opmærksom på, at man må se at komme ud af det voldelige forhold.

Så det er vigtigt, at vi får sendt et meget tydeligt signal, og at vi får gjort det helt klart, hvad det er for en retsstilling, de her kvinder har. Jeg synes, at tallene taler deres eget sørgelige sprog, nemlig at mens over 19.000 udenlandske kvinder opsøgte kvindekrisecentrene sidste år, så var der 31 ansøgninger om at få forlænget opholdstilladelse og 30, der fik den forlænget. Der er noget i de tal, der tydeligt viser, at det altså ikke er klart nok i dag, hvad der er muligheder for udenlandske kvinder i voldsramte ægteskaber.

For det andet foreslår vi i forslaget, at udenlandske kvinder, som kan dokumentere, at de har været udsat for vold, som hovedregel skal bevare deres opholdstilladelse med et skæringspunkt på 18 måneder. Har kvinden opholdt sig i Danmark under 18 måneder, skal der ske en individuel vurdering af, hvorvidt hendes ophold kan forlænges.

Så siger vi for det tredje, at kvindens sikkerhed ved tilbagevenden til hjemlandet skal indgå som et tungtvejende moment ved vurderingen af ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse. Set i lyset af den store danske interesse i det hele taget i denne sal for at standse tvangsægteskaber, bør myndighederne jo også i endnu højere grad forholde sig til, om en udvisning bidrager til truslen mod kvindens liv, herunder trusler om, at tvangsægteskab venter hende i hjemlandet.

Det er jo med jævne mellemrum, at der popper de her ulykkelige enkeltsager med kvinder, der bliver udsat for vold og voldtægt og undertrykkelse af deres mænd, op i pressen. De enkeltsager, der popper op i pressen, er jo ikke de eneste. Det ved vi fra kvindekrisecentrene, hvis tal taler deres eget sprog. Det ved vi fra de mennesker, der i forskellige interesseorganisationer arbejder med de her sager.

Vi skal hjælpe de mennesker, de her kvinder, som har brug for vores støtte. De skal ikke hældes ud til højre til en usikker skæbne. De kvinder er vores ansvar, for de opholder sig i Danmark og lever under vores regler. Den nuværende indsats fungerer ikke godt nok, det viser tallene. Vi synes ikke, at det er rimeligt, at voldsramte udenlandske kvinder skal straffes dobbelt, og derfor har vi fremsat det her forslag sammen med resten af oppositionen.

Kl. 18:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den konservative ordfører, hr. Naser Khader.

Kl. 18:11

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Lad os først slå fast, hvad vi her taler om. Beslutningsforslaget drejer sig generelt om voldsramte udenlandske kvinder og dermed ikke udelukkende om handlede kvinder, der helt sikkert udgør en del af problemet om voldsramte kvinder. Dette skyldes, at nogle kvinder kommer hertil i den tro, at de skal giftes med en dansk mand, men at manden i virkeligheden vil udnytte dem til prostitution. Dette sikrer han sig ved vold og trusler om, at hvis de forlader ham, vil de blive sendt hjem igen.

Samme pression gør sig gældende over for dele af gruppen af voldsramte kvinder. De frygter, at hvis de forlader det voldelige samliv, vil de blive sendt tilbage til hjemlandet igen. Uanset årsagen til, at kvinderne er her i Danmark, er det selvfølgelig et alvorligt problem, når disse kvinder udsættes for vold. Vi i Det Konservative Folkeparti vil heller ikke lukke øjnene for problemet eller dets omfang, tværtimod. Lige så lidt, som vi vil ignorere disse problemer, når det kommer til danske kvinder, lige så lidt vil vi gøre det, når det drejer sig om udenlandske kvinder. Vold mod kvinder er uacceptabelt uanset nationalitet, og gerningsmanden skal straffes for det – det er vi alle enige om.

Vi kan også være enige om, at de udenlandske kvinder er særligt sårbare i disse situationer. Nyt land, nyt sprog, følelse af isolation, usikkerhed om og ligefrem ukendskab til egne rettigheder og muligheder for at få hjælp er med til at fastholde kvinderne i disse ægteskaber. Hvad vi ikke er enige med forslagsstillerne om, er måden, hvorpå vi skal gøre noget ved problemet.

Som det er nu, er der nemlig allerede i udlændingeloven en mulighed for at tage hensyn til, at et samliv er ophørt på grund af vold. Den regel muliggør faktisk, at kvinderne kan blive her i landet afhængig af tilknytningen til Danmark, og det er typisk efter 18 måneders ophold. Denne regel er lavet for at sikre balancen mellem på den ene side at tage hensyn til de voldsramte kvinder og på den anden side at sikre mod udnyttelse af udlændingeloven. Den balance vil vi i Det Konservative Folkeparti naturligvis gerne fastholde.

Der er altså regler, der kan virke til fordel for kvinder, der dokumenteret har været udsat for vold. Det virker mere, som om det er mangel på oplysning om egne rettigheder, og hvor kvinderne kan få hjælp, der er problemet. Det er et gammeltkendt problem: Ukendskab til egne muligheder fastholder frygten, og frygten fastholder kvinderne i ægteskaberne. Måske skulle man se på den side af sagen i stedet for, så vi sikrer, at disse kvinder kender deres rettigheder.

Vi kan ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag. Dels er der ikke behov for en lovændring, dels tilgodeses de særlige hensyn, der bør tages i disse sager, allerede.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 18:14

Astrid Krag (SF):

Jeg vil bare spørge den konservative ordfører, om han er enig i, at der er noget problematisk ved, at der sidste år var over 19.000 udenlandske kvinder, der opsøgte de danske kvindekrisecentre, mens der kun var 31, der indgav ansøgning om at få forlænget deres opholdstilladelse, fordi de var brudt ud af et voldeligt ægteskab. Viser det ikke den konservative ordfører, at vi slet ikke håndterer det her problem godt nok?

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:14

Naser Khader (KF):

Jeg er ikke enig i, at det er et problem, vi ikke håndterer godt nok. Jeg synes, at vi håndterer det tilfredsstillende. Det, der er vigtigt, er at gøre de kvinder opmærksomme på de muligheder og rettigheder, de har. Der er en del kvinder med anden etnisk baggrund på krisecentrene – på visse krisecentre udgør de flertallet – og de er ikke kun i den del af gruppen, der har været her i en kort periode. Det er altså også kvinder, der har været her i en længere årrække, og som har opholdstilladelse.

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 18:15

Astrid Krag (SF):

Jeg mener, at jeg har set tal, der viser, at halvdelen af de udenlandske kvinder, der kommer på kvindekrisecentrene, har ophold i Danmark i kraft af deres mands opholdstilladelse, altså fordi de er i ægteskab, eller fordi de er her på et kortvarigt turistvisum, og det er jo typisk nogle, der, ligesom hr. Naser Khader beskriver det, er her med henblik på at indgå et ægteskab. Så vi ved altså godt stadig nogenlunde, at det er et stort antal, der må ligge på omkring de 10.000 hvert år, som opsøger kvindekrisecentrene, og som har et ophold, der er betinget af den mand, de ligesom er sammen med.

Derfor vil jeg egentlig bare gentage det spørgsmål: Når vi kan se, at der kun er 31, der sidste år har ansøgt Integrationsministeriet om at få lov til at blive i Danmark, altså få deres egen opholdstilladelse, efter at de er brudt ud af et voldeligt ægteskab, viser det så ikke meget tydeligt, at det ikke er godt nok i dag, at det ikke er en tilstrækkelig tydelig retstilling, de kvinder har, og at vi slet ikke hjælper dem, i den udstrækning vi burde?

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:16

Naser Khader (KF):

Jeg er ikke enig i, at det tal, der bliver nævnt, dokumenterer, at der er noget galt med den nuværende lovgivning. Det er jeg ikke enig i.

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den konservative ordfører. Så er det den radikale ordfører, og det er fru Marianne Jelved.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg synes, som fru Astrid Krag flere gange meget berettiget har gjort opmærksom på, at den forskel, der er i antallet af kvinder, der opsøger kvindekrisecentrene, og antallet af kvinder, der meddeles ret til fortsat ophold efter ansøgning og efter at have dokumenteret et voldeligt ægteskab som baggrund for ansøgningen, er bemærkelsesværdig.

Nu har man i beslutningsforslaget brugt formuleringen præciseres i lovgivningen. Det er lige så meget et forsøg på at skabe opmærksomhed om et problem, som vi bør gå tættere ind på som lovgivere for at se, hvad vi så kan gøre for at udbrede den oplysningsforpligtelse, som der ligger i at give bl.a. udenlandske kvinder, men også udenlandske mænd, for det er også ægteskaber, hvor manden ikke nødvendigvis har danske rødder, men også kan have udenlandske rødder, oplysning om ret og pligt i Danmark.

Jeg blev lidt inspireret af den konservative ordfører, som faktisk sagde en ting om oplysning, som jeg kunne dele, og det kunne få mig til at nævne, at vi måske allerede burde sætte lidt mere ind på at skaffe mulighed for at give oplysning om ret og pligt i et demokrati i folkeskolen, eventuelt via et nyt fag, et nyt emne, som man kunne kalde medborgerskab. Det ved jeg at Det Konservative Folkepartis ordfører har foreslået i andre sammenhænge, og det har vi også i Det Radikale Venstre.

For det er vigtigt, at børnene og også de unge lærer om rettigheder og pligter og ved, hvad de har ret til at forvente, og hvad de har pligt til at gøre i et samfund, uanset deres køn. Derfor synes jeg, at det giver så meget stof til eftertanke, når man ser på den forskel, der er i antallet, der opsøger krisecentrene, og antallet, der så ender med at søge om at få opholdstilladelsen forlænget, selv om de kommer ud af et voldeligt ægteskab.

Man kunne også gøre det, som hr. Karsten Lauritzen inspirerede til i sit indlæg, nemlig tale om, at vi måske kunne gøre mere i forbindelse med satspuljeforhandlingerne. Jeg tænker på, at vi i forbindelse med de udmærkede kvindeprogrammer, som allerede er sat på skinner, også fremover prøvede at indflette ret og pligt i et demokrati som det danske. Det kunne være sådan et gennemgående tema, så vi bruger enhver lejlighed til det, når vi lovgiver, og når vi sætter projekter og andre aktiviteter i gang.

Jeg synes i hvert fald, at det her problem kræver, at vi prøver at gøre os en ekstra anstrengelse. Derfor er vi medforslagsstillere til det her forslag, men vi går også gerne andre veje, hvis de kan skaffes via et flertal.

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Enhedslisten, og det er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:19

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil indlede med at sige, at jeg er meget enig med fru Marianne Jelved, men også med andre, bl.a. med hr. Karsten Lauritzen, der kommer med eksempler på, hvad man kunne gøre ud over at ændre i lovgivningen. Det har vi i den grad brug for, og det må vi arbejde videre med.

Truslen om at man kan miste sin opholdstilladelse, hvis man går fra sin voldelige ægtemand, er desværre noget, der holder mange kvinder fra at forlade deres mænd, der fastholder kvinderne i et voldeligt forhold. Og det er noget, som bl.a. LOKK, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, har advaret imod i årevis. En af årsagerne til det er, at det er svært at gennemskue, hvilke krav til dokumentati-

on af volden der stilles til de kvinder, der går fra deres mænd. Det peger bl.a. Amnesty International på i en rapport, som de er kommet med i 2002, og som hedder »Valget mellem vold og udvisning«.

Det her problem vil det her forslag være med til at rette op på. I rapporten fra Amnesty er der også mange andre anbefalinger, som ville være værd at overveje. En af dem er, at det simpelt hen ikke kan nytte noget, at man særskilt stiller krav om, at kvinden skal dokumentere, at det er volden, der er den direkte årsag til samlivsophævelsen, for hvis det bliver dokumenteret, at kvindens ægtefælle har udøvet vold imod hende, må formodningen altså være, at det er volden, der er årsagen til, at samlivet er ophørt.

Jeg mener, at de tørre tal viser os – det er bl.a. blevet fremført af fru Astrid Krag fra talerstolen tidligere i dag – at vi bestemt ikke gør det godt nok på det her område med hensyn til at hjælpe udenlandske kvinder, der lever i Danmark og er gift med danske statsborgere, og som udsættes for vold. Vi hjælper dem ikke godt nok. Det kan det her forslag være med til at rette op på. Jeg må sige, at jeg synes, at vi har at gøre med sådan en sag, hvor meget tyder på, at den såkaldte faste og fair udlændingepolitik åbenbart vægter tungere end kvindernes sikkerhed.

Kl. 18:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Maja Panduro.

Kl. 18:22

(Ordfører for forslagsstillerne)

Maja Panduro (S):

Tak. Først skal jeg selvfølgelig sige tak for debatten på vegne af forslagsstillerne. Selv om jeg var en smule overrasket over ministerens tale og særlig over den her tilsyneladende holdning om, at vi altså øger omfanget af vold i de her familier ved at forbedre mulighederne for, at de her kvinder kan komme ud af de voldelige forhold, er jeg glad for, at vi har haft diskussionen.

Jeg er trods alt også glad for tilkendegivelserne fra Venstres hr. Karsten Lauritzen om, at man mener, at det her er et problem, og at man gerne vil være med til at kigge på nogle tiltag, der gør, at vi kan hjælpe de her kvinder. Det var også det, som jeg hørte De Konservatives ordfører hr. Naser Khader sige. De vil gerne være med til at se på, hvordan man kan hjælpe de her kvinder ud af de voldelige forhold. Det er jeg selvfølgelig glad for. Det håber jeg så vi kan snakke videre om hvordan vi kan gøre, særlig når nu der tilsyneladende desværre ikke er opbakning til forslaget her.

Det er jeg selvfølgelig ærgerlig over at der ikke lader til at være, særlig fordi de her kvinder er i reelle problemer. Og som fru Astrid Krag også har fremhævet, bliver vi da nødt til at forholde os til, at der er så mange på kvindekrisecentrene, og at der tilsyneladende er så få af dem, som tør anmelde deres mænd.

Det er vi da nødt til at forholde os til. Vi er da nødt til at forholde os til, at vi har kvinder, som lever i forhold, hvor de foruden frykten for, hvornår han slår næste gang, hvornår han mishandler dem næste gang, i øvrigt også skal leve med frykten for at blive smidt ud af Danmark, hvis de bryder ud af forholdet, eller hvis de anmelder manden. Nogle af de her mænd ved vi oven i købet bruger de her trusler, de ved, at de kan bruge dem til at true kvinden til at blive i forholdet og til at gøre sådan, som de siger at hun skal.

Vi hører i det hele taget fra dem, der arbejder med de her kvinder, fra vores integrationskonsulenter i kommunerne og fra kvindekrisecentrene, at det her er et kæmpemæssigt problem, og at der er brug for, at vi ser på vilkårene for de kvinder, at der er brug for, at vi dels får præciseret deres rettigheder i lovgivningen, dels at vi får revideret lovgivningen, sådan at det bliver nemmere for dem at få en opholdstilladelse, så de ikke bliver tvunget hjem til et land, hvor vi risikerer, at alene det, at de er brudt ud af det her voldelige forhold,

vil gøre, at de kan blive forfulgt. Når alle, der har forstand på det, siger det, synes jeg, at et bredt flertal i Folketinget burde være med på den.

Derfor håber jeg, at vi, på trods af at der ikke var opbakning til forslaget her, vil være opbakning fra regeringspartierne til, at vi ser på, om vi kan finde på noget andet, som regeringspartierne vil være med til at gøre.

Kl. 18:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:25

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

I dag er der en enkelt anmeldelse:

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Lovforslag nr. L 218 (Forslag til lov om ændring af lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning. (Ændring af perioden for individuelle nedsættelser af bloktilskuddet og justering af undtagelsesbestemmelserne for kommuner, der tidligere har nedsat skatten)).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 27. maj 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 18:26).
